

கொக்குவில் நெந்து ஞாம்பப் பாடசாலை
அருள்யிது தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில்
செந்தயிழ் ஆகம கடவுள் மங்கல
நன்னீராட்டுப் பெருவிழாச் சிறப்பிதழ்

யா/கொக்குவில் நெந்து ஞாம்பப் பாடசாலை
யோகைகுவில் ஸ்கூல் பூர்த்தி பாகல் J/ Kokuvil Hindu Primary School

அருள்மிகு பிள்ளையார்ஸ்ட்டி கற்பக விநாயகர் துணை

வேழமுகத்து விநாயகனைத் தொழி வாழ்வு மிகுத்து வரும்
வெற்றிமுகத்து விநாயகனைத் தொழிப் புத்தி மிகுத்து வரும்
வெள்ளைக்காம்பன் விநாயகனைத் தொழித் துள்ளியோறும் தொடர்ந்த வினைகளை!
அப்பம் மூப்பழம் அழுது செய்தகுளிய தொப்பையப்பனைத் தொழி வினையறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

குன்த்த புரவழும், கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமின் சீப்பும்,
பந்த்த சடையும், பவளம் போல் மேன்மில் பால் வெண் நீறும்,
இன்த்தம் உடைய ஏடுத்த பொற் பாதழும் காணப் பெற்றால்
மந்த்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே, இந்த மாநிலத்தே!

சுவபெருமான் என்று நான் அழைத்து ஏத்த
தவ பெருமான் என்று தான் வந்து நீண்டான்
அவ பெருமான் என்னை ஆள் உடை நாதன்
வ பெருமானை பண்ணது நீண்டேனே

GNAKURUPERS.

யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலை
J/KOKUVIL HINDU PRIMARY SCHOOL

Principal: Mrs. Kavinya Navajeeva, SLPS - III
T.P No : - 0773016118

Started on 1976
Fax:- 0212220681
P.N :- 0212220681

Date :-20.03.2023

School ID:- 1002039
Email:- jkhpss1976@gmail.com
Web add:- www.kokuvilhp.sch.lk

கொக்குவில்
Kokuvil,
(Srilanka)

வாழ்த்துச் செய்தி

எமது யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் அனைவருக்கும் நிறைந்த அருளாசியை வழங்குவதற்கும் மாணவர்கள் அனைவரும் சைவத்தையும் தழிழையும் போற்றி வழிபடவும் ஏற்ற வகையில் தாயுமானவர் பெருமானுக்கு கோயில் அமைத்து நடைபெறும் கடவுள் மாங்கள் நீராட்டு நிகழ்வினை சிறப்பிக்கும் வகையில் வெளியிடப்படும் மலருக்கு வாழ்த் துரை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன். சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் இலாங்கையின் வடபுலத்தின் யாழ்ப்பாணத்தில் கொக்குவில் பகுதியில் சைவத்தினையும், தமிழையும் பேணிப் பாதுகாக்கவும் மேன்மையூரச் செய்யவும் எடுத்த முயற்சியின் விளைவால் தோன்றிய எங்கள் யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையானது, சமூகத்திற்கு பொருத்தபாடுடைய சிறந்த ஆளுமையும், ஆற்றலும் கொண்ட ஆற்றலாளர்களையும், புலமையாளர்களையும் உருவாக்கும் கலைக்கோயிலாக திகழ்ந்து வருகின்றது.

எமது பாடசாலையின் நோக்கங்களை வலுப்படுத்தவும், இளமையிலேயே குழந்தைகளுக்கு சைவநெறியின் ஆதித்தன்மையினையும், தனித்துவத்தையும், பெருமையையும் அறிவுடன் சேர்ந்த ஞானத்தையும் சிவ வழிபாட்டின் ஊடாக பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக வினைகளை அழித்து நல்வாழ்வினை தரவல்ல தனிப்பெரும் கடவுளாகிய சிவபெருமானை, தாயுமானவர் சுவாமி வழியில் எங்கள் பாடசாலையில் எழுந்தருளச் செய்வதற்கு தென்னாடுசைவ மாணவ சபையினரின் அயராத முயற்சியின் பயனாகவும் எங்கள் பாடசாலை பழைய மாணவராகிய, நன்கொடையாளர் தொழில்திப்பர் சிவத்திரு. முருகண்டி நவநேசன் அவர்களின் பங்களிப்போடும் திருவருள் கைஷஷியுள்ளது.

கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையின் தனிப்பெரும் சிறப்புக்களை மேன்மையூரச் செய்வதற்காக தாயுமானவர் சுவாமிக்கு கோயில் அமைப்பதற்கான அடிக்கல் நாட்டும் விழா ஜப்பசித் திங்கள் 22ம் நாள் (8-11-2022) நிறைமதி தினத்தில் மிகவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. எம்பெருமானது ஆசியோடும், பெரியோர்களது வாழ்த்தோடும் மிகச்சிறந்த வகையிலே திருக்கோயிலானது அழிக்க அமைக்கப்பட்டு புத்தெழில் கோலத்தில் புத்தெழுச்சி பெற்று. அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் என்ற பெயரில், செந்தமிழ் மந்திரங்கள் ஒதுவேள்விகள் ஆற்றிட தாயுமானவர் சுவாமிக்கு கடவுள் மங்கல நன்றீராட்டுப் பெருவிழாவானது நற்செய்கை (சுபகிருது) ஆண்டு, மீண்ட நல்லோரை, பங்குனித் திங்கள் 22ம் நாள் (05-04-2023) புதன்கிழமை உத்திரம் (உத்தரம்) நாண்மீன், நிறைமதியும் கூடிய நன்னாளில் சிறப்புற நடைபெற திருவருள் கூடியுள்ளது. இவை அனைத்தும் பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பாடசாலை சமூகம் என்பனவற்றுக்கு அப்பால் இச்சமூகத்தினருக்கும் பேரொளியை வழங்கும் செயற்பாடாக அமைவது சிறப்புடையதாகும்.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

அதிபர்,

யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலை.

கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலை அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் வரலாறு

சிவனோடொக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோடு ஒப்பார் கீங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்னாளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடி தாமரையானே - திருமந்திரம்

ஆதித் தமிழர்களாகிய, சைவத்தமிழர்களின் அடையாளம் சிவவழிபாடும் அதன் எச்சங்களுமே. உதாரணமாக சிந்துவெளி அகழ்வாயினும் வேறெந்த அகழ்வாயினும் சரி எங்கு பண்பாட்டு அகழ்வுகள் நடந்தாலும் கோயில்கள் மற்றும் சிவவழிபாட்டு எச்சங்கள் தான் எங்கள் ஆதிப் பண்பாட்டினை கட்டியம் கூறும். ஏன் தற்போது இலங்கையில் பேசுபொருளாக இருக்கும் குருந்தூர் மலைச் சிவன்கோயில், கீரிமலைச் சிவன்கோயில், வெடுக்குநாறி மலை ஆதி சிவன்கோயில் என்று ஆதித் தமிழர் பண்பாட்டினை பறைசாற்றுவது சிவன்கோயில்களே. அந்த வகையில் எங்கள் வாழ்வினை வளமாக்கவும் பின்னர் அதனை அடையாள அணிகலன் களாகவும் நினைவுட்டுவேன திருக்கோயில்களே.

சிவபூர்ணமாம் யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளத்தில் அறிவியலின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. அந்த அறிவியலின் வளர்ச்சிக்கு தொண்களாக விளங்குபவை பாடசாலைகளே மற்றும் எங்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் என்றால் மிகையாகது. அந்த வகையில், சைவத்தினையும், தமிழனையும் பேணிப் பாதுகாக்கவும், மேன்மையுறச் செய்யவும் எடுத்த விடா முயற்சியின் விளைவால் தோன்றிய கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையின், நோக்கங்களை மீண்டும் வலுப்படுத்தவும், இளமையிலேயே குழந்தைகளுக்கு சைவநூற்றியின் ஆதித் தன்மையையும், தனித்துவத்தினையும், பெருமைகளையும் சிவவழிபாட்டின் ஊடகப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும். அத்துடன் மாணவர்கள் அறிவுடன் சேர்த்து ஞானத்தினையும் பெற்றிடவும், மேலாக அவர்கள் மத்தியில் ஏற்றத் தாழ்வு அற்ற முறையில் வழிபாட்டு முறையினை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களாகவே எங்கள் பரம்பொருளை போற்றி வழிபடும் சந்தர்ப்பத்தினை கொடுக்கவும், பாட சாலையில் சிவனுக்கு ஒரு கோயில் வேண்டும் என்ற சிந்தனையின் வெளிப்பாடே இக் கோயிலின் தோற்றுமாகும்.

திருவருளின் உதவியுடன் அப்படியான ஒரு கோயிலை கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் அமைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணாத்தினை, கொக்குவில் தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமட நிறுவுனரும் யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரி பழைய மாணவனும் ஆகிய சிவத்திரு. குணராத்தினம் பார்த்தீபன் அவர்களால் சைவ மாணவர் சபையின் ஊடாக பாடசாலை நிற்வாகத்தினரிடம் விண்ணனப்பம் முன்வைக்கப்பட்டது.

அவன் அருளாலே தான் அவனை வணங்க வேண்டும் என்பதற்கு இணங்க “தானே வந்து எனது உள்ளம் புகுந்தும் அழியேற்கு அருள் செய்தான்” என்ற மணிவாசகரின் வரிகள் போல், கடந்த வருடம் வைகாசித் திங்கள் 24ம் நாள் (7-6-2022) அன்றும் பின்னர் மீண்டும் புரட்டாசித் திங்கள் 30ம் நாள் (17-10-2022) சைவ மாணவர் சபையினரால் அனுமதி கேட்டுக் கொடுக் கப்பட்ட கழுத்திற்கு, தற்போது அதிபராக இருக்கும் திருமதி. கவின்ஜா நவஜீவா அவர்களின் கடும் முயற்சியாலும் மற்றும் பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கத்தின் உதவியினாலும், அதிபரினால் வலயக் கல்வி அலுவலகத்திற்கு அனுப்பிவைத்த விண்ணப்பத்திற்கு வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சின் அனுமதி ஜப்பசித் திங்கள் 17ம் நாள் (3-11-2022) கிடைக்கப்பெற்றது. இந்த திருக்கோயில் அனுமதிக்கு ஆணிவேராக நின்ற சைவ மாணவர் சபைத் தலைவர் சிவத்திரு. வனராஜ் சுரிராஜ் அவர்களும் வரலாற்றில் பதியப்பவேண்டியவர்.

இதன் அழிப்படையில் இந்த பெரும் சிவப்பேற்றின் வழி, கோயில் அமைப்பதற்கான அடிக்கல் நாட்டும் விழா ஜப்பசித் திங்கள் 22ம் நாள் (8-11-2022) நிறைமதி தினத்தில் மிகவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றது. இதன்போது அதிபர் திருமதி. கவின்ஜா நவஜீவா, வடமாகாணக் கல்வியமைச்சின் செயலர் சிவத்திரு. வரதீஸ்வரன், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் சிவத்திரு. ம.ஞானசம்பந்தன், தென்னாடு செந்தமிழ் சிவமட்நிறுவனர் சிவத்திரு. குணரத்தினம் பார்த்தீபன், சைவ மாணவர் சபை நிர்வாக உறுப்பினர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் என்று பலரும் பங்குபற்றி சிறப்பித்தனர்.

இந்த உயரிய சிவப்பணிக்கான முழுமையான நிதியுதவியினை கொக்குவில் தென் னாடு சிவமட நிறுவனர் சிவத்திரு. தென்னவன் பார்த்தீபன் அவர்களின் வேண்டுகோளை, முற்பிறவியின் தவப்பயனால் கொக்குவில் கிழக்கை சேர்ந்த, கல்லூரியின் பழைய மாணவன் தொழிலதிபர் சிவத்திரு. முருகண்டி நவநேசன் அவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.

மிகவும் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி நிலவிய சூழ்நிலையிலும், மின்சார தடைகள் மற்றும் பல இன்னல்கள் மத்தியிலும், இந்தக் கோயிலை முற்றுமுழுதாக கிளிநூச்சியை சார்ந்த சிவத்திரு. ஆனந்தன் வினோத் குழுவினர் சிறப்பாக வடிவமைத்து கட்டி முடித்து கொடுத்தார் என்பதும் இறைவன் திருவருளே. அதற்கு முழு ஆதரவுடனும் முழு மனதுடனும் பெருந்தொகைப் பணத்தினை வழங்கி வேலைகளைத் துரிதமாக முடித்துத் சிவத்திரு. முருகண்டி நவநேசன் எடுத்த முயற்சிகளும் நினைவு கூறப்படவேண்டும்.

பண்டு நால்வருக்கு அறம் உரைத்த பெருமானும், மகேந்திரமலையில் சொன்ன ஆகமத்தினைத் தோற்றுவித்தவரும், வினைகளை அழித்து நல்வாழ்வினைத் தரவல்ல தனிப்பெரும் கடவுளாகவும், தாயாய் தந்தையாய் தலைவனாய் நிற்பவனுமாகிய சிவபெருமானை, “தாயுமானவர் சுவாமி” வடிவில் இங்கு எழுந்தருளச் செய்தது கொக்குவில் இந்து சமூகத்திற்குக் கிடைத்த பெரும்பேராகும்.

இப் புத்தெழில் கோலத்தில் புத்தெழுச்சி பெற்று, அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் என்ற பெயரில், செந்தமிழ் மந்திராங்கள் ஒதி வேள்விகள் ஆற்றிட தாயுமானவர் சுவாமிக்கு கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டுப் பெருவிழாவானது நற்செய்கை (சூபகிருது) ஆண்டு, மீண்டும் நல்லோரை, பங்குனித் திங்கள் 22ம் நாள் (05-04-2023) புதன்கிழமை உத்திரம் (உத்தரம்) நாண்மீன், நிறைமதியும், சித்த ஓகமும் கூடிய காலை 10.30 மணிக்குமேல் 12.00 மணிக்குள்ளான விடை வான் வேளையில் கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டு நடைபெற்றது.

இந்த கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டுப் பெருவிழாவிற்கு இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டின் சூரியனார்கோயில் ஆதீனம், தவத்திரு. சீர்மிகு சிவாக்கர தேசிக சுவாமிகள் மற்றும் சென்னை தெய்வீகச் சித்தாந்த இலக்கிய மன்றத் தலைவர், அருட்குருநாதர் ஓளியகம் ந. ஓளியரசு ஜயா அவர்களும் வருகை தந்து சிறப்பித்தனர். இந்த கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டுப் பெருவிழாவினை, தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடத்தின் அழைப்பில் வருகை தந்த அருட்குருநாதர். ஓளியகம் ந. ஓளியரசு ஜயா அவர்கள் திருமுறைத் தமிழ்மந்திர வழியில் இயற்றினார்.

தாயுமானவர் சுவாமிகள் யாழ் கொக்குவில் ஆரம்ப பாடசாலையிலும் எழுந்தருளி, மாணவச் செல்வங்களுக்கும், அதிபர், ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் மற்றும் பாடசாலைச் சமூகத்தினருக்கு நீண்ட ஆயுள் பலம், அறிவு, ஞானம், செல்வம் எல்லாம் தந்து அவர்களை தமிழ் வேதத்தில் உள்ளவாறு அறவழி நின்று பொருள் ஈட்டி, இன்பமாய் வாழ்ந்து இறுதியில் வீடுபேற்றினையும் பெற்றுக்கொடுப்பாராக.

தென்னாடுகைய சிவனோ போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

பங்குனித் திங்கள் 22ம் நாள், 2023.

**கொக்குவில் கீந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் தாழுமானவர் சுவாமி
திருக்கோயிலுக்கான அங்கக்கல் நாட்டும் நிகழ்வின் பதிவுகள்**

கொக்குவில் ஒந்து நூற்பப் பாடசாலையில் தாழுமானவர் சுவாமி திருக்கோயிலுக்கான அந்தகள் நாட்டும் நிகழ்வின் பதிவுகள்

உ

சிவ சிவ

கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப யாடசாலையில் புதிதாக அணைப்பெற்ற

**அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில்
கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டுப் பெருவிழா அழைப்பிதழ்**

பங்குனித் திங்கள் 22ம் நாள் (5-4-2023) புதன்கிழமை

தகைசால் தவம்பியிரியர்! போற்றி ஓம் நமசிவாய - வணக்கம்

எவத்தினையும், தமிழினையும் பெனிப் பாதுகாக்கவும், மேன்மையுக் கெய்யவும் எடுத்த விடாருயர்சியின் விளைவால் தொன்றிய எங்கள் பாடசாலையில், நோக்கங்களை மீண்டும் வழுப்படுத்தவும், இளமையிலேயே குந்ததகளுக்கு கைவாழ்நியின் ஆதித் தன்மையையும், தனித்துவத்தினையும், பெருமைகளையும் சிவபூர்ணமாகப் பழங்குக் கொடுப்பதற்கும், அந்துண் மாணவர்கள் அறிவுடன் சேர்த்து ஞானத்தினையும் பெற்றிடும் வேண்டு.

மன்னு நால்வருக்கு அறம் உரைத்த பெருமானும், மகந்திரமலையில் சொன்ன ஆகமத்தினைத் தோற்றுவித்தவரும், வினைகளை அழித்து நல்வாழ்வினைத் தரவல்ல தனிச்சிவபூர்ணம் குவளாகவும், தாயாய் குந்ததயாய் தலைவளாய் நிற்பவனுமாகிய சிவபூரமானை, 'தாயுமானவர் சுவாமி' வடிவில் எங்கள் பாடசாலையில் ஏழுந்தருளச் செய்திருவருள் கைவடியுள்ளது.

இப்புத்தகுநில் கொலத்தின் புத்தகுநிச்சி பெற்று, அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் என்ற பெயரில், சென்தலிழ் மந்திரங்கள் ஒது வேள்விகள் ஆற்றி தாயுமானவர் சுவாமிக்கு கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டுப் பெருவிழா நடைபெறுவதன்து.

நிகழ்ச்சி நிரவில் கண்டவாறு நற்கெய்கை (சுபகிருது) ஆண்டு, மீண்டும் நல்லோரை, பங்குனித் திங்கள் 22ம் நாள் (05-04-2023) புதன்ஸ்ரு உத்திரம் (உத்தரம்) நாண்மீன், நிறைமதியும், சித்த ஒக்கரும் சுவைய காலை 10.00 மணிக்குமேல் 11.30 மணிக்குள்ளான விடை வான் வேளையில் கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டு நடைபெற திருவருள் கூடியுள்ளது. திருமுறைத் தமிழ்மந்திரத் தேன்பருகி தாயுமானவர் சுவாமியின் செம்மாந்த சிவனாராத்தில் தினைக்க அழைக்கிறோம்.

நன்னீராட்டுப் பெருவிழா அருளாசிகள்

குரியனார் கோவில் ஆதீனம்,
பூர்கார்ப்பம் வாமதேவ
தவத்திரு. சிவாக்கர தேசிக சுவாமிகள்

அருட்குருநாதர்.
ஓளியகம் ந. ஓளியரக ஜ்யா

நல்லல் ஆதீன குருமுதல்வர்

தென்கமியில் ஆதீன குருமுதல்வர்

திருக்கயிலாய பரம்பரை ஸ்ரீகந்த பரம்பரை ஸ்ரீகார்யம் வாமதேவ ஸ்ரீமத் சிவாக்கர தேசிக சுவாமி அவர்களின் அருளாசிச் செய்திகள்

எல்லாம் வல்ல ஞானப்பூங்கோதை அம்பிகை உடனாகிய காளத்திநாதருடைய தனிப்பெரும் கருணையினாலும் குருவருலாலும் சைவமும் தமிழும் தழைத்து ஓங்கி வருகின்ற லிலாக்கைத் திருநாட்டின் கொக்குவில் இந்து ஆரம்பாடசாலையில் புதிதாக அமையப்பெற்ற அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் திருக்குட நன்னீராட்டு பெரும்சாந்தி பெருவிழா பங்குனித் திங்கள் 22ம் நாள் 05.04.2023 புதன்கிழமையன்று நடைபெறவுள்ளது. இவ்விழாவில் “நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையில் சொன்ன மறைமொழியாகிய மந்திரம் என்பர்.” என்ற தொல்காப்பியத்தின் வழி நம்முடைய நால்வர் பெருமக்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமுறை வழிநின்று குடமுழுக்கு விழா நடைபெறுவது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

இவ்விழாவானது நம்முடைய தமிழ் ஆகமம் ஆகிய திருமந்திரத்தின் வழி என்று அழியார் பெருமக்களால் நிகழ்த்தப் பெருகின்றது. இவ்வரிய விழா சீரும் திருவும் பொலிய சிவலோக நாயகன் திருவருள் கருணையினால் அன்பர்கள் பயன்பெறுமாறு வேண்டி அமைகின்றோம். இத்திருக்கோயிலில் உருவாக்கத்திற்கு காரணமாக அமைந்த தொழிலதிபர் சிவத்திரு முருகண்டி நவநேசன் அவர்களையும் அவர்களின் குடும்பத்தாரையும் வாழ்த்தி அமைகின்றோம்.

**திருக்கயிலாய ஸ்ரம்பரை ஸ்ரீகந்த
ஸ்ரம்பரை ஸ்ரீகார்யம் வாமதேவ
ஸ்ரீஸ்ரீ சிவாக்கர தேசிக சுவாமி**

அருள்மிகு தாயுமானவர் திருக்கோயில் கடவுள் மங்கல நன்றீராட்டுச் செய்தி

கடவுள் மங்கலம் என்பது தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் தனித்துவமான, இறைவனை எழுந் தருளச் செய்யும் பழமுறையாகும். ஜம்புத் தத்துவத்தின் படி பாரிடை, நீரிடை, தீயிடை, வளியிடை மற்றும் வெளியிடை பரந்திருக்கும் இறைப் பரம்பாருளை எழுந்தருளச் செய்து பழமத்தினை சிவலிங்கமாக்கும் அல்லது மூர்த்தியில் மூர்த்திமானை எழுந்தருள செய்யும் சிறப்பு நிகழ்வு ஆகும்.

பாரிடை ஜந்தாயிப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாயித் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி - திருவாசகம்

பாரிடை ஜந்தாய் (5), நீரிடை நான்காய் (4), தீயிடை மூன்றாய் (3) வளியிடை இரண்டாய் (2) வெளியிடை ஒன்றாய் (1) வரும் எண்களின் கூட்டல் விளைவு பதினெண்஠ு (15). தமிழ் எழுத்துரு எண் அடிப்படையில் 1 என்றால் “க” மற்றும் 5 என்றால் “ரு” ஆகவே 15 என்பது “கரு” வைக் குறிக்கிறது என்பதைனையும் கருத்தில் கொள்க.

வழிபாடு என்பது அன்புநெறி வழி அல்லது ஆகம நெறி வழியாக அமையலாம். அன்புவழி வழிபாடு என்பதை “அன்புவழி” என்ற பெயரிலேயே அனைவரும் இலகுவாக விளங்கி கொள்ளலாம். இனி ஆகம வழியில் ஆகமம் என்றால் என்ன? எங்கள் முன்னோர்கள் இறைவனை, திருக்கோயில் வழிபாடுகளை அமைப்புகளை அவர்களின் மெஞ்ஞான மற்றும் வாழ்வியல் விஞ்ஞான அறிவு மற்றும் அனுபவத்தினாடு எப்படி செய்தார்கள் என்ற வழிமுறைகளின் தொகுப்பே ஆகமம் ஆகும்.

பொதுவாக ஆகமம் என்றால், “ஆ” என்பது உயிர்களையும், “கமம்” என்பது “நிறை வையும்” குறிக்கும். (கமம் - பண்பட்டு நிறைவடைதல்). எந்த வழிமுறைகள் உயிர்களுக்கு இறை இன்பம் என்னும் நிலைத்த நிறைவைத் தருகிறதோ, அதாவது பேரின்பப் பெருவாழ்வை தருகிறதோ அது ஆகமம் எனப்படுகிறது.

ஆகவே எந்த வழியாயினும் இறைவனை மெய்யன்புடன் வழிபடுதலே முக்கியமானது.

நால்வர் கூட திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் மகன்மை நெறி, சுந்தரர் சுவாமிகள் தோழமை நெறி, அப்பர் சுவாமிகள் தொண்டு நெறி, மணிவாசகர் சுவாமிகள் அன்ப நெறி அல்லது ஞானநெறி என்று இறைவனை அடைந்தனர். மற்றது கண்ணப்ப நாயனார் முற்றும்

முழுதாக தன் அன்பையே இறைவனிடம் கொட்டினார். அன்புடன் சிவனை யார் வணங்களி னாலும் சிவன் நிச்சயம் அதை ஏற்றுக்கொள்வார். இது அந்த சிவன் மீது ஆழனை.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரூம் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரூம் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்தி ரூப்பாரே - திருமந்திரம்

அடுத்து சிவவழிபாடு தொடர்பான சில தகவல்களைப் பார்ப்போம்.

சிவனை வழிபடுதல் பயம், சிவன் அழித்தல் கடவுள், சிவனை வீட்டில் வைக்கக்கூடாது. வீடு விளாங்காது, சிவனை ஆதரிப்பது கடினம், ஆகம முறைப்படி மட்டும் தான் புசிக்க வேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் சிவன் உக்கிரம் அடைவார், பரம்பரைக்கே கூடாது, பெண்கள் கிட்டவும் போகக் கூடாது என்பது எல்லாம் சைவத்தினையும் தமிழழையும் அழித்து எங்கள் அடையாளத்தினை இருப்பின் கேள்விக்குறியாக்கும் நிகழ்ச்சி நிரலின் வழவுமே என்பதை, ஆதித் தமிழர்கள் மரபில் வந்த அனைவரும் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். உணர்வது மட்டுமல்ல இந்த போய்ப் பரப்புரைகளை விடுத்தது சிவ வழிபாட்டில் அனைவரும் ஈடுபட திருவருள் துணை நிற்கட்டும்.

“சேர்ந்தறியாக் கையாணை” வழிபட்ட தெய்வங்களை பார்ப்போம்,

அம்பாள் பூசை செய்தது காஞ்சிபுரம்.
முருகன் பூசை செய்தது திருமுருகன் பூண்டி.
பிள்ளையார் பூசை செய்தது கணபதீச்சரம்.
பிரமா வணங்கியது பிரம்மபூர்ச்சவரம்.
இராமர் வணங்கியது இராமேசவரம்.
கிருஷ்ணர் வணங்கியது சிற்காழி.
பரசுராமர் பூசை செய்தது திருப்பாச்சுர்.
வாமனர் பூசை செய்தது திருமாணிக்குழி.
மச்சன் பூசை செய்தது மச்சேசவரம்.
கச்சன் பூசை செய்தது திருக்கச்சுர்.

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதுந் தாம்உயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழுவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்துபிறப் பறுத்திவோன் யானும் உன்னைப் பரவுவனே - திருவாசகம்

இப்படியாக எல்லோரும் சிவனை வழிபட்டு தான் பலன் பெற்றனர். சிவனை வழிபட்டுத் தான் தாமே உயர்ந்தார்கள். இந்த தெய்வங்களை மற்றவர்கள் வழிபடக் காரணம் இவர்கள்

எல்லாம் சிவனை வழிபட்டதால் தான் என்கிறார் மணிவாசகர் என்பதை ஆழ் மனதில் பதித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மேலும், உலகிலே வினைகளை அறுக்கும் ஒரே ஒரு கடவுள் சிவனே. உங்கள் பிறவிப் பிணீயை போக்கவல்ல அமுதமும் அவரே. அப்படியான சிவனை நீங்கள் வழிபடுவதை தடுப்பவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே இன்றி விருந்து ஏன் இதை வாசித்த நிமிடத்தில் இருந்தே சிவ சிவ என்று சிவவழிபாட்டினை தொடர்கள். வாழ்வு நிச்சயம் மிளிரும். இது சத்தியம்.

சிவ சிவ என்கிலர் தீ வினை யாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மானும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே - திருமந்திரம்

இப்படியான சிவபெருமானை “தாயுமானவர்” வடிவில் வழிபட, கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் அமைக்கப்பெற்ற, அருள்மிகு தாயுமானவர் திருக்கோயிலின் கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டுப் பெருவிழாவிற்கு வருகை தந்த அத்தனை பேரும், இறைவனின் திருவருள் பெற்றவர்களே. தாயுமானவர் சுவாமிகள் இங்கு வீற்றிருந்து எங்கள் குழந்தைச் செல்வங்களை வளப்படுத்தி, வழிகாட்டி, அவர்களுக்கு ஆராத இன்பத்தினை அருளும் மலையாக அன்பின் வழி வாழ்வின் பலன்களை வாரி வழங்குவார் என்பது தின்னனம்.

அருள்மிகு தாயுமானவர் கோயிலிலே, தமிழ் ஆகம முறைப்படி அன்பின் வெளிப் பாடான பூசைகள் நடைபெறும். அடியவர்களிடையே எந்தவித ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இல்லாமல் அனைவரும் சுவாமிக்கு தங்கள் கைகளால் திருமஞ்சனம் செய்து, மலர் சூடு வழிபாடுகள் ஆற்றலாம்.

திருவிடைமருதார் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் இருக்கும் அகச்சான்றினை அடியவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

தடம் கொண்டதொரு தாமரைப் பொன் முடி தன் மேல்
குடம் கொண்டு அடியார் குளிர் நீர் சுமந்து ஆட்ட
படம் கொண்டதொரு பாம்பு அகர ஆர்த்த பரமன்
இடம் கொண்டு இருந்தான் தன் இடை மருது ஈதோ

தடாகங்களிற் பறித்த அழகிய தாமரை மலரை தனது பொன்முடியின் மேலே சூடிய பரமனுக்கு, குளிர்ந்த நீரினை அடியவர்கள் குடங்களில் சுமந்து நீராட்டுவதனை, படமெடுத் தாடும் பாம்பினை அரை அதாவது இடுப்பிலே கொண்ட சிவபெருமான், தனது இடமாக விரும்பி உறையும் திருவிடைமருதார் இதுதானே.

அத்துடன் திருவையாறு அப்பர் தேவாரத்தினையும் அதில் கூறப்பட்ட வழிபாடுகளை யும் அடியவர்கள் பின்பற்றவேண்டும்.

மாதர்ப் பிகறக் கண்ணியாகன மகலையான் மகளொடும் பாட
போதொடு நீர் சுமந்து ஏத்திப் புகுவார் ஓவர் பிங் புகுவேகன்
யாதும் சுவடு படாமல் ஜயாறு அடைகின்ற போது
காதல் மடப்பிடியோடும் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டேன். ஓவர் திருப்பாதம் கண்டு அறியாதன கண்டேன்

போதொடு நீர் சுமந்து ஏத்தி போய்க்கொண்டிருப்பவர்களுடன் பின்னால் சென்று ஜயாறப்பரின் திருவடிகளைக் கண்டேன் என்கின்றார். நிச்சயமாக நீங்களும் அவன் அருளால் அவன் பாத்ததை காண போதொடு நீர் சுமந்து ஏத்தி. இறைவனருகே புக வேண்டும். இதனை மீண்டும் தமிழ் மண்ணில் கொண்டுவர, பரமனைப் பாமரனும் பணிந்து ஏத்த, சைவத் தமிழ் மீண்டும் தழைத்திட சேவைகளை செய்துவருகிறது யாழ்ப்பாணம் தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

பங்குனித் திங்கள் 18ம் நாள், 2023.

தென்னவன் பார்த்தீஸன்
நிறுவனர்,
தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம்,
கொக்குவில்.

சிவாயம்
குருதாம்

நல்லை திருநூனசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்தாபகர் :- முனிஸுப் சுவாமியாத தேசிக நூனசம்பந்த யுராசாரிய சுவாமிகள்
(முதலாவது குழுமத்து எந்திடான)

ஆதீனகுரு முதல்வர் :- முனிஸுப் சுவாமுந்தர தேசிக நூனசம்பந்த யுராசாரிய சுவாமிகள்
இரண்டாவது குழுமத்து சுந்திடானம்

021 222 2870

ஸ்தாபிதம் : 1966

பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

அருளாசிச் செய்தி

அன்புள்ளவர்களுக்கு

யாழ்ப்பணம் கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் இன்று தாயுமானவர் சுவாமி யின் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு, இன்று அபிசேகம் நடைபெறுவது அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியை தருகின்றது. “உன்னை சிங்காசரித்து உன்னழகினை பார்ப்பது” என கூறிய சுவாமியின் திருவுருவம் பாடசாலை வளாகத்தில் அமைந்துள்ளது. பாடசாலையின் சமூகத்தின ரூக்கு இறை நம்பிக்கையினையும் சமூக நன்நெறியையும் பேணி வாழ திருக்கோயில்கள் வழி செய்கின்றன. இதனை உருவாக்கிய அன்பு உள்ளாங்களையும், அதிபர், ஒசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனை வருக்கும் இறையருள் கிடைக்க வேண்டுவோம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு

இரண்டாவது குழுமத்தாசந்திடானம்
நீலந் சோமுந்தர தேசிக
நூனசம்பந்த யுராசாரிய சுவாமிகள்

தருமை ஆத்தீன தம்பிரான் மீனாட்சி சுந்தரம் சுவாமிகளின் அருளாசிச் செய்தி

குருபாதம்

“ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும் தென்
ஆலைவாய் உறையும் எம் ஒதியே”

கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் புதிதாக அமையப்பெற்ற அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் கடவுள் மங்கல நன்ஸீராட்டு நடைபெறுவது அறிந்து பெருமகிழ் வடைகின்றேன்.

இவ்வுகை வாழ்வில் இடரின்றி வாழ்வதையே ஒவ்வொரு மனிதனும் விரும்புகின்றான். இனிய வாழ்வினை நாம் பெறுவதற்கு இறைவழிபாடு இன்றியமையாதது. சைவமும் தமிழும் இரு கண்ணாக போற்றும் சிவபூமியாகிய ஈழநாட்டில் இளமையிலேயே சைவநெறியின் மேன்மையை உணர்த்துவது நமது கடமையாகும்.

அந்தவகையில் “தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில்” பாடசாலையில் அமைத்தது பெருஞ்சிறப்பாகும். தாயாய் தந்தையாய் தாங்குகின்ற அப்பெருமான், பாடசாலையின் அதிபர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் சீரும் சிறப்பும் பெற்று மகிழ்வுடன் வாழ அருளவேண்டும் என்று முறையீடு செய்து, அனைவருக்கும் நல்லாசியினை தெரிவித்து அமைகின்றேன்.

யெனா மீனாட்சி சுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள்,
தருமை ஆத்தீன கிளையடம்,
திருக்டூக்டீச்சரம்.

அருட்குருநாதர் ஓளியகம் ந.ஓளியரசு ஜயாவின் ஆசிச் செய்தி

கோயில் என்றாலே அது சிவன் கோயிலைத் தான் குறிக்கும். என்பதை மாணிக்க வாசகர் தில்லையில் அருளிய திருவாசகப் பதிகங்களைத் தில்லைப் பதிகம் என்னாமல் “கோயில் திருப்பதிகம்” என்றும், “கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்” எனக் குறிப்பிட்டிருத்தலைக் கொண்டு நாம் உணரலாம். “திருக்கோயில்” என்றாலே சிவன் கோயிலைக் குறிக்கும் மரபுச் சொல்லாகும்.

அத்திருக்கோயில் இல்லாத ஊர் சிறப்பு, நன்மை, செல்வம், செழுமை ஆகியவைகள் இல்லாத ஊராகும்., திருவெண்ணீற்றை அணியாத மக்கள் வாழும் ஊர் நன்மையில்லாத ஊராகும்,

உடம்பு வணங்கிப் பத்தி மிகுதியால் இறைவனை மக்கள் பாடாது இருக்கும் ஊரும், அழகான காயில் என்னும் தளிகள் பல இல்லாத ஊரும், அங்கெல்லாம் விருப்பமுடன் வெண் ணிறச் சங்கினை ஊதாஹரும். மேல் கட்டி என்னும் விதானமும் வெண் கொடிகளும் இல்லா ஊரும், மலரை அரும்பு நிலையில் உள்ளே பறித்துத் தொடுத்து சிவனுக்குச் சாத்திப் பின்னரே உண்ணல் முறையாயிருக்க அங்ஙனம் உண்ணா ஊரும் இருக்குமாயின் அவை எல்லாம் ஊரல்ல அடவியாகிய பெருங்காடே என நம்முடைய சைவசமயக் குரவர்களில் ஒருவரான திருநாவுக்கரசு நாயனார் பின்வரும் பாடலில் அருளியிருக்கிறார்.

திருக்கோயி வில்லாத திருவி வூரும்
திருவெண்ணீற்றையாத திருவி வூரும்
பருக்கோடிப் பத்தினமையாற் பாடா வூரும்
பாங்கினோடு பலதனிக ஸில்லா வூரும்
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா வூரும்
விதானமும் வெண்கொடிய மில்லா வூரும்
அருப்போடு மலர்பறித்திட்டுண்ணா வூரும்
அவை யெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே!

எனவே தான் நம்முடைய தமிழ் முதாட்டி ஒளவையார், “கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டா” என்றும், “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்றும் நமக்கு பாடியுள்ளார். எனவே கோயில் என்பது நமக்கு இன்றியமையாததாகும். தமிழர்களுடைய பண்பாடே கோயில் பண்பாடாகும்.

இந்தப் பண்பாட்டை நாம் நம் குழந்தைகளுக்கு பள்ளிப் பருவத்திலேயே சொல்லிக் கொடுத்தும், கோயில்களுக்கு அழைத்துச் சென்றும் ஆற்றுப்படுத்த வேண்டும் எனவே தான் நம்முடைய சுப்பிரமணிய பாரதியார் “பள்ளி தலமனைத்தும் கோயில் செய்குவோம்” என்று பாடினார்.

இத்தகைய கோயில் பண்பாட்டை பள்ளிப்பயிலும் பருவத்திலேயே குழந்தைகளுக்கு ஊட்ட வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்துடன் யாழ்ப்பாணம் கொக்குவில் பகுதியில் உள்ள இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை வளாகத்தில் அருள்மிகு தாயுமானவர் கோயிலை அமைத்து ஞாலம் அளந்த மேன்மைத் தமிழில் தெய்வ ஒண் தீந்தமிழ் மந்திரங்கள் ஓதி கடவுள் மங்கலப் பெருவிழா நடத்துவதும், மலர் வெளியிடுவதும் பாராட்டுக்குரியனவாகும். கடவுள் மங்கல விழாவும், மலர் வெளியீடும் சிறப்பாக அமைய நாளும் எளியேன் வழிபடும் திருக்கழகங்களில் பெருமானை வணங்கி வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

வாழ்க யாழ் கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை!
வாழ்க பாடசாலை முதல்வர் ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள்!
வாழ்க கைவ சமயம்! வாழ்க தமிழ் மொழி!
மேன்மைகாள் கைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!.

ஓளியகம் ந. ஓளியரசு

ஒசிசெய்தி

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் சிவனின் சிலையொன்றையும் பிரதிஷ்டை செய்வதை யிட்டு மாகாணக்கல்வித் திணைக்களத்தின் சார்பில் நானும் எனது வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன். இன்றைய காலத்தில் எமது நாட்டின், எமது மாகாணத்தின் தேவைகளில் ஒன்றாக அறநெறி வளர்த்தல் சிறந்து விளங்குகின்றது. அறநெறியின் வீழ்ச்சியே இன்றைய மாணவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள் மாறுதல், பெரியோர்களை மதிக்காமை, பணிவில்லாமை, களவுகளில் ஈடுபடல், கல்வியின் தேவை பற்றி அறியாமை போன்ற செயற்பாடுகளுக்கான காரணமாக அமைகின்றது. ஐந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையாது எனப் பழமொழி கூறுகின்றது. எனவே தான் ஐந்திலேயே வளைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே அறநெறியை அவ்வயதிலிருந்தே வளர்த்துக் கொள்ள வழிகளை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலமே சமூகத்திற்கு பொருத்தப்பாடான இளம் சமுதாயத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். அதற்கான ஒரு தொடக்கப்புள்ளியாக இந்நிகழ்வு அமைதல் வேண்டும். மென்போக்கான வன்முறையற்ற சமூகம் உருவாதலை உறுதிப்படுத்தும் செயற்பாடுகளில் ஒவ்வொருதரும் ஈடுபட்டு சமூகத்திற்கு பொருத்தப்பாடான மாணவர்களை உருவாக்குவதன் மூலம் வடக்கு மாகாண கல்வி நிலை உயர் ஒவ்வொரு மதமும் வழிகாட்ட வேண்டும்.

இந்நிகழ்வுடன் தொடர்புட்ட அனைவருக்கும் நன்றி கூறுவதோடு அவர்களின் சேவைகள் தொடர வாழ்த்துகின்றேன்.

**திரு.தி. ஜோன் குயிஞ்ரஸ்,
மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர்,**

கல்வி, பண்பாட்டுவுவல்கள், வினாயாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்
அधிகாரம், சமீகாரனித் துறை, தீவிர சுலப கோவை குழுமத்து அமைச்சர்
MINISTRY OF EDUCATION, CULTURAL AFFAIRS, SPORTS & YOUTH AFFAIRS
வடக்கு மாகாணம் நிலை பலூத �Northern Province

செம்மணி வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம். வினாயாட்டுத்துறை, தலைவர், கல்வி, விவகார மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர் செயலாளரின் ஆசிக்செய்தி

Website : www.edumin.np.gov.lk

E-Mail : moeadi029@gmail.com, npplane@yahoo.com, npmoeplan@gmail.com

எழுது வேணு }
போது வேணு }
போது வேணு }
My No } NP/03/02/05/Wishing Message
Your No }

எழுது வேணு }
போது வேணு }
போது வேணு }
இல்லை அமைச்சர் தலைவர்
Date } 03.04.2023

வடமாகாணகல்வி, பண்பாட்டுவுவல்கள், வினாயாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர் செயலாளரின் ஆசிக்செய்தி

யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை - அருள்மிகு தாயுமானவர் திருக்கோவில் கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டு பெருவிழாவில் வெளியீடு செய்யப்படும் நன்னீராட்டு மலர் வெளியிடப்படும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

“சினம் அடங்கக் கற்றாலும் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும் மனம் அடங்கக் கல்லார்க்கு ‘வாயேன்’ பராப்ரமே”

இலங்கை திருநாட்டில் வடக்கு மாகாண தமிழர் பண்பாட்டு விழுமியங்களுடன் சிறந்தோங்கும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே கல்வியும் பண்பாடும் உயர்ந்து மினிர்கின்ற கொக்குவில் எனும் ஊரிலே அமைந்துள்ள யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை கல்வியில் மிகச் சிறந்த வெளிப்படுத்தல்களை காட்டிநிற்கும் சிறந்த பாடசாலைகளில் ஒன்றாக காணப்படுகின்றது.

யா/கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் இருந்து பிரிந்து ஆரம்ப பிரிவ மாணவர்களுக்காக தரம் 1 தொடக்கம் 5 வரையான மாணவர்கள் கல்வி பயில தொடங்கப்பட்ட இப் பாடசாலை அதிகாரிய மாணவர்கள் தரம் 5 புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து யாழிற்கு பெருமை சேர்க்கும் பாடசாலையாக திகழ்கின்றது.

இங்கு மாணவர்கள் கல்வியில் மட்டுமன்றி புத்தாக்கப் போட்டி, வினாயாட்டு நிகழ்வுகள் மற்றும் இணைபாடவிதான செயற்பாடுகள் போன்றவற்றிலும் மினிர்கின்றமையானது, மாணவர்கள் பல்துறைசார் திறமைகளுடன் சமூகத்தில் மலர்விக்கப்படுகின்றமை பெருமையுடன் புலனாகின்றது.

செயலாளர் ஸ்ரீகார் Secretary	021 221 9259	அலுவலகம் குருமுர் Office	021 223 1343 (Gen) 021 222 9673 (Senior Asst. Sec) 021 222 2283 (Chief Acct) 021 222 2237 (Dir.Plan) 021 222 0037 (DDE Admin) 021 222 0039 (AO)	தொலைநெட ஏண்ட FAX	021 222 0794 (Gen) 021 222 2239 (Planning) 021 222 2293 (Acct)
-----------------------------------	--------------	--------------------------------	--	------------------------	--

சைவமும் தமிழும் வளர்த்து நல்லறிவும், செயலும், விருத்தியும், கலையும், பண்பாடும், இலக்கியமும் என நல் மாணாக்கர்களை தர விளையும் இப் பாடசாலையிலே சைவக் கடவுள் சிவபெருமானின் பால் பக்தி கொண்டு தமிழில் மெய்ப்பொருள் பற்றி புகழ் பெற்ற பாடல்களை இயற்றி தம் எளிய பாடல்கள் மூலம் தமிழ்ச் சயக் கலிதைக்கு ஒர் தூணாக இருந்த “தாயுமானவர் சுவாமி” அவர்களிற்கு திருக்கோவில் அமைத்து மாணவர்களிற்கு நல்லாசி வழங்கி அருள்பாலிக்க விளையும் வேளையிலே 2023ம் ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் 22ம் நாள் “நன்னீராட்டு மலர்” வெளியீடு செய்யப்படுகின்றது.

தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயிலின் கடவுள் மந்கல நன்னீராட்டு பெருவிழாயிலே இவ் மலர் வெளியீடு செய்யும் விழா குழுவினர் மற்றும் மலர் வெளியீட்டு பணியினை ஆற்றும் குழுவினர் அனைவரையும் பாராட்டுவதுடன் நிகழ்வுகள் சிறப்பாக நடைபெறவும் இறையாசியை வேண்டிப் பாராட்டி மனதார வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கெள்கின்றேன்.

“பேர்மைக்கொன் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அ. மாமுக்கேஸ்வரன்

அ. மாமுக்கேஸ்வரன்
நிதி மன்ற பொறுப்பு, மாணாக்கர்கள்
நிதி மன்ற மூலாசியை,
ஏ.டி.ஓ. பாலை

செயலாளர்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர்.
வடமாகாணம்.

செயலாளர்
ஏ.டி.ஓ. } 021 221 9259
SECRETARY }

அனுவலகம்	021 223 1343 (Gen)
கூர்யலூடு	021 222 9673 (Senior Asst. Sec)
Office	021 222 2283 (Chief Acct)
	021 222 2237 (Dir. Plan)
	021 222 0037 (DDE Admin)
	021 222 0039 (AO)

தொலைநூலகம்	021 222 0794 (Gen)
ஒழுகீ	021 222 2239 (Planning)
FAX	021 222 2293 (Acct)

யாழ் வலயக்கல்விப் பணிப்பாளரின் அருள் வாழ்த்துரை.

சைவமும் தமிழும் தனைத்தோங்கும் சிவபூமியாம் இலங்கையின் வடபுலத்தின் யாழிலை ஈந்து பாணன் சேர்த்த வழநாடாம் யாழ்ப்பாண மன்னில் ஆரம்பகல்வியை மேன்மையுடன் நல்கும் மகிழை பொருந்திய கொக்குவில் பதியில் அமைந்திட்ட கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப வித்தியாலயம் தன்னகத்தே என்னாட்டவர்க்கும் இறையாயாக அமைந்திட்ட எல்லோரும் வாழ இன்பத்தை நல்கும் அந்த பரம்பொருளின் அம்சம்.

குழகொண்டருள திருவருள் கூடியுள்ள இந்நாளில் கல்வியே செல்வமாயும் வீரமாயும் திகழ அருள் பாலிக்கும் இத்திருத்தலம் அமைந்து கும்பாபிஷேகம் காண விழையும் இத்தருணம் வாழ்வின் பொன்னானதோரு தருணம்.

இவ்வாலயம் இவ்வித்தியாலய வளாகத்துள் அமைந்த பாக்கியம் ஒழுக்கமும் சீரிய நற்பண்பும் பக்தியும் கொண்டொழுகும் ஒருமாணவர் சமுதாயம் செழித்தோங்க கிடைத்த அரும் பேராகும்.

இவ்வாலயம் அமைந்திட கொடையளித்து உணர்வுடிய அன்பர்களுக்கும் இதனை சீரிய முறையில் பரிபாலனம் செய்யவும் சைவமும் தமிழும் வளர்ந்திட ஆதாரபூர்மான கிடமாக பயன்படுத்திடவும் அன்பனின் வாழ்த்துக்கள், “அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்க” ஓம்நமச்சிவாய.

**ஏத்து இராதாகிருஷ்ணன்.
கல்விப் பணிப்பாளர்.
யாழ்ப்பாண கல்வி வகை.**

அருள் வாழ்த்துரை

யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற அருள்மிகு தாயுமாணவர் திருக்கோவில் கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டு விழாவினையொட்டி வெளிவரும் மலரிற்கு அருள் வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வு அடைகிறேன்.

சைவமும் தொன்மையும் உயர் கலாசாரப் பண்புகளும் நிறையப் பெற்ற கொக்குவில் பதியினிலே சிறப்புற்று விளங்கும் யா/கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் இவ் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டமையானது சாலச் சிறந்தது. இதன் மூலமாக சைவமும் தமிழும் இணைந்து வளம் பெறுவது மட்டுமன்றி மாணவர் மனங்களிலும் சமயப் பண்புகள் ஆழப்பதிந்து கொள்ளும் தாயுமானவர் அனைவருக்கும் அருளாசிகளை நிறைவாக வழங்க வேண்டுமென வாழ்த்தி சிவனருளை வேண்டி நிற்கிறேன்.

**திரு. சிவ இராசன்
இகாட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்
நல்லூர்.**

கைக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் என்றென்றும் ஓங்கவேண்டும்

கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் இவ்வாறான ஒரு திருக்கோயிலை அமைப்பதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கிய அந்த இறைவனுக்கு முதலில் எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்துடன் நானும் இந்தப் பாடசாலையின் பழைய மாணவன் என்ற வகையிலே மிகவும் பெருமை அடைகின்றேன். இங்கு கல்வி கற்கும் மாணவர்களாகிய நீங்களும், இந்தப் பாடசாலையில் கல்வி கற்க உங்களுக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தினை நினைத்து பெருமிதம் கொள்ள வேண்டும்.

யாழ் நகரத்திற்கு வெளியே கைவத்தினையும் தமிழினையும் தாங்கி நிற்கும் பாடசாலைகளில் கொக்குவில் இந்து முதன்மை பெறுகிறது. அங்கே கற்கும் மாணவர்களின் கல்வி வெறும் கல்வியாக மட்டும் இல்லாமல் இறைவழி ஊடான கல்வியாக இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், இதற்கான நிதிப்பாங்களிப்பை நான் முழுதாக ஏற்றுக்கொண்டேன்.

ஆழியபாதம் வீதியிலே கொக்குவில் இந்து ஆரம்பக் கல்லூரியிலே, சிவனுக்கு கோயில் அமைந்தது ஒரு சிறப்பான விடயமாகும். மாணவர் மத்தியில் வழிபாடுகளின் முக்கியத்து வத்தினை எடுத்துக் கூறி அவர்களை அதன்வழி வளர்த்தெடுப்பது பெற்றோரின் மட்டுமல்ல கைவப் பாடசாலைகளின் கடமையுமாகும். அத்துடன் இந்த கோயில் சகலருக்கும் சமமான முறையில், ஏற்றத்தாழ்வு முறைமைகள் அற்று மாணவர்களே இறைவனுக்கு நீர் ஊற்றி வழிபாடு செய்யும் நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையிலேயே தான் இந்த கோயில் தொடர்ந்தும் இயங்கவேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான வேண்டுகோள். அத்துடன் என்னை இந்த அரும்பணிக்குள் உள் வாங்கிய, எனது பள்ளிக்கால நண்பன், கொக்குவில் தென்னாடு மடத்தின் நிறுவனர் சிவத்திரு. தென்னவன் பார்த்தீபன் அவர்களுக்கு எனது நன்றிகளைத் தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்துடன் பாடசாலை அதிபர் கவிஞரா நவஜீவா அவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

நாங்கள் அனைவரும் கைவத் தமிழர்கள். எங்களுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணி இருக்கிறது. அத்துடன் எங்களுக்கென்று ஒரு தனித்துவமான பண்பாடு மற்றும் கலை, கலாச் சாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்தப் பண்பாடு மற்றும் கலை கலாச்சாரங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்ல அடுத்த தலைமுறைக்கு ஊடுகெட்டத்துவம் குறிப்பாக மாணவர்கள் மத்தியில் இந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த இந்த திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும் என்பதில் ஜயமில்லை. எங்கள் பாடசாலையில் எழுந்தருளி இருக்கும், அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமிகள் அரு ஸாசியானது இங்கே கல்வி கற்பிக்கும் அதிபர், ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றும் கல்வி கற்கும் மாண வர்களுக்கும் என்றென்றும் கிடைக்க வேண்டும் என்று தாயுமானவர் சுவாமிகளை வேண்டி நிற்கிறேன்.

தாயு மாபியனாக் கேதலை கண்ணுமாய்ப்

பேய னேனையும் ஆண்ட பெருந்தகை

தேய நாதன் சிராப்பள்ளி மேவிய

நாய னாரென நம்வினை நாசமே

சிவத்திரு. முருகண்டி நவடூரங்கள்
பழைய மாணவன் - கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலை

சைவ மாணவர் சபை

Saiva Students Council

தென்னாகு செந்துமிழாகம சிவமடம்,
கொக்குவில் கிழக்கு, கொக்குவில்,
யாழ்ப்பாளை.

பதிவு இல: HA/4/JA/343
தொ. இல: 021 222 9722

சைவ மாணவர் சபையினராகிய நாங்கள், இலங்கையிலுள்ள சைவ சமயத்தின் தொன்மை, பெருமைகளைக் காப்பாற்றவும் அதனை எதிர்கால சந்ததியின் ரூக்கு எடுத்துச் செல்லவும், குறிப்பாக மாணவர் சமுதாயத்தினை அறம்சார் வாழ்வியலில் நிலைப்படுத்தி அவர்களைச் சைவ வழிக் கல்வியினுடாக சைவப் பண் பாட்டாளர்களாக உருவாக்கும் நோக்குடன் செயற்படும் பதிவு செய்யப்பட்ட (HA/4/JA/343) ஒரு பொது அமைப்பாகும்.

அந்தவகையில் எமது சபை, மாணவர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வு முறைமையற்று செந்தமிழில் இறை மொழியாகிய தமிழ் மொழியில் எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளை வழிபாடு செய்வதற்கான வழிபாட்டிடம் மற்றும் அதற்கான ஒழுங்குகளை பாடசாலைகளுக்கு வழங்கி வருகின்றது.

இதன் அடிப்படையில் சைவ வழிபாட்டிற்கு ஏதுவாக சைவப் பாடசாலைகளில் சிவலிங்கம் அமைக்கும் திட்டத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற வேளையில் யாழ்ப்பாண நகரிற்கு வெளியே கல்விக்கு அடையாளமாக திகழ்ந்து, கல்வியுடன் பண்பாட்டினையும் விதைத்து, எதிர்கால தலைவர்களை உருவாக்கும். கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் சிறிய கோயிலமைப்புடன் சிவலிங்கம் ஒன்றினை திருநிலைப்படுத்துவற்கான எங்கள் சபையின் முன்மொழியினை ஏற்று எமது சபையால் புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற, அருள்மிகுதாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் எதிர்வரும் பங்குனித்திங்கள் 22ம் நாள் (05.04.2023) புதன்கிழமையன்று அன்று கடவுள் மாங்கள் நன்னீராட்டு பெருவிழா நடாத்த, தாயுமானவர் சுவாமி பெருமானின் திருவருள் கைக்கூடியுள்ளமை யினை வாழ்த்தி வணங்கி, மாணவர்களின் வளமான எதிர்காலம் மற்றும் இறைவழியுடன் கூடிய அறிவியல் சமூகத்தினை கட்டிவளர்க்க இறைவனின் திருவருள் கிடைக்க கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையின் அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமியிடம் விண்ணப்பம் செய்கின்றோம்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவத்திரு. வன்ராஜ் ச-சிராஜ்,
தலைவர்,
சைவ மாணவர் சபை.

இலங்கை செவ்வெளிக் கழகம்

தலைமை அலுவலகம்: 27, வந்தூண் டூப், வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு - 06, இலங்கை

சிவமயம் தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடம் திருமந்திரம் என்னும் உயரிய சிவாகம நூல்வழி சிவபரத்துவத்தினைச் சிக்கெனப்பிழித்து சீரிய சிவப்பணிகள் ஆற்றிவரும் சிறப் புடையது. தமிழரிடம் மாங்கிப்போயிருந்த சிவநெறி விழுமியங்களினை நன்றே துலங்கச்செய்து, சைவசமயமே சமயம் என்னுந் தாயுமானசுவாமிகளின் அருள்வாக்கினை சிரம்மேற் கொண்டு பணியாற்றுவதில் புகழுடைத்தது. திருமூலர்பெருமானினால் சிவபூமி என்று போற்றப்பட்ட இத்திருப்புமியில் உள்ள சைவப்பெருமக்களைல்லாம் இன்று விளங்கிவரும் கலப்பட மார்க் காங்களினால் சைவ விழுமியங்களிலிருந்து விலகியிருப்பது கண்டு மனம்வெந்து, சிவத்திரு. தென்னாடு பார்த்தீபனார் இத் திருமடத்தினை தமிழ்க்கறும் நல்லுலகம் கொண்டாடுமாறு அமைத்து, சிவவழிபாட்டினை தமிழரிடம் முன்போல் பீடுபெற்சசெய்யும் திருப்பணிகளினை முன்னெடுத்துவருவது போற்று தலுக்குரியது.

பண்டைய காலத்தில் தமிழர் ஊர்தோறும் சிவாலயங்கள் எழுப்பி, சிவவழிபாட்டினை சிறப்புடன் பேணியாழுகினரெனினும், இக்காலத்தில் நம் சமய வாழ்வியல் பிறழ்வற்றதனால் சிவவழிபாட்டிலிருந்து விலகிக்கெடும் நிலை நம்மவருக்கு உருவாகியது. தமிழரிடம் சிவ வழிபாடு சிறப்பதும் சைவசமய விழுமியங்கள் நிலைபெறுவதுமே தமிழரினைத் தலைநிபிற்ற தெழுச் செய்யும் என்னும் உண்மையினை நன்குணர்ந்து தென்னாடு செந்தமிழாகமத் திருமடம் கல்லூரிகள் தோறும் சிவவழிபாட்டினை வளர்க்கும் வகையில் சிவாலயங்களினை உருவாக்கும் பெரும் சிவப்பணியினை முன்னெடுக்கலாயினர். இதன் பயனாக பல்வேறு கல்லூரிகளில் சிவாலயங்கள் உருவாகிவருகின்றன. மாணவரிடையே சிவபத்தியும் சைவமரபும் நன்றே தழைத்தோங்கக் கொடுக்க தொடங்கியுள்ளன.

கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமிகள் என்னும் திருப்பெயரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருப்பது நம்மவர் செய்துள்ள தவப் பயனின் விளைவேயாகும். திருக்குடமுழுக்கு காணவள்ள இக்கோயிலினை செவ்வனே அமைத்து மாணவர் வழிபட்டு நலம்பெற வழிவகுத்த. தென்னாடு செந்தமிழாகமத் திருமடத்திற்கும் கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கும் நன்கொடையாளர்களுக்கும் தமிழர் நன்றிக்கடன் உடை யோரேயாம். சிவவழிபாட்டிலும் தமிழர் மரபுகளிலும் பற்றுள்ள நல்லதொரு அதிபர் திருமதி.கவின்யா நவஜீவா அவர்களுக்கு இலங்கைச் சைவப்பெருமக்களின் சார்பில் நன்றிகளினையும் வாழ்த்தினையும் இத்தருணத்தில் கூறிக்கொள்வது நம்கடமையாகும். தொழிலதிபர் சிவத்திரு. முருகண்டி நவஞேசன் பெருமகளார் சைவ உலகினால் கொண்டாடப்படவேண்டிய சிறப்புடையவர். சிவாலயங்கள் எழுப்புவதற்கு நிகராக, எந்தவொரு பணியும் இவ்வையகத்தில் இல்லை. திருமால் பிரம்மன் முதலிய தேவர்களைல்லோரும் சிவபெருமானை வழிபடுவதற்கு இவ் வையகத் திலுள்ள சிவாலயங்களுக்கு எழுந்தருளுகின்றனர் என்று நம்திருமுறை அருளிச் செய்துள்ளது.

புவனியில் போய் பிறவாமையில் நாள் நாம்
 போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூழி
 சிவன் உய்யக் கொள்கின்றவாறென்று நோக்கி
 திருப்பெருந்துறையுறவாய் திருமாலாம்
 அவன் விருப்பெய்தவும் மலைவன் ஆகைப்படவும்
 நின்னலர்ந்த மெய்க்கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே! - திருவாசகம்
 “வானிடத்தவரும் மன்மேல்
 வந்து அரன் தனை அர்ச்சிப்பர்” - சிவஞானசித்தியார்

மூவருக்கும் மேற்பட்ட ஜந்தொழிற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை வழிபட்டு உய்வதற்கு வழிவகுத்த சிவத்திரு. முருகன் டி நவநேசன் பெருமகனாருக்கு மூவரினதும் ஏனைத் தேவரினதும் வாழ்த்து என்றும் பொலிவுற்று விளங்கும்.

“இயன்றன இயற்றினாரும் அனைத்தையும் இயற்றினாரும்
 பயன்பல சிவலோகத்தில் பற்றுவர் தம்தம் பாஸ்கால்
 நயந்து அவர்போகம் அங்கு நண்ணுவர் திண்ணயாம்”

- சிவதருமோத்திரம் (சைவ உபாகம நூல்)

தம்மால் முழந்தளவு சிவபுண்ணியங்களினைச் செய்வதவர்களும் சிவபுண்ணியமாக விதிக்கப்பட்ட அனைத்துவகை சிவ அறங்களினைச் செவ்வனே கைக்கொண்டோரும் சிவ லோகத்தினை அடைந்து தம்தம் புண்ணியச் செயல்களுக்கு அமைவாக இன்பத்தினை பெற்று நலம்பெறுவர் என்பது திண்ணைம் என்று சைவ உபாகம நூலாகிய சிவதருமோத்திரம் உரைக் கிண்றது. இப்பெருஞ் சிவப்பணியில் கைகோர்த்துப் பணியாற்றிய அனைவரும் சிவபுண்ணியச் செல்வரேயாம்.

தாயுமானவர் என்னுஞ் சொற்பதம் அருமையிலும் அருமையானது. தாயுமானவர் என்பதினூடாக, தந்தையுமானவர் என்பது உணர்த்தப்படலாயிற்று. தந்தை மட்டுமல்ல, தாயுமானவர் என்பதுவே இத்தமிழ்ச்சொல்லில் புதைந்துள்ள அற்புதமான சித்தாந்தக் கருத்தாகும். சிவபெருமானே தாயும் தந்தையுமாக விளங்கி உயிர்களினைக் காத்தருளகின்றார் என்னுஞ் செய்தியினை உணர்த்தும் இத்திருப்பெயர் மாணவரின் உள்ளத்தில் அருளாளியினை ஏற்றும் என்பது திண்ணைம். அருள்மிகு தாயுமான பெருமானுக்கு திருக்குடமுழுக்கு நன்முறையில் சீரும் சீற்பு மாகத் திருவருளால் நடைபெற்றிடவும், இப்பெருஞ் சிவப்பணியில் ஈடுபட்ட சிவநேயச் செல்வர் அனைவர்பாலும் திருவருள் பொலிவுற்று விளங்கிடவும் எமது ஆத்மார்த்தமூர்த்தி யாகிய அருள்மிகு படவேரிடைமடவாள் உடனாய திருக்கேதீச்சுவரப்பெருமானின் திருவருளைப் பணிந்து வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

வைத்தியக்கலாந்தி. சிவத்திரு.ஈசான பிரதாபன் தேசிகர்.
தமைவர்
இலங்கை சைவகெள்விக் கழகம்

J/JAFFNA HINDU PRIMARY SCHOOL

யா/ யாழ் இந்து ஆரம்ப பாடசாலை

Principal
Mr.P. Thanabalasingam
SLPS - III

0779990681

சிவாயநமவென்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு அபாயம் ஒரு நாளும் வில்லை

திருமூலரால் சிவபூமியை போற்றப்பட்ட எமது ஈழத்திருநாட்டில் சிவாலயங்கள் அமைத்து சிவசிந்தனை வளருவது காலத்தின் கட்டாய தேவையாகும். அந்தவகையிலே கொக்குவில் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமிகள் திருக்கோயில் மாங்கள் நன்னீராட்டு பெருவிழாவினை முன்னிட்டு மலரும் சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

சிறுவர்களாக உள்ள மாணவ செல்வங்களின் உள்ளத்தில் ஆன்மீக சிந்தனையை வளர்க்கும் நோக்கோடு அமைக்கப்பெறுகின்ற அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமிகள் திருக்கோயில் மாணவச் செல்வங்களின் ஆன்மீகத் தேடலை வளர்ப்பதோடு ஆன்மீக ஓளி பரப்பவும் வழிவகுக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

எதிர்காலத்தில் சிறந்த ஒழுக்க விழுமியங்கள் மிக்க சமூகத்தை கட்டிவளர்க்கின்ற தலைவர்களை உருவாக்குகின்ற பாடசாலைகளில் ஆரம்ப பாடசாலைகள் அத்திவாரமாக அமைந்திருப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. அந்தவகையில் கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் அமைக்கப்பெற்றுள்ள அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமிகள் கோவிலிருந்து அருளாட்சி செய்யும் தாயுமான சுவாமிகள் அப்பாடசாலையின் குழந்தைகளை தாயைப்போல் பரிவுடன் அரவணைத்து அருள்மழு பொழிபவரைப் போற்றுவோம்.

“சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்

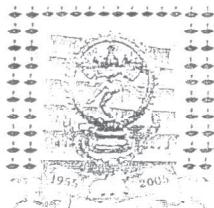
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி”

ஆன்மீக ஓளிபரப்பி மாங்கள் நன்னீராட்டு பெருவிழா சிறப்புடன் இடம்பெறவும் அதனை முன்னிட்டு மலரும் நன்னீராட்டு மலர் சிறப்புடன் வெளிவரவும் இப்பணியை சிறப்புடன் மேற்கொண்ட பாடசாலை சமூகத்தினரையும் தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமட நிறுவனர் தென்னவன் பார்த்தீபன் அவர்களையும் பாராட்டி வாழ்த்துக்களை தெரிவிக்கின்றேன்.

“மேன்மை கொள் கைவந்தி

விளங்குக உலகமெல்லாம்”

செய்திப்புத் துறை அதிகாரி
யா/யாழ் இந்து ஆரம்பபாடசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

AUM

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் ALL CEYLON HINDU CONGRESS

(Federation of Hindu Religious Associations and Trusts in Sri Lanka)

Head Office: No 91/5, Sir Chittampalam A Gardiner Mawatha, Colombo-02, Sri Lanka.
Phone: - 0112434990 Web-Hinducongress.lk Mail:- Hinducongress@gmail.com Fax:- 0112344720

செஞ்சொற்செல்வரின் ஆசிச் செய்தி

“சிவாயநம என்று சிந்திப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை” என்ற ஒளவை பிராட்டியின் வார்த்தை அற்புதமானது. திருமூலர் இம்மண்ணை சிவபூமி என்று விழித்தார். சிவபூமி என்ற பெயரோடு இலங்கை முழுவதும் சிவப்பொலிவோடு திகழ்கின்றது. அத் தெய்வீகம் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது.

அதனாடிப்படையில், தென்னாடு அமைப்பு பல இடங்களில் கோயில்கள் கட்டி வருகின்றமை பாராட்டிற்கு உரியது. கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலையில் புதிய கோயில் கட்டப்பட்டு திருக்குட நன்னீராட்டு நடைபெறுவது அறிந்து ஆனந்தம் கொள்கிறேன். அப்பாடசாலை சமூகம் இத்திருக்கோயிலை நல்ல முறையில் பேண வேண்டும். சிவ வழிபாட்டை மாணவர்களிடையே கொண்டு செல்லும் நோக்கில், இத்திருக்கோயில் உருவாவதற்கு உதவிய தென்னாடு சிவமடத்திற்கு நிறைந்த வாழ்த்துக்கள் கூறி அமைகின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஸ்ரீ திருக்குடும்பம்

கலாந்தி. ஆறு. திருமுருகன்.

தலைவர்

ஹி தூர்க்காடேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை.

தலைவர்

சிவபூமி அறக்கட்டளை. கிளங்கை.

உப தலைவர்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்.

சீர்பெருகும் செந்தமிழ் குடமுழுக்கு

செந்தமிழ் வரலாறு காலங்களுக்கு முற்பட்டது. கருத்தியல்கள் தோன்ற முன்னரே உலகின் மூத்த முதல் மொழியாய் மட்டும் இல்லாது, தொன்மைக் கலாசாரமாகவும் முகிழ்தது. இதன் உட்கூறுகளை ஆராய்ந்தால், இதன் தொன்மை எமக்குத் துலங்கும். தன்னில் இருந்து பிள்ளை மொழிகளைப் பெற்றும், தன்னில் இருந்து பிற கலாசாரக் கோலங்களை கொடுத்தும், இந்த மொழியும் கலாசாரமும் காலத்தால் முதிர்ந்தும், தன் கோலத்தால் இளமை குன்றாமலும் இன்றும் உள்ளது, என்றும் உள்ளது!

நீதி காத்தலும் நெறிமுறை வகுத்தலும், எம் இனத்துக்கு புதியன் அல்ல. இலக்கண அமைப்பில் மொழியையே செதுக்கிய எம் குடிகள், தம்மையும் இலக்கணம் அமைத்தே சொல் நெறிவகுத்தன! அதன் ஒரு புள்ளியாகவே செந்தமிழ் வழிபாடும், தெய்வக் கோட்பாடும் இணைந்து சிறந்து இருந்தது. “பண்டு நான்மறை” தமிழ் மறையாகவே விளங்கிற்று, இன்று நாம் கொள்ளும், வடமொழி வேதங்களுக்கு முன்பே, பண்டு நால்வருக்கு அறம் உரைத்தருளிய சிவன் அருள் சிறந்தது, இந்தத் தென்னகத்தில் தான்! அந்த அருள் மொழியாக, இறை மொழியாக தமிழ் மொழி நிறைந்தும் இந்த தென்னகத்தில் தான்.

அங்கஙம் துலங்கிய தமிழில் “ஆகமங்கள்” இல்லை என்றும், அது வழிபட உகந்த மொழி இல்லை என்றும், இடைவந்த வேற்றுமொழி திணிப்பு எம் முன்னவர் பலரின் மூலங்களையே சலவை செய்தது. தமிழன் கட்டிய கோயில்களில் எல்லாம் தமிழில் குடமுழுக்கு நிகழாமை - கொடுமை! “ஆகமம்” “ஆகமம்” என்று கூறி எம் தமிழை கோயில்களில் இருந்து ஓரம் கட்டினர். அந்த “ஆகமம்” என்பது தான் என்ன? அப்படி என்னதான் இருக்கிறது? என அறிந்தால் எமக்கு தெளிவும் புரிதலும் ஏற்படும். அதிகமாக எதுவும் இல்லை, ஆகமம் என்றால் தொன்று தொட்டு வரும் அறிவு! நடைமுறை! என்பதே பொருள். அதைக் கொடுத்ததும் ஆதி சிவன் தான்! இன்னும் சுருங்கச் சொல்லப் போனால், ஒரு கோயிலை எப்படி நடாத்துவது? எப்படி பராமரிப்பது? எப்போது பூசை செய்வது? எப்போது திருவிழா? எப்போது, எப்படிக் குடமுழுக்கு செய்வது என்கின்ற நியதிகள் அடங்கிய திரட்டு தான் அது. இது பல வகைப்படும். பல மாறுதல்களுக்கும் உட்படும். “உலகப் பொதுமறை தந்த தழிழுளிடம், ஒற்றை கோயிலை பராமரிக்க விதிமுறை இல்லை” என்று கதை சொல்வது தான் வேடிக்கை.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறையோ? அல்லது குறித்த கோயிலைப் பொறுத்து, அதனினும் கூழிய அல்லது குறைந்த ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறையோ செய்யப்படும் குடமுழுக்கு என்பது, கோயிலின் சத்தி வீரியத்தையும், பெரு அண்ட சத்தியின் இணைப்பையும், கலசங்களின் வாயிலாக ஈர்க்கும் சிறப்பான பெருவிழா ஆகும்! வானுயர நிற்கும் கோபுரங்களும், அவற்றில் சூடப்படும் கலசங்களும் தமிழரின் பெரு அண்ட அறிவின் உச்சம் என்போம்!

அண்டவெளியில், எம் பால்வீதியில், இந்த கோள் மண்டலத்தின் இயக்கத்திற்கு முழுமுதற் துணையாக உள்ள சூரியனைச் சுற்றிலும் “இம்” என்ற நாமமே இடைவிடாது ஒலிப்புதாக விஞ்ஞானம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

அங்கு! நிலைபெற்றுள்ள ஆற்றலை இங்கு கோயிலில் நாம் பெறுவேண்டுமாக இருந்தால், அதே ஓங்கார நாதம் இங்கு ஒலிக்க வேண்டும்! ஒத்த இரு ஒலிகளின் அதிரவும் மேலிருந்து கீழாகவும், கீழிருந்து மேலாகவும் சென்று தொடர்புப்பட்டாலன்றி ஆகாயத்தில் இருந்து கீழான இடைவிடாத சத்தி இறக்கத்தை எம்மால் பெறுமியாது என்கிற அடிப்படை உண்மையை நாம் உணர்தல் அவசியம். எனவே தான் ஆன்மா லயப்படும் கோயிலில், இந்த பிண்டமாகிய உடலோடு அண்டத்தை இணைத்து ஆற்றல் பெற, செந்தமிழில் திருக்குடமுழுக்கு அத்தியாவசியமாகிறது. ஆகாய ஆற்றலை கோயிலுள்ளே இருக்கும் தெய்வத்திருமுன்கள் உள்ளர்த்து எமக்கு நல்க வேண்டினா, அத்திருக்குடமுழுக்கைத் தொடர்ந்தும் செந்தமிழில் அர்ச்சனை தேவைப்படுகின்றது.

இக்கட்டுரையின் நோக்கம், வடமொழியை இகழ்தல் அல்ல. இறையனாருக்கு மொழி பேதம் கிடையாது. மொழி ஆற்றல் அற்ற, சிலந்தியும் யானையும் முத்தியின்பம் அடைந்த நெறி இச் சைவ நன்னென்றி என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்வோம்! ஆக, இக் கட்டுரையின் நோக்கு, அண்டத்தில் ஒலிக்கும் ஆற்றலை அதன் ஒலி மொழியாகிய தமிழால் கோயில்களில் சேமித்து, செந்தமிழ் அர்ச்சனையால் தேவையான அளவை கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை விளக்குவதே ஆகும்.

இன்னும் ஆழமாக இவ்விடயத்தில் தெளிவும் நம்பிக்கையும் பெறுவதற்கு, இக் கட்டுரையின் வாசகர்கள், விண்வெளி ஆய்வு நிலையங்களால் பதிவுகளை இணையத்தில் தேடி கேட்டுத் தெளிவு பெறலாம் “ஒகாரம்” தமிழிற்கே உரிய தனிச் சிறப்பு. “இம்” என்கிற பிரணைவ மந்திரத்திற்கு, வேதங்களை தந்த நான்முகனுக்கே பொருள் தெரியாமல் போனதும், செந்தமிழ் குமரன், முருகன் அதற்காக நான்முகனை சிறையில் அடைத்ததும், வெறும் புராணம் அல்ல, அது ஆயிரம் அர்த்தங்களை எமக்குச் சொல்லும் நிகழ்வு என்பதை நாம் அறிவோமா?

“மருந்து வேண்டின் இவை மந்திரங்கள் இவை
புரிந்து கேட்கப்படும் புன்றியங்கள் இவை
திருந்து தேவன் குடுத் தேவர் தேவு எய்திய
அருந் தவத்தோர் தொழும் அடிகள் வேடங்களே.”

என்கின்றார் திருஞான சம்பந்தர், மருந்தாகவும், மந்திரமாகவும் தமிழ் மறைகள் விளங்குகின்றன என்று சாட்சியம் தருகின்றார். திருந்தறையே மருந்தாக்கி, தெய்வத் தமிழையே விருந்தாக்கி, அண்ட சத்தியை கருவியாக்கி, மன்னன் நோயைக்குணமாக்கி தானே ஆதாரமாகவும் வரலாற்றில் நிற்கின்றார். கோயிலில் திருமஞ்சனமா? திருந்தே போதும் என்கிறது தமிழ்மறை! எளிமையும், எளிமையினிடத்துப் பெரும் ஆற்றலும் கொண்டது எம் அருமறை! அந்த செந்தமிழ் ஆகமங்கள் எம் தேவாரங்கள், புராணங்கள் என்பது நாம் அறிய வேண்டியது! கோ என்றால் தலைவன். அவன் உறையும் இடமே கோயிலானது. அது மன்னன்

வாழ்ந்த இடமாயினும், இறைவன் உறைகின்ற இடமாயினும் கோயிலே அதன் பெயர். வையத்தையே தமிழால் நிரவகித்த தமிழ் பெரு வேந்தர்களுக்கு தாம் வாழ்ந்த வணங்கிய கோயிலை நிரவகிப்பதில் என்ன குறைவு வந்துவிடப் போகிறது?

மும்மையில் உலகாண்ட மூர்த்தி நாயனார், தன்னிடம் அரச பணி வந்ததுமே,

“வையம் முறை செய்குவன் ஆயில் வயங்கு நீஇரே

செய்யும் அபிதேகமுமாக செழும் கலன்கள்

ஜயன் அடையாளமுமாக அணிந்து தாங்கும்

மொய்புன் சடைமுடியே முடியாவது என்றார்” என்று சேக்கிழார் பதிவு செய்கின்றார்.

ஆகா தமிழ் அரசாட்சிக்கும் புதிய எளிமையான ஆகமம் ஒன்றை வகுத்தது. வள்ளுவன் ஆகச் சிறந்த தத்துவ ஆகமத்தை உலகு முழுமைக்குமான அரசாட்சிக்காக தமிழில் வகுத்தான்! இது உலகத் தாய் மொழி என்பதை முரசனைறந்தான். நிறக்.

“பேர் கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை அர்சித்ததால்

போர் கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்

பார் கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சம் ஆம் என்றே

சீர் கொண்ட நந்தி தெரிந்துகருத் தானோ!” என்கின்றார் திருமூலர்.

நக்கீரதேவ நாயனார் பதினேராம் திருமுறையிலே கோபப்பிரசாதத்தில்,

“ஆரியப் புத்தகப் பேய் கொண்டு புலம்பற்று

வட்டனை பேசவார் மானுடம் போன்று” என்று சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

உலகம் முழுமையும் நன்மை பெற, கோயில்களை அமைக்கின்றோம். அவற்றின் உண்மை ஆற்றல் வெளிப்பட வேண்டும் என்கில் தமிழில் குடமுழுக்கினை ஆற்றுவோம்!

“வேந முதல்வன் தலையும் தலையாய வேள்வி தன்னுள்

நாதன அவன் எச்சன் நற்றவையும் தக்கனார் தலையும்

காதிய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தான் கழல் சூழ்ந்து நின்று

மாதவர் என்னோ மறைமொழியாலே வழுத்துவதே” என்கின்றார் திருமுறைகளைத் தொகுத்த நம்பியாண்டார் நம்பி

நான்முகன் தலை போனதும், தக்கன் தலை போனதும் அறியாமல் நாமும் இன்று, வடமொழி ஏவல் மந்திரங்களாலும், எமக்கேதும் பயனில்லா நடைமுறைகளைப் புகுத்தி கோயில்களில் குடமுழுக்கு செய்வதும், அர்ச்சனை செய்வதும் பெரும் பிழை என்பதை மனதிற் கொள்வோம். இடைவெந்த வழுக் களைந்து, முதல் இருந்து முறை பற்றி அடுத்து வரும் தலை முறைக்கு அறிவு சொல்ல, அவன் அருள் என்றும் இருக்கும் தமிழ் கடல் நின்று சிறக்கும்!

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆகணயிற் கிளர்ந்த

மறை மொழி நானோ மந்திரம் என்ப” -தொல்காப்பியம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவ. சௌந்தமிழாதன்
(ஜீவா ஷஜீவன்)
ஆசிரியர் - வத்சாகு

சிவபூசையும் உடற்சுத்தியும்

ஜந்து கருத்தனை யானை முகத்தனை
 ஒந்தின் இளம்பிகறு போலும் எயிற்றனை
 நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
 புந்தியில் வைத்து போற்றுகின்றேனோ.

ஜந்து கைகளையும், யானை முகத்தையும், சந்திரனது இளமை நிலையாகிய பிறை போலும் தந்தத்தையும் உடையவரும், சிவபிரானுக்குப் புதல்வரும், ஞானத்தின் முடி நிலையாய் உள்ளவரும் ஆகிய விநாயகப் பெருமானை உள்ளத்தில் வைத்து, அவரது திருவடிகளைத் துதிக்கின்றேன்.

எமது சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளாகிய, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து எல்லாவற்றிக்கும் காரணமாய் உலகை இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் பரம்பொருளாம் பரமசிவனை நாம் தினமும் நினைப்பது மட்டுமல்லாமல் வழிபடவும் வேண்டும். சிவன் என்றால் அழித்தல் தொழிலை செய்பவர் என்று பயத்தினை உருவாக்கி சிவத்தினை அனுபவிக்கவிடாது உங்களை மறைத்து விட்டார்கள் சிலர். வடநாட்டில் சிவபெருமானாகிய பரம்பொருள் தென்னாட்டில் பரமசிவன் மற்றும் நடராசராக மாறியுள்ளார். இதனையே “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்று முழங்கியுள்ளார்கள். ஜந்தொழிலாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் (ஒடுக்குதல்), அருளல், மறைத்தல் இவற்றில் அழித்தலை மட்டுமல்ல அருளும் புரிகின்றார் அந்தப் பரமசிவன். இதன் தத்துவம் தான் நடராச வடிவம். ஆகவே சிவன் என்றால் பயம் என்ற, தான் பெற்ற இன்பத்தினை இவ்வையகத்தினை பெறவிடாத மாந்தரின் அனுபவமற்ற கதைகளை விடுத்து சிவத்தினை நிறுவி சிவத்தினை வழிபட அனைவரும் முன்வரவேண்டும்.

சிவனோடொக்கும் தேவீனும் இல்லை
 அவனோடு ஓப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
 புவனம் கடந்தன்று பொன்னாளி மின்னும்
 தவனச் சுடைமுடி தாமரையானே - திருமந்திரம் 40

தேவர்களிலும் மனிதர்களிலும் சிவனிற்கு நிகரானவர்கள் இல்லை. ஆதலினால் மைல்பாகவே உலகைக் கடந்து நின்று ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் சோதியாய் உணர்வு கதிரவனாய் அதாவது ஞானசூரியனாய், தவங்களின் பயனாய், தாவுகின்ற மானை ஏந்தியவனாய் இருக்கும் பரம்பொருள் அந்த பரம சிவனே.

“யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அந்தெய்வமாகி ஆஸ்கே
மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்” - சிவஞான சித்தியார்

இப்படியான சிவத்தினை நினைக்காமலும் வழிபடாமலும் இருப்பது, இருந்தும் இல்லாதது போன்றது. ஆகவே நாங்கள் தினமும் சிவநாமம் உச்சரித்து சிவவழிபாடு செய்து இப்பிறப்பின் பிறவிப்பலன்களை அடைவோமாக.

சிவபுசையும் உடல் சுத்திகரிப்பும்

எமது கருவாக்கம் மூன்று பகுதிகளை கொண்டது. தூல உடம்பு (தனு அல்லது தேகம்), சூக்கும உடம்பு (மனம் முதலாய அகக் கருவிகள்) மற்றும் காரண உடம்பு (சித்தம்). நாம் தாய் தந்தையிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டது தூல உடம்பு. இது அழியக்கூடியது. ஆத்மா ஏகம் என்பதால் எல்லா உயிரினங்களிலும் இருக்கும் ஆத்மா ஒரே மாதிரி ஆனது. தூல உடம்பிற்கு பெற்றோர் தான் தாய் தந்தையர். சூக்கும உடம்பிற்கு தாய் தந்தையர் இறைவன் (சிவன் பார்வதி), அதனால் தான் திருஞானசம்பந்தர் “அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே” எனப் பாடனார்.

தூல உடல் கருவிகள் பதினைந்து. அவையாவன மெய் (தோல்), வாய் (நாக்கு), கண், முக்கு, செவி ஆகிய ஜந்து ஞானேந்திரியங்கள், வாய், கை, கால், குதம், குறி ஆகிய ஜந்து கர்மேந்திரியங்கள், பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் ஆகிய ஜம்பிராணன் கள் (வாயுக்கள்). இவை வெளியுலகம் குறித்த செயற்பாடுகள், அனுபவங்கள், பொருட்கள், உணர்வுகள் போன்றவற்றை உள்ளே எடுத்துச்செல்ல யண்படும் கருவிகள்.

ஞானேந்திரியங்கள் என்றால் வெளி உலக பொருட்களைக் குறித்த அறிவை நமக்கு தரும் உடல் உறுப்புகள் ஆகும். அதுபோல் கர்மேந்திரியங்கள் என்றால் வாக்கு, கைகள், கால்கள், உடற்கழிவுகளை வெளியே தள்ளும் உறுப்புகள் (குதம் மற்றும் சிறுநீர் உறுப்பு), மற்றும் பிறப்புறப்புக்கள் ஆகிய ஜந்தும் கர்மேந்திரியங்கள் ஆகும்.

சூக்கும உடம்பின் கருவிகள் எட்டு. இதனால் தான் இதனை புரியட்டகாயம் ஃபிட்டகாயம் என அழைப்பார்கள். அவையாவன மனம், புத்தி, அகங்காரம், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை மற்றும் நாற்றும் ஆகிய ஜம்புலன்கள். உதாரணமாக தூல உடல் கண்வழியாக கண்டதை சூக்கும உடம்பின் கருவியான ஒளி பார்த்தல் என்ற செயற்பாட்டால் காரண உடம்பாகிய சித்தத்திடம் கொண்டு செல்கிறது. சித்தம் அதனை வகைப்படுத்தி உருவகித்து உணர்கிறது.

மற்றது காரண உடம்பு. இதை சித்தம் என்றும் சொல்லலாம். இது மற்றைய இரண்டு உடம்பையும் செலுத்த அதாவது இயக்கும் காரணமாக இயங்குகிறது. இங்குதான் புருடன் என்கிற ஆன்மா இருக்கிறது. இது அழியாதது. இதனால் தான் எமது சமயத்தில் மறுபிறப்பு பேசப்படுகிறது. சூக்கும உடலினை நீங்கள் கணவு காணும் போது காணலாம்.

பேரானந்தம் / சிவானந்தம் என்பது இந்த மூன்று உடல்களையும் தூய்மைப்படுத்துவது. இதனெனத்தான் பலவிடங்களில் சிற்றின்பங்களை தவிர்த்து பேரின்பமாகிய சிவானந்தம் அடைதல் என்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர். மாணிக்கவாசகர் திருவெம்பாவையில் “சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை” என்று குறிப்பிடுகிறார். அதாவது சித்தம் செம்மையுடையவர் நம் சிவனைப் பாடவேண்டும், நம் சிவனை பாடனால் சித்தம் அழகாகும். சித்தம் அழகாக சொல்லுங்கள் “சிவயசிவ”.

உடல் சுத்திகரியு

உடற்தூய்மைக்கான ஜந்தெழுத்து மந்திரம்

தூலதி தூய்மை மந்திரம் - நமசிவாய

சூக்குமதி தூய்மை மந்திரம் - சிவாயநம

காரணதி தூய்மை மந்திரம் - சிவயசிவ

தூலத் தூய்மை - திருமுறைகள் ஒதல் - கேட்டல்

மூன்று வேறுவகையான உடம்புகளையும் மூன்று வழிகளால் சுத்தமாக்கலாம். தூல உடம்பினைச் சுத்தமாக்க மந்திரங்களும், சூக்கும உடம்பை சுத்தமாக்க தந்திரங்களும் அதாவது ஆகமச் சிறப்புகளும் உதவும். மந்திரமாவது என்னவெனில் எமது பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். திருமுறைகளை ஒதுதல் அல்லது ஒதுவதை கேட்டல் தூல உடம்பினை சுத்திகரிக்கும் தூய்மையாக்கும். எமது அரச்சனை பாட்டேயாகும். திருமுறைகளை ஒலி வரும்படியாக உரக்க சொல்லவேண்டும்.

திருப்பிரமபுரம் - வழிமொழித் திருவிராகம் - சாதாரி (சம்பந்தர் தேவாரம் - 3525)

ஓழுகலரி தழிகலியி லூழியலகு பழிபெருகு வழியையநினையா

முழுதுடலி லெழுமயிர்க் டழுவழுனி குழுவினொடு கெழுவசிவனைத்

நொழுதுலகி லியுருமல மழியும்வகை கழுவழுரை கழுமலநகர்ப்

பழுதிலிறை யெழுதுமொழி தமிழ்விரகன் வழிமொழிகண் மொழிதகையவே.

வருங்காலங்களில் நேரமின்மையால் தொலையப்போகும் உலகில், நல்லொழுக்கத்தில் நிற்றல் அரிதாகி அழிகின்ற கலிகாலத்தில், உலகில் பழிபெருகுதலை நினைத்து வருந்தி, உடல் முழுவதும் முடி முளைத்துள்ள முனிவர் தம் குழுவினருடன் அங்கு தங்கி, சிவ பெருமானைத் தொழுது, உலக இச்சைக்கு (ஆசைகளுக்கு) இழுக்கின்ற மலங்கள் நீங்கிச் சிவஞான உபதேசம் பெற்றதால் கழுமலம் எனப் போற்றப்படும் திருத்தலத்தினை வணங்கு வோரின் குற்றம், பாவங்கள் களை இல்லாமல் செய்கின்ற இறைவன் தமிழில் எழுதும் இந்த பதிகம் வல்லவனாகிய ஞானசம்பந்தர் வழியாக எமக்கு கிடைத்துள்ளன. இவற்றினை மட்டும் பாடனாலே அதிலே கூறப்பட்ட ஆலயங்களை தரிசித்தால் உடம்பு தூய்மையடையும். (திருப்பிரமபுரம் - வழிமொழித் திருவிராகம் 3514 - 3525 - பதிகம் அத்தியாயத்தின் கடைசியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது)

தூலத் தூய்மை மந்திரம் - நமசிவாய (108) மற்றும் ஜம்பெரும் புராணம் ஒதுக

குக்குமத் தூய்மை ~ சிவபூசை

இது ஆகமசிறப்பான சிவபூசையாகும். சிவபூசைகளை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன சிவலிங்க வழிபாடு, குரு வழிபாடு, சங்கம வழிபாடு. சிவலிங்க வழிபாடு என்பது சிவபூசை செய்து இறைவனை நேரடியா வழிபட்டு முத்தி அடைதல் அதாவது அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி அவனை அடைதல், குரு வழிபாட்டு முறையில் ஒருவரைக் குருவாக ஏற்று அவரின் வழிகாட்டலில் இறைவனை அடைதல் மற்றது சங்கம வழிபாடு அதாவது அழயார்களை வணங்கி அவர்களை இறைவனாகப் பாவித்து வணங்கி அதனாடு சிவனை அடைதல்.

குக்குமத் தூய்மை மந்திரம் - சிவாயநம

சிவலிங்க வழிபாடு

சிவலிங்க வழிபாடு என்பது சிவபூசை செய்து இறைவனை நேரடியா வழிபட்டு முத்தி அடைதல் அதாவது அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி அவனை அடைதல். இது கோயிலில் மட்டுமல்ல வீட்டிலும் சிவலிங்கம் வைத்து பூசை பண்ணுவதன் மூலம் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தி முத்திபெறலாம். சிவலிங்கம் வைத்தது சிவபூசை புரிதல் ஒரு பெரும் சிவன் கோயில் அமைத்த பலன்களை கொடுக்கும்.

அன்புருவாகிய சிவனின், சிவவழிபாட்டினை தெய்வமொழியாகிய தமிழில் செய்ய வழிபாட்டு முறைகளுடன் சிவபூசையின் குறுகிய வடிவத்தினை இங்கே தந்துள்ளேன்.

குரு வழியாடு

குரு வழிபாட்டு முறையில் ஒருவரைக் குருவாக ஏற்று அவரின் வழிகாட்டலில் இறைவனை அடைதல். இது வழிகாட்டல் தேவைப்படுபவர்களுக்கு உகந்த மார்க்கம்.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தகை கேட்டல்
தெளிவு குருவருச் சிந்தித்தல் தானோ - திருமந்திரம் | 38

ஞானகுருவின் திருவுருவைச் சிவனின் அருள்மேனியாகக் காணுதல், அவரது திருப்பெயரைச் சிவனது சிவநாமமாக திருவைந்தெழுத்துக்கு ஓப்பானதாகக் கொண்டு எப்பொழுதும் சொல்லுதல், அவரிடும் கட்டளைகளை மொழிகளைச் சிவனது ஆணையாக போற்றி கேட்டல் மற்றும் அவரது திருவுருவத்தை உள்ளத்துள் வாங்குதல் இவைகளே உண்மையான ஞானத்தினை, ஞானசுத்தியினைத் தரும்.

சங்கம வழியாடு / மகேசவரபூசை - அழியார் வழியாடு

இது சிவனாழியார்களை சிவனாகப் பாவித்து அவர்களை வணங்கி அவர்களுக்கு அன்னம் பாலித்து அதனுடாக முத்தி அடைவது. சிவனாழியார்களை வீட்டுக்கு அழைத்து, அவர்களின் பாதம் கழுவி அமரவைத்து அர்ச்சனை புரிந்து, அறுசுவையடன் நால்வகை உணவுகள் பரிமாறி பசியாறுச்செய்தல் மகேசவர பூசையாகும்.

கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்துகு
குலாவு பாதம் வி ளக்கியே
மண்டு காதலினாதனாத்திடை
வைத்த ருச்சனை செப்துபின்
இண்ட நாவுவி தத்தி லாறு
சுவைத்தி றத்தினில் ஒப்பிலா
அண்டர் நாயகர் தொண்ட்ரிச்சையில்
அமுது செய்யனி ஸித்துளார் - இளையான்குழமாற நாயனார் புராணம்

சங்கம வழிபாடும் சிறந்ததது என திருமூலர் திருமந்திரத்தில் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

படமாடும் கோயில் பகவர்கு ஒன்று ஈயின்
நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கு ஒருங்கு ஒருகா
நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
படமாடும் கோயில் பகவர்கு அது ஒருகுமே - திருமந்திரம் 1857

உலகில் இரு கோயில்கள் உண்டென்கிறார் திருமூலர். அவையாவன படமாடுகின்ற கோயில் மற்றது நடமாடும் கோயில். நடமாடும் கோயிலாவது உயிர்களைக் குறிக்கும். கடவுளைப் படமாக வைத்து வழிபட்டமையால் மற்றைய வகையைப் படமாடக் கோயில் என்றார்.

தலையிலே நாகம் படமாடும் கோயிலில் இறைவனுக்கு கொடுத்தால் அது நடமாடும் உயிரினங்களுக்கு போகாது (அதற்காக அது பிழையென்று அவர் சொல்லவில்லை) ஒருநால் நடமாடும் கோயிலான அடியவர்களுக்கோ அல்லது உயிரினங்களுக்கோ (பொதுவாக பசு போன்ற வாயில்லா சீவன்களுக்கு) கொடுத்தால் அது படமாடும் ஈசனுக்கு போய் சேரும் என்பதே பொருள். தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானம். திங்களில் ஒருமுறையாவது அடியவர்களுக்கு அல்லது ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்வது சிவமுத்தியை தரும்.

மாணவர்கள் சிவவழிபாட்டுப் பழையறைகள்

தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமாடம் - கொக்குவில்
திருச்சிற்றம்பலம்

(1) இறைவனைப் பள்ளி எழுப்புதல்

(திருவிளக்கேற்றி நறும்புகை பரவி இறைவனை எழுப்புக)

போற்றி! என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே!

புலர்ந்தது: பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டு, நின் திருவடிதொழுகோம்
சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறை உடை சிவபெருமானே!

ஏற்று உயர் கொடி உடையாய்! எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

(2) இறைவனை எழுந்தருளச் செய்தல்

சிவபெருமான் என்று நான் அழைத்து ஏத்த
தவ பெருமான் என்று தான் வர்த்து நின்றான்
அவ பெருமான் என்னை ஆள் உடை நாதன்
பவ பெருமானை பணிந்து நின்றேனே

எழுந்தருளிய இறைவனீன் அழைகைப் பாடுதல்

குனித்த புருவமும், கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண் சிரிப்பும்,
பணித்த சடையும், பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண் நீறும்,
இனித்தம் உடைய எடுத்த பொற் பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே, இந்த மா நிலத்தே!

(3) எழுந்தருளிய இறைவனுக்கு வணக்கம் செய்தல்

(எங்கள் வீட்டிற்கு வருபவர்களுக்கு கை கால் நனைக்க நீரும், பின்னர் குடிக்க நீரும்
அதன் பின்னர் அவர் நீராடுவதற்கு நீரும் கொடுப்பதை போன்று)

ஓம் எல்லாம் வல்ல தாயுமானவர் சுவாமியின் திருவடிவிளக்கி வணங்குகின்றோம்
ஓம் எல்லாம் வல்ல தாயுமானவர் சுவாமியின் திருவாய் விளக்கி வணங்குகின்றோம்
ஓம் எல்லாம் வல்ல தாயுமானவர் சுவாமியின் திருமுடி விளக்கி வணங்குகின்றோம்

(4) கிறைவனுக்கு நறும்புகை காட்டுதல்

(நீராடிய பின்னர் தூபம் காட்டுவது பழந்தமிழர் வாழ்வியலின் பண்பாட்டு வழக்கம்)

சலம்புவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உள்ளை மறந்தறியேன் உள்ளாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலைல் பலி கொண்டு உழல்வாய் உடலுள்ளூறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெழல வீர்ட்டானத்துறை அம்மானே

(5) கிறைவனுக்குத் திருவிளக்குக் காட்டுதல்

(வந்தாரை வரவேற்கும் தமிழர் பண்பாட்டில் வந்தவரை தீபம் காட்டி வணங்குதல்
போன்றது)

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி உள்ளது
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே - அப்பர் தேவாரம் 4-11-8

(6) ஒற்றைக் கற்புரதீபம் காட்டுதல்

(வந்தாரை வரவேற்கும் தமிழர் பண்பாட்டில் வந்தவரை தீபம் காட்டி வணங்குதல்
போன்றது)

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவார்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே

(7) கிறைவனுக்குத் திருவமுது படைத்தல்

(வந்தவருக்கு குடிக்க நீர் கொடுத்து, நீராடச் செய்து, நீர்ப்பிழப்பு போகவும் நறுமணம்
கமழுவும் நறும்புகை காட்டி, பின்னர் தீபத்தினால் வணங்கி அவரை அமரவைத்து உண
வளித்தல் போன்றது. இருக்கும் உணவை அன்புடன் பரிமாறுவது தான் உள்ளம் குளிர்
விக்கும்.)

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கும் மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கும் மாறுகண்டு இன்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே

அல்லது

ஆலம் தான் உகந்து அமுது செய்தானை ஆதியை அமரர் தொழுதேத்தும்
சீலம் தான் பெரிதும் உடையானைச் சிந்திப்பார் அவர் சிந்தை உளானை
ஏவார் குழலாள் உமை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பன் எம்மானைக் காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாரே

(8) தாயுமானவர் சுவாமி அர்ச்சனை மந்திரங்கள்

அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
இடைமருது உறையும் எந்தாய் போற்றி
ஈசா போற்றி இறைவா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
ஹர்ஹாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி
ஜயா போற்றி அனுவே போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
ஒளதுமாகி அருள்வாய் போற்றி
தாயுமானவுட சுவாமியே போற்றி போற்றி

வாரம் ஒருமுறையாவது போற்றித் திருத்தாண்டகத்தினையும் பாடுக.

(9) மாணவர்களுக்கான வேண்டுதல் விண்ணப்பம்

இந்த பாடசாலையில் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்கள் மற்றும் அதிபர், ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் அருள்மிகு தாயுமானவுட சுவாமியின் திருவருள் என்றும் கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் வாழ்வில் எந்தக்குறையுமின்றி, நோய் நொடிகளற்று நீண்ட ஆயுஞ்சனும், கல்வி மற்றும் ஞானத்தில் சிறந்து விளங்கி, அறவழி நின்று பொருள் ஈட்டி, இன்பமாக வாழவும் மேலாக எல்லாம் வல்ல சிவபரம்பொருளை பாடிப் பரவவும் அருள்தர வேண்டுகிறோம்.

(10) திருமுறை வழிபாடு

திருமுறை - தேவாரம் / திருவாசகம் / திருவிசைப்பா ஃ திருப்பல்லாண்டு / திருப்புராணம் எல்லாம் வல்ல தாயுமானவர் சுவாமியின் திருச்செவிகள் குளிரும் வண்ணம் உரைத்து அருள்க.

(11) பேராளி / மாதீயம் காட்டுல்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவம் ஆகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமம் ஆகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

(12) கடவுள் வாழ்த்து

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
சுழ்க வையகழும் துயர் தீர்கவே
வையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தான்தழழுத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகாள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என் நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏகம்பத்து உறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுறு ஆனாய் போற்றி
அண்ணாமலை எம் அண்ணா போற்றி
கண் ஆர் அமுதக் கடலே போற்றி
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

(13) மிகை பொறுக்க வேண்டல்

கல்லாப் பிழையும், கருதாப் பிழையும், கசிந்து உருகி
நில்லாப் பிழையும், நினையாப் பிழையும், நின் அஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும், தொழாப் பிழையும்,
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்து அருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே!

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனே குருவாக எழுந்தருளல்

உலகத்தில் நமக்குப் பலரும் பலவித மாணவற்றைக் கற்றுத் தருகிறார்கள். ஏன் ஒவ்வொரு உயிர்களுமே நமக்கு ஏதோ ஒன்றைப் போகின்ற போக்கில் உணர்த்தத் தான் செய்கிறது. உலகத்தில் நமக்கு பலரும் பலவிதமாணவற்றைக் கற்றுத் தருகிறார்கள் அல்லது அனுபவத்தினைத் தருகிறார்கள். ஒவ்வொரு உயிர்களும் எமக்கு ஏதோ ஒன்றை உணர்த்தித்தான் செல்கிறது. நாங்கள் வாழ்வில், பல்வேறு நிலைகளில் பலரை வழிகாட்டியாகப் பெறுவது இயல்பு. அதுபோல் எங்கள் சைவ நெறியும் உயிரிற்குத் துணையாகவும், அதன் ஈடுபெற்றத்திற்கும் குருநாதர் தேவை என்பதை காட்டி நிற்கிறது.

உலகில் இருப்பவற்றை, அதுவும் பலரின் துணைகொண்டு அறிவுதற்கே எங்கள் வாழ்நாள் போதுவதில்லை. அப்படி இருக்கையில் உலகையே படைத்தும், காத்தும், கரந்தும், விளையாடிக் கொண்டிருப்பவனை முழுமையாக உணர்வது என்பது அதுவும் குருவின்றி உணர்வது கடினமான காரியமே.

எமக்கு நல்ல குருநாதர் வாய்ப்பதுவும், அந்த குருநாதராய் இறைவனே வருவதும் அவரவர் வினைப் பயனாகும். உதாரணமாக மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு இறைவனே குருவாக வந்து அருளினார். குருந்த மரத்தழியில் குருபரணாக எழுந்தருளிய பரம்பொருளை மணிவாசகர் மிகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து குருபரன் ஆகி அருளிய பெருமையைச் சிறுமை என்று கிகழாதே திருவாடு இணையைப் பிற்றிவினை அறியா நிழல் அது போல.

குருவின் துணை அவசியம்

ஒரு மனிதன் ஞானம் பெறுவதற்கு ஒரு குருவின் துணை இன்றியமையாதது. அஞ்ஞானம் என்ற இருளை அகற்றி ஞானமாகிய ஒளியைத் தருபவரே குரு. கருவிலே திருஉள்ளவர்களைத் தவிர, தனியாக ஒரு மனிதன் சிந்தித்து, பரம்பொருளை உணர்ந்து, ஞானம் பெறுவது என்பது கடினமாகும். ஆகவே, ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் குருவின் பங்கு இன்றி யமையாதது ஆகும். வாழ்வின் நோக்கத்தினை உணர்ந்து, அதனை நிறைவு செய்ய நினைக்கும் உயிர்களுக்கு ஞான வேட்கை தொடங்கும். அப்படி ஞானவேட்கை வரும்போது குருவும், குருவின் உபதேசமும் இன்றியமையாதது.

சிவமே குருவாக எழுந்தருளல்

போற்றி ப/ஸ்ரீமதை என்னும் சைவசித்தாந்த நூலில், சிவபெருமான் எப்படிக் குருவாக எழுந்தருளுகிறார் என்பதைச் சிறப்பாக அறியலாம். இதனை இயற்றிய உமாதி சிவாச்சாரியார் கிவ்வாறு தன் குருவைக் குறிப்பிடுகிறார்.

வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரக்கழவும்
ஒன்றும் உருத்தோன்றாமல் உள்ளடக்கி - என்றும்
இறவாத இன்பத்தெமை இருத்த வேண்டிப்
பிறவா இன்பத்தெமை இருத்த வேண்டிப்
பிறவா முதல்வன் பிறந்து (வந்தான்) - போற்றி பஃபோகட

எனவே, உற்ற இடத்து உதவும் பெருமானாக, நமக்கெல்லாம் சிவபெருமான் இருக்கிறார். இருவினையும், மும்மலமும் அற பரமனே குருவாக, குருவின் ஊடாக எழுந்தருளவான். நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அன்புருவான சிவனை அன்பால் வழிபாடு செய்தல் மட்டுமே. தக்க நேரத்தில் தயாபரன் குருவாகத் தோன்றி நம் தொல்வினைகளை நீக்கி, பிறவி என்னும் கிக் கடலை நீந்தத் தன் பேரருள் தந்து அருளுவான்.

குருவருளே திருவருள்.

திரு ஆலவாய்

திருநீற்றுப்பகுகம்

இகரவன் - சொக்கநாதர்

இகரவி - ஓவீகயற்கண்ணி

பண் - காந்தாரம்

இராகம் - நவரோச

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரம் ஆவது நீறு வானவர் மேலது நீறு

சுந்தரம் ஆவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு

தந்திரம் ஆவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு

செந்துவர் வாய் உமை பங்கன், திரு ஆலவாயான் திருநீறே. -

1

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு

போதம் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு

ஓதத் தகுவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு

சீதப் புனல் வயல் சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே. -

2

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு

சத்தியம் ஆவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு

பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு

சித்தி தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே. -

3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு

பேணி அணிபவர்க்கு எல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு

மாணம் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு

சேணம் தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே. -

4

பூச இனியது நீறு புண்ணியம் ஆவது நீறு

பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக்கு எல்லாம்

ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம் அது ஆவது நீறு

தேசம் புகழ்வது நீறு திரு ஆலவாயான் தீருநீறே -

5

அருத்தம் அது ஆவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு

வருத்தம் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு

பொருத்தம் அது ஆவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே. -

6

எயில் அது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயில்படுவது நீறு பாக்கியம் ஆவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் அது ஆவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத்து ஆலவாயான் திருநீறே. -

7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணைத் தகுவது நீற்
பராவணம் ஆவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீற்
தராவணம் ஆவது நீறு தத்துவம் ஆவது நீற்
அரா வணங்கும் திருமேனி ஆலவாயான் திருநீறே. -

8

மாலோடு அயன் அறியாத வண்ணமும் உள் நீறு
மேல் உறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண் பொடி நீறு
ஏல உடம்பு இடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு
ஆலம் அது உண்ட மிடற்று, எம் ஆலவாயான் திருநீறே. -

9

குண்டினைக்க கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமும் கூடக்
கண் திகைப்பிப்பது நீறு கருத இனியது நீற்
எண்தினைப் பட்ட பொருளார் ஏத்தும் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பணிந்து ஏத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே. -

10

ஆற்றல் அடல் விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித், தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணை ஆயினதீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. -

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளி எழுச்சு

திரோதான ஈத்தி (திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி! என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே!

புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டு, நின் திருவடிதொழுகோம்
சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
ஏற்று உயர் கொடி உடையாய்! எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

1

அருணன், இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழு எழு! நயனக்
கடி மலர் மலர, மற்று அண்ணல் அம் கண்ணாம்
திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன, இவைவூர்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே!
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே!

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின் இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை, ஒளி ஒளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு, நமக்குத்
தேவ! நல் செறி கழல் தாள் இணை காட்டாய்!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
யாவரும் அறிவு அறியாய்! எமக்கு எளியாய்!
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

3

இன்கிசை வீணையர், யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர், ஒருபால்

துண்ணிய பினைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர், அழுகையர், துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 என்னையும் ஆண்டு கொண்டு இன்னுள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

4

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின், அல்லால்
 போக்குவிலன், வரவுவிலன் என நினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல், ஆடுதல், அல்லால்
 கேட்டு அறியோம், உனைக் கண்டு அறிவாரைச்!
 சீதங்காள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக்கும் அறியாய்! எங்கள் முன்வந்து,
 ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

5

பப்பற, வீட்டிருந்து உணரும் நின் அடியார்,
 பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்,
 மைப்பு உறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
 வணாங்குகின்றார் அணாங்கின் மணவாளா!
 செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 இப்பிறப்பு அறுத்து எமை ஆண்டு, அருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

6

அது, பழச்சவை என, அழுது என அறிதற்கு
 அரிதுளன், எளிது என அமரரும் அறியார்
 இது, அவன் திருவுரு, வீவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்து அருளும்,
 மது வளர் பொழில், திரு உத்தரகோச
 மங்கை உள்ளாய்! திருப் பெருந்துறை மன்னா!
 எது எமைப் பணிகொளும் ஆறு அது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

7

முந்திய முதல், நடு, இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்று அறிவார்!
 பந்து அனை விரலியும், நீயும் நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும் எழுந்து அருளிய பரனே!

செந்தழுல் புரை திருமேனியும் காட்டித,
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி,
அந்தணன் ஆவதும் காட்டி, வந்து ஆண்டாய்!
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே!

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொருளே! உன் தொழுப்பு அடியோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து, வாழச்செய்தானே!
வண் திருப் பெருந்துறையாய்! வழி அடியோம்
கண் அகத்தே நின்று, களித்ரு தேனே!
கடல் அழுதே! கரும்பே! விரும்பு அடியார்
எண் அகத்தாய்! உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்!
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

9

புவனியில் போய்ப் பிறவாமையின், நாள் நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று நோக்கித்,
திருப்பெருந்துறை உறைவாய்! திருமால் ஆம்
அவன் விருப்பு எய்தவும், மலரவன் ஆசைப்
படவும், நின் அலர்ந்த மெய்க்கருணையும், நீயும்
அவனியில் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே!

10

திருவெம்பாலை

(திருவக்ஞாமலையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்

சோதியை யாம் பாடக் கேட்டேயும், வாள்தடம்கண்
மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்து ஒலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே, விம்மிவிம்மி, மெய்ம்மறந்து.

போதுஅஉர் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு, இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள், கிடந்தாள் என்னே! என்னே!

எதே எம் தோழி பரிசு? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

1

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய், இராப்பகல் நாம்

பேசும்போது எப்போது இப்போது ஆர் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய்! நேரிழையீர்!

சீ! சீ! இவையும் சிலவோ? வினையாடி
ஏசம் இடம் ஈதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளஙும்
தேசன், சிவலோகன், தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்புஅஉர்? யாம் ஆர்? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

2

“முத்து அன்ன வெண்ணகையாய்! முன்வந்து எதிர் எழுந்து என்
அத்தன், ஆனந்தன், அமுதன் என்று அள்ளாறித
தித்திக்கப் பேசுவாய், வந்து உன் கடை திறவாய்”

“பத்து உடையீர்! ஈசன் பழுஅடியீர்! பாங்குல_டையீர்!
புத்துஅடியோம் புன்மை தீர்த்து ஆட்கொண்டால், பொல்லாதோ?
எத்தோ நின் அன்புடைமை? எல்லோம் அறியோமோ?
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை?

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு“ ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

3

‘ஒண்ணித் திலநகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?’

“வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?”

“எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்,
கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே”
“விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை, வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக் கசிந்து உள்ளம்
உள்ளெநக்கு, நின்று உருக, யாம் மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில், துயில்” ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

4

மால் அறியா, நான்முகனும் காண்ர மலையினை, “நாம்
போல் அறிவோம்”, என்று உள்ள பொக்கங்களே பேசும்
பால் ஊறு தேன்வாய்ப் பழா! கடைத்திறவாய்
ஞாலமே, விண்ணே, பிறவே, அறிவு அரியான்
கோலமும், நம்மை ஆட்கொண்டு அருளிக் கோது ஆட்டும்
சீலமும் பாடிக், “சிவனே! சிவனே!” என்று
ஓலம் இடினும், உணராய், உணராய் காண்!
ஏலக் குழலி பரிசு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

5

மானே! நீ நென்னலை “நானை வந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன்” என்றலும், நாணாமே
போன திசை பகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
வானே, நிலனே, பிறவே, அறிவு அரியான்
தானே வந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டு அருளும்
வான் வார் கழல் பாடி வந்தோர்க்கு உன் வாய் திறவாய்!
ஊனே உருகாய், உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தம்கோனைப் பாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

6

அன்னே, இவையும் சிலவோ? பல அமரர்
உன்னற்கு அரியான், ஒருவன் இரும் சீரான்,
சின்னாங்கள் கேட்பச், “சிவன்” என்றே வாய் திறப்பாய்
“தென்னா” என்னா முன்னம் தீ சேர் மெழுகு ஒப்பாய்
“என்னானை, என் அரையன், இன்னமுது” என்று எல்லோழும்
சொன்னோம் கேள், வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ?
வன்னெநஞ்சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்,
என்னே துயிலின் பரிசு? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

7

கோழி சிலம்பச், சிலம்பும் குருகு எங்கும்
ஏழில் இயம்ப, இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
கேழ்கில் பரஞ்சோதி, கேழ்கில் பரங்கருணை
கேழ்கில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ?

பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்து, உடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி, இருஞ்சனை நீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

12

பைங்குவளைக் கார் மலரால் சொங்கமலப் பைம்போதால்,
அங்கம் குருகு இனத்தால், பின்னும் அரவத்தால்,
தங்கள் மலம் கழுவவார் வந்து சார்தலினால்,
எங்கள் பிராட்டியும், எம்கோனும், போன்று இசைந்த
பொங்கு மடுவில், புகப்பாய்ந்து, பாய்ந்து நம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

13

காது ஆர் குழழு ஆடப் பைம்புண் கலன் ஆடக்,
கோதை குழல் ஆட, வண்ணின் குழாம் ஆடச்
சீதப் புனல் ஆடச் சிற்றம்பலம் பாடி
வேதப் பொருள் பாடி, அப்பொருள் ஆமா பாடச்
சோதி திறம்பாடச் சூழ்கொன்றைத் தார் பாடி,
ஆதி திறம்பாடி, அந்தம் ஆ மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்து எடுத்த பெய்வளை தன்
பாதத் திறம்பாடி, ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

14

ஓர் ஒருகால், “எம்பெருமான்” என்று என்றே நம்பெருமான்,
சீர் ஒருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களிக்கர,
நீர் ஒருகால் ஓவா, நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பார் ஒருகால் வந்தனையாள், விண்ணேநாரைத் தான் பணியாள்
பேர் அரையற்கு இவ்வனவேன பித்து ஒருவர் ஆம் ஆறும்
ஆர் ஒருவர்? இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்,
வார் உருவப் பூண் முலையீர! வாயார நாம் பாடி,
ஏர் உருவப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந்து உடையாள்
என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து, எம் பிராட்டி திருவுடிமேல்
பொன் அம் சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி, நம் தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னில் பிரிவுலிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி, அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழை ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

16

சொங்கண் அவன்பால் திசைசமுகன்பால், தேவர்கள்பால்,
எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம்பால் அதாக்
கொங்கு உண் கருங்குழலி! நம்தம்மைக் கோதாட்டி,
இங்கு, நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்,
சொங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை,
அங்கண் அரசை, அடியோங்கட்டு ஆரமுதை,
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழு,
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

17

அண்ணாமலையான் அடிக் கமலம் சென்று இறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணிததொகை வீறு அற்றாற்போல்,
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார் கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித், தாரகைகள் தாம் அகலப்,
பெண்ணாகி, ஆணாய், அலியாய், பிறங்கு ஒளி சேர்
விண்ணாகி, மன்னுகி, இத்தனையும் வேறு ஆகிக்,
கண்ணார் அமுதமுமாய், நின்றான் கழல்பாடிப்,
பெண்ணே, இப்பும்புனல் பாய்ந்தாடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

18

“உங்கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்” என்று
அங்கு, அப் பழங்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்,
எங்கள் பெருமான்! உனக்கு ஒன்று உரைப்போம், கேள்!
எங்கொங்கை, நின்அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கு அல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல், பகல் எம் கண் மற்று ஒன்றும் காணாற்க
இங்கு இப் பரிசே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்,
எங்கு எழில்ளன் ஞாயிறு எமக்கு? ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

19

போற்றி! அருளுக, நின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி! அருளுக, நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றும்ஆும் பொற்பாதம்
போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் போகம் ஆம் பூங்கழல்கள்
போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் ஈறுஆும் இணைஅடிகள்
போற்றி! மால், நான்முகனும் காணாத புண்டறிகம்
போற்றி! யாம் உய்ய, ஆட்கொண்டு அருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றி! யாம் மார்கழி நீர் ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்!

20

சிவபுராணம்

சிவனது அனாதி முறைமையான பழமை
(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஹ்புக் நாதன்தாள் வாஹ்புக்
இமைப்பொமுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாஹ்புக்
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாஹ்புக்
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாஹ்புக்
ஏகன், அநேகன், இறைவன் அடிவாஹ்புக்

5

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகண்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கராங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிராங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

10

ாசன் அடிபோற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி

15

ஆராத இன்பம் அருஞும் மலை போற்றி
சிவன் அவன்னன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி
சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுமதும் ஓய உரைப்பன் யான்

20

கண்ஞுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல்திறைஞ்சி
வின் நிறைந்து மன் நிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஒளியாய்
எண் இறந்து எல்லை இலாதானே, நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன், புகழும்ஆஸு ஒன்று அறியேன்,

25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழவாய் மரமாகிப்
பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல் அசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லானி நின்றதித் தாவர, சங்கமத்துள்

30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே! உன் பொன்னூழகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா, விமலா, விடைப்பாகா, வேதங்கள்
ஷஷ்ஜயா!;; எனவோங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே,

35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா,
பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானமாகி மிஸிர்கின்ற மெய்ச்சட்டரே,
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

40

ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள்தருவாய்,
போக்குவாய், என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம், மனம், கழிய நின்ற மறையோனே

45

கறந்தபால் கண்ணலொடு வந்யகலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஜந்துடையாய், வினாக்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான், வல்வினையேன் தன்னை

50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம், பாவம், என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,

55

விலங்கு மனத்தால், விமலா, உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
நலன்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழுல்கள் கானிட்டி
நாயில் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

60

தாயில் சீற்றந்த தயாவான தத்துவனே,
மாசற்ற சோதி, மலர்ந்த மலர்ச்சட்டரே,
தேசனே, தேனார் அமுதே, சிவபுரனே,
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே,
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே, அளவிலாப் பெம்மானே,
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே,
நீராய் உருக்கிளன் ஆருயிராய் நின்றானே,
இன்பழும் துண்பழும் இல்லானே உள்ளானே

70

அன்பருக்கு அன்பனே, யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே, துன்கிருளே, தோன்றாப் பெருமையனே,
ஆதியனே, அந்தம் நடுவாகி அல்லானே,
ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே,
கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தின்

75

நோக்கரிய நோக்கே, நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே,
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே,
காக்கும் எம்காவலனே, காண்பரிய பேரராளியே,
ஆற்றின்ப வெள்ளாமே, அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றாச் சுட்ரெளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே, தேற்றத் தெளிவே, என் சீந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே, உடையானே,
வேற்று விகார விடக் குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஜயா அரனே “ஓ” என்றென்று

85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டு இங்கு வந்து, வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக் குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே,
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே,
தில்லையுள் கூத்தனே, தென்பாண்டி நாட்டானே,

90

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே, “ஓ” என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளாண்றந்து சொல்லுவார்
செல்வர், சிவபுரத்தின் உள்ளார், சிவனுடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

95

போற்றித் திருஅகவல்

சக்தின் உற்பத்தி(திருத்தில்லையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதுஞ்சு
ஸரடி யாலே மூவுலகு அளந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஜம்புலன் மலரப்
போற்றிசைய் கதிர்முடித் திருநெந்டு மால், அன்று
அடிமுடி அறியும் ஆதரவு அதனில்,

5

கடுமுரண் ஏனம் ஆகி, முன்கலந்து,
ஏழ்தலம் உருவ இடந்து, பின்ளய்த்து,
ஊழி முதல்வு! ஷஷ்சயசய;;; என்று
வழுத்தியும் காணா மலரடி இவைகள்
வழுத்துதற்கு எளிதாய், வார்கடல் உலகினில்

10

யானை முதலா எறும்பு ஈராய
ஊனம்கில் யோனியின் உள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
எனம்கில் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியில் இருமையில் பிழைத்தும்

15

இருமதி விளைவில் ஒருமையில் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஸரிரு திங்களில் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களில் ஊறுஉலர் பிழைத்தும்

20

ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
உன்பதில் வருதரு துண்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி, தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்

25

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தாக் காலை,
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு, கடும்பகல் பசி, நிசி

வேலை நித்திரை, யாத்திரை, பிழைத்தும்
கருங்குழல், செவ்வாய், வெண்நகைக் கார்மயில்

30

ஒருங்கிய சாயல், நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிறந்து, கதிர்த்து, முன்பனைத்து
எய்த்துகிடை வருந்த எழுந்து, புடைபரந்து,
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்த்தம்
கூர்த்த நயனாக கொள்ளோயில் பிழைத்தும்

35

பித்த உலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறுனனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி என்னும் பல்கடல் பிழைத்தும்
செல்வம் என்னும் அல்லவில் பிழைத்தும்
நல்குரவு என்னும் தொல்விடம் பிழைத்தும்

40

புல்வரம்பு ஆய பலதுறைப் பிழைத்தும்
தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி,
முனிவு இலாததுழர் பொருள்அது கருதலும்,
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின

45

ஆத்தம் ஆணார், அயலவர் கூழி
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும்பு ஏறினர்
சுற்றம் என்னும் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர், பெருகவும்,
விரதமே பரம் ஆக வேதியரும்

50

சரதம் ஆகவே சாத்திரம் காட்டினர்
சமய வாதிகள், தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்ட மாருதம், சுழித்து, அடித்து, ஆமர்த்து,

55

உலோகாயதன் எனும் ஒண்திறல் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதில்பெரு மாயை எனைப்பல சூழவும்,
தப்பாமே, தாம் பிழித்தது சலியாத்
தழல்அது கண்ட மெழுகுஅது போலத்
தொழுது, உளம் உருகி, அழுது, உடல் கம்பித்து,
ஆழியும், அலறியும், பாடியும், பரவியும்,
“கொழறும் பேதையும் கொண்டது விடாது” எனும்

60

படியே ஆகி, நல் இடையறா அன்பின்,
பசுமரத்து ஆணி அஹந்தால் போலக

65

கசிவது பெருகிக் கடல்ளன மறுகி,
அகம்குழைந்து, அனுகுலம் ஆய், மெய் விதிர்ததுச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து, நாடவர் பழித்துஉரை
பூணது ஆகக் கோணுதல் இன்றிச்

70

சதுர்மீழந்து, அறிமால் கொண்டுசாரும்
கதியது பரம அதிசயம் ஆகக்
கற்றா மனம்னக் கதறியும் பதறியும்.
மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நினையாது,
அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து,

75

குருபரன் ஆகி, அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென்று இகழாதே, திருவடி இணையைப்
பிறிவினை அறியா நிழலது போல,
முன்பின் ஆகி முனியாது, அத்திசை
என்பதைந்து உருகி, நெக்கு நெக்கு ஏங்கி,

80

அன்புள்ளும் ஆறு கரையது புரள்,
நன்புலன் ஓன்றி, நாத என்று அரற்றி,
உரைதடு மாறி, உரோமம் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித்து, இருதயம் மலரக்
கண்களி கூர, நூண்துளி அரும்பச்

85

சாயா அன்பினை நாள்தொறுந் தழைப்பவர்
தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி!
மெய்தரு வேதியன் ஆகி, வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி!
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி!

90

கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி!
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆட போற்றி!
இன்றுள்ளக்கு ஆரமுது ஆணாய் போற்றி!
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி!
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி!
மின்னார் உருவ விகிர்தா போற்றி!
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி!
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி!

95

ஆவா என்தனக்கு அருளாய் போற்றி!
படைப்பாய், காப்பாய், துடைப்பாய் போற்றி!

100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி!
எச் போற்றி! இறைவ போற்றி!
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி!
அரைசே போற்றி! அழுதே போற்றி!
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி!

105

வேதி போற்றி! விமலா போற்றி!
ஆதி போற்றி! அறிவே போற்றி!
கதியே போற்றி! கனியே போற்றி!
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி!
உடையாய் போற்றி! உணர்வே போற்றி!

110

கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி!
ஜயா போற்றி! அனுவே போற்றி!
“சைவா” போற்றி! தலைவா போற்றி!
குறியே போற்றி! குணமே போற்றி!
நெறியே போற்றி! நினைவே போற்றி!

115

வானோர்க்கு அரிய மருந்தே போற்றி!
ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி!
மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
ஆழாமே அருள், அரசே போற்றி!
தோழா போற்றி! துணைவா போற்றி!

120

வாழ்வே போற்றி! என் வைப்பே போற்றி!
முத்தா போற்றி! முதல்வா போற்றி!
அத்தா போற்றி! அரனே போற்றி!
உரை_ணர்வு இறந்த ஒருவ, போற்றி!
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி!

125

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி!
கருமுகில் ஆகிய கண்ணே போற்றி!
மன்னிய திருவருள் மலையே, போற்றி!
என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி, இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி!

130

தொழுதகை துண்பம் துடைப்பாய் போற்றி!
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி!

அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி!
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி!
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி!

135

வானகத்து அமரர் தாயே போற்றி!
பாரிடை ஜந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி!
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி!
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி!
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி!

140

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி!
அளிபவர் உள்ளத்து அமுதே போற்றி!
கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி!
நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி!
இடைமருது உறையும் எந்தாய் போற்றி!

145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி!
ஆளூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி!
சீரார் திருவை யாறா போற்றி!
அண்ணா மலைளம் அண்ணா போற்றி!
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி!

150

ஏகம்பத்துறை எந்தாய் போற்றி!
பாகம் பெண்ணுறை ஆணாய் போற்றி!
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி!
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி!
மற்றோர் பற்றுஇங்கு அறியேன் போற்றி!

155

குற்றாலத்து எம்கூத்தா போற்றி!
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி!
ஈங்கோய்மலை எம்எந்தாய் போற்றி!
பாங்கார் பழனத்து அழகா போற்றி!
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி!

160

அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி!
இத்தி தன்னின் கீழ்கிரு மூவர்க்கு
அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி!
தென்னாடு உடைய சிவனே போற்றி!
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

165

ஏனக் குருளைக்கு அருளினை போற்றி!
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி!
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி!
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி!
தளர்ந்தேன் அழியேன் தமியேன் போற்றி!

170

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி!
அஞ்சேல் என்றுகிங்கு அருளாய் போற்றி!
நஞ்சே அமுதாய் நயந்தாய் போற்றி!
அத்தா போற்றி! ஜயா போற்றி!
நித்தா போற்றி! நிமலா போற்றி!

175

பத்தா போற்றி! பவனே போற்றி!
பெரியாய் போற்றி! பிரானே போற்றி!
அரியாய் போற்றி! அமலா போற்றி!
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி!
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி!

180

உறவே போற்றி! உயிரே போற்றி!
சிறவே போற்றி! சிவமே போற்றி!
மஞ்சா போற்றி! மணாளா போற்றி!
பஞ்சேர் அழியாள் பங்கா போற்றி!
அலந்தேன் நாயேன் அழியேன் போற்றி!

185

இலங்கு சுடர்எம் ஈசா போற்றி!
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி!
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி!
மலை நாடுடைய மன்னே போற்றி!
கலையார் அரிகே சரியாய் போற்றி!

190

திருக்கழுக் குன்றில் செல்வா போற்றி!
பொருப்பமர் பூவணத்து அரனே போற்றி!
அருவமும் உருவமும் ஆணாய் போற்றி!
மருவிய கருணை மலையே போற்றி!
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி!
தெளா முத்தச் சுடரே போற்றி!
ஆளானவர்கட்கு அன்பா போற்றி!
ஆரா அமுதே, அருளே போற்றி!
பேர் ஆயிரம் உடைப் பெம்மான் போற்றி!

195

200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி!
 நீளாளி யாகிய நிருத்தா போற்றி!
 சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி!
 சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே போற்றி!
 மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி!

205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி!
 புலிமுலை புல்வாய்க்கு அருளினை போற்றி!
 அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி!
 கருங்குருவிக்கு அன்று அருளினை போற்றி!
 இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி!

210

பழயறுப் பயின்ற பாவக போற்றி!
 அடியொடு நடோறு ஆணாய் போற்றி!
 நரகொடு சுவர்க்கம் நால்நிலம் புகாமல்
 பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை போற்றி!
 ஒழிவுஅற நிறைந்த ஒருவ போற்றி!

215

செழுமலர்ச் சிவபுரத்து அரசே போற்றி!
 கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி!
 தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி!
 பிழைப்பு வாய்ப்புன்று அறியா நாயேன்
 குழைத்த சொல் மாலை கொண்டருள் போற்றி!

220

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி!
 பறம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி!
 போற்றி! போற்றி! புயங்கப் பெருமான்
 போற்றி! போற்றி! புராண காரண
 போற்றி! போற்றி! சயசய போற்றி!

225

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

தருமபுர ஆதீன வெளியீடு - ஆறாம் திருமுறை
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்

(நன்றிகள் - தருமை ஆதீனம் ,
வெளியீடு எண் 992) பதிக எண் 55

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஒளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
உற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2636)

பிச்சாடல் பேயோ குந்தாய் போற்றி
பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி
வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பொய்ச்சார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2637)

மருவார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி
உள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி
திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2638)

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
வந்தென்றான் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
 தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
 கானத்தீயாட வுகந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2639)

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 நீராவி யான நிழலே போற்றி
 நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
 காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2640)

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
 தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
 புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி
 போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
 பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி
 கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2641)

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
 பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி
 எண்ணும் எழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 விண்ணும் நிலனுந்தீயானாய் போற்றி
 மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (2642)

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 உ_மைபாக மாகத் தழைத்தாய் போற்றி
 ஊழியே மூன் வொருவா போற்றி

அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி
 ஒதிபுராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2643)

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி
 முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
 தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
 சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
 அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
 காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2644)

நெடிய விசம்பொடு கண்ணே போற்றி
 நீள அகல முடையாய் போற்றி
 அடியும் முடியு மிகவிப் போற்றி
 யங்கான் றறியாமை நின்றாய் போற்றி
 கொடியவன் கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி
 கோயிலா என் சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
 கழய உருமாடு மின்னே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2645)

உண்ணா துறங்கா திருந்தாய் போற்றி
 ஓதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
 எண்ணா இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி
 இறைவிரலால் வைத்துகந்த ஈசா போற்றி
 பண்ணா ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
 கண்ணா யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2646)

திருச்சிற்றம்பலம்

கூரைக்கூல் அம்மையார்

உலகெலாம் படைத்தும், காத்தும், கரந்தும், விளையாடிக் கொண்டிருப்பவன் இறைவன். அவனின்றி இங்கு ஏதும் நடப்பதில்லை. தாயும், தந்தையுமாய் உலகில் வாழும் அத்தனை உயிர்களையும் அரவணைப்பதும் அவனே. அவன் எங்கிருந்து வந்தான், என்ற கேள்வி எழுமாயின் அதற்கு அருளாளர்கள் அற்புதமான பதிலை தருகின்றனர். மாணிக்கவாசகப் பெருமான் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்சோதி” என சிறப்பித்துப் பாடுகிறார். மேலும் திருச்சாழல் பதிகத்தில் “தாயுமிலி, தந்தையிலி தான் தனியன்” என்கிறார். எனவே தோற்றமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை என்பது நன்கு புலனாகிறது. இருப்பினும் நாம் எப்படி நினைக்கிறோமோ, அப்படியே அருள் தந்து நிற்கிறான். இதனை அப்பர் பெருமான் “அப்பன் நீ, அம்மை நீ, அன்புடைய மாமனும், மாமியும் நீ” என வரும் பாடல் மூலம் தெளிவு படுத்துகிறார். இப்படியாக உலகத்திற்கே அம்மையைப்பனாக இருப்பவனே, “அம்மை” என அழைத்தானென்றால் அது எவ்வளவு பெரிய பேறு என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

அப்பேற்றை பெருவதற்கு காரைக்காலினில் மலர்ந்ததொரு புனிதவதி எனும் தெய்வக்கொழுந்து. இவரின் இயற்பெயர் புனிதவதியார் என்பதாகும். தனத்தனின் மகளான இவர் பரமத்தன் எனும் வணிகப்பெருமகனை மணம்புரிந்து இல்லறத்தை நல்லறமாய்க் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். ஒரு நாள் இவரின் கணவர் இருமாங்களிகளை கொடுத்தனுப்பி விட, இல்வாழ்வில் இருந்த இவரை ஆட்கொள்ள விரும்பிய இறைவன், சிவனியாராக வந்து அழுது கேட்க. அம்மையார் அம்மாப்பழங்களில் ஓன்றை சிவனியாருக்குப் படைத்துவிட்டார். பின்பு கணவன் வந்து, ஒரு மாம்பழத்தை உண்டுவிட்டு. இரண்டாவது மாம்பழத்தை தன் கணவன் கேட்க, அம்மையார் செய்வதறியாது, மனம் கலங்கி இறைவனிடம் வேண்ட, இறைவன் அருளால் ஒரு கனியை பெற்று கணவனுக்கு அளிக்க அதை உண்ட பரமத்தன், முன்பு தானுண்டதை விட மிகுந்த சுவையோடிருந்ததால் அதுபற்றி புனிதவதியாரிடம் வினவினார்.

அவர் கணவனிடம் உண்மையை மறைக்காமல் ஓப்புவிக்க அதை நம்பாத அவருடைய கணவன் ஈசன் கனி தந்தது உண்மையானால் மீண்டும் ஒரு கனியை வரவழைழுத்து தரவேண்டும் எனக் கூற, ஈசன் அருளால் இன்னொரு மாங்களியை பெற்று கணவருக்கு அளிக்க, அதைக் கண்ட பரமத்தன் புனிதவதியார் ஒரு தெய்வப் பெண் என்பதை உணர்ந்து, அவரோடு தான்வாழ்வதற்கு தகுதியற்றவன் எனக்கருதி புனிதவதியாரை விட்டு நீங்க முடிவு செய்து, வாணிபம் செய்ய தேவையான பொருட்களை ஏற்றிக்கொண்டு புனிதவதியாரைப் பிரிந்து சென்றார்.

பிரிந்து சென்ற பரமத்தன் மதுரையிலேயே மற்றொரு பெண்ணை மணந்து, அங்கேயே தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடாத்தி வந்தார். சில காலத்தின் பின் அவருக்கு பிறந்த பெண் குழந்தைக்கு புனிதவதியாரின் நாமத்தையே சூட்டினார். இதையறிந்த புனிதவதியாரின் உறவினர்கள் அவரை அமைத்துக் கொண்டு மதுரைக்கு சென்றனர். அங்கு அவர்கள் பரமத்தன் தீட்டு புனிதவதியார் வந்த செய்தியை ஒருவர் மூலம் சொல்லி அனுப்ப, பரமத்தன் தன் இரண்டாவது மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி நடந்ததையும் அனைவருக்கும் கூறி. அனைவரையும் அவரை வணங்கச் சொன்னார். கணவனுக்காகத் தாங்கிய இவ்வடில் இனி தேவையில்லை எனக் கருதி, ஈசனிடம் பேடுதலை அனைவர் முன்னிலையிலும் கேட்டுப் பெற்றார். அந்த பேய் வடிவம் எப்படி இருந்தது என்பதை அம்மையாரே தன்னுடைய திருப் பதிகத்தில் குறிப்பிடுகிறார்

“கொங்கை திராங்கி நரம்பெழுந்து குண்டுகண் வெண்பற் குழிவயிற்றுப் பங்கி சிவந்திரு பற்கள்நீண்டு பரடுயர் நீள்க்கணைக் காலோர்பெண்பேய் தங்கி யலறி யுலறுகாட்டில் தாழ்ச்சடை எட்டுந் திசையும்வீசி அங்கங் குளிர்ந்தன லாடும்ளங்கள் அப்ப னிடந்திரு ஆலங்காடே”.

பேடுநுவத்திலேயே திருவாலங்காட்டில், கால் உயர்த்தி நடனமாடும் ஈசனைப் போற்றி திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருவிரட்டை மணிமாலை அற்புதத் திருவந்தாதி போன்றவற்றைப் பாடினார்.

சிவபெருமானை வணங்குவதற்காக கயிலாயம் செல்ல எண்ணிய அம்மையார், கயிலாயத்தை மிதிக்க அஞ்சி தலையாலே நடந்து சென்று ஈசனை வணங்க சென்றார். அதைக்கண்ணுற்ற அம்பிகை, பெருமானை நோக்கி தலையால் நடந்து வரும் எலும்புடல் பெற்ற இவ் அன்புடையவர் யார்? என வினாவ, நெற்றிக்கண்ணுடையவர் தன் மனைவியிடம் புனிதவதியாரை தன் தாயாக உயர்த்தியதை, சேக்கிழார் சுவாமிகள் பெரியபுராணத்தில்,

“வருமிவ ணம்மைப் பேணு மம்மைகா ணுமையே! மற்றிப் பெருமைசேர் வடிவும் வேண்டிப் பெற்றன” ளன்று. பின்கண யருகுவந் தகணைய நோக்கி. “அம்மையே!” யென்னுஞ் செம்மை யொருமொழி யுலக மெல்லா முய்யவே யருளிச் செய்தார்.” எனப் போற்றி உரைக்கிறார்.

சிவனடியாராக வந்து அழுது உண்டமை, இருமுறை மாங்கனிகளை அளித்தமை, பெண்ணுடைலை பேய் உடலாய் மாற்றியமை, காரைக்கால் அம்மையாரை அம்மையே என அழைத்தமை போன்ற அற்புதங்களை, எம்பெருமான் இவரின் பொருட்டு ஆற்றியுள்ளார். அம்மையார் உடைய மற்றுமொரு பாடல் மூலமாக அற்புதமானத் தாயுணர்வு வெளிப்படும்.

“இவரைப் பொருளுண்ணர மாட்டாதா ரெல்லாம இவரை இகழ்வதேக் கண்ணீர்- இவர்தமது புக்கோல மேனிப்பொடிப்புசி என்பணிந்த பேய்க்கோலங் கண்டார் பிறர்”.

இப்பாடலில் தன்னுடைய குழந்தையை யார் எப்படிப் பேசினாலும், தாய் விட்டுத் தரமாட்டாள். அதைப் போலவே இறைவனை உலகத்தவர் எப்படிப்பார்த்தாலும் அம்மையார் ஆண்டவனாகவே பார்க்கிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இறைவனை “அம்மை” என்று அழைத்த பிறகு நாம் அம்மையாரின் அன்பை அளவிட முடியுமா? அம்மையாரின் திருப்பதிகங்கள் அத்தனையும் இறைவனை மிகச்சிறப்பாகக் காட்டுகிறது. அம்மையாரின் புகழைப் பாடுவோம். ஆண்டவனின் அருளைச் சேர்வோம்.

காரைக்கால் அம்மையார் முத்தி அடைந்த தலம் - திருவாலங்காடு
காரைக்கால் அம்மையார் குருபுசை- பங்குனித் திங்கள் விளக்கு (சுவாதி) நாண்மீன்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநூவுக்கரசு சூபாமிகள்

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாளு ரிலே ஒரு பெரும் அலையாக சிவப்பொருளை விதந் தோதி பல வருடங்கள் மறைந்தோடில்லை, புகழனார் மாதினியார் எனும் பெற்றோருக்கு மகனாக மருணீக்கியார் என்ற பெயருடன் வந்துதித்தார் நாவுக்கரசர். இவரின் தமக்கையார் பெயர் திலகவதியார். சிறுவயதில் தந்தை, தாயினை இழந்துவிட்டனர். தமக்கையாரின் கணவராக நிச்சயிக்கப்பட்டவரும் இறந்துபோக, தமக்கையார் விதவைக் கோலம் பூண்டார். சிறுவயதிலேயே வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்ந்த நாவுக்கரசர், தருமசேனர் எனும் பெயருடன் சமணசமயம் புகுந்தார். நாவுக்கரசர் சமண சமயம் புகுந்ததை ஆற்றாத அவருடைய தமக்கையார் திருவதிகை வீரட்டானத்துறை இறைவனிடம் புலம்பி அழுதார். அழுத அழுகை தருமசேனரின் வயிற்றில் சூலைநோய் ஒரு பீழ்த்தது.

அந்த நோயை எவராலும் மாற்ற முடியவில்லை. கன்றைத் தேடிவரும் பசுவைப் போல தருமசேனர் திருவதிகை இறைவனைத் தேடி ஓடி வந்தார். தமக்கையாரின் கையால் திருநீர்த்தை வாங்கிப் பூசிய பின்னர் “கூற்று ஆயினவாறு” எனும் தேவாரத்தைப் படித்து சூலை நோயை தொலைத்தார். தம்மை ஒட்டகாண்ட ஈசனின் அருள் திறத்தை பாடி, இவர் பாடிய தமிழ் கொழிக்கும் புதிகங்களே நான்காம், ஜந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகளாக திகழ்கின்றன. மீண்டும் சைவம் புகுந்த மருணீக்கியாரை அழைத்து வருமாறு சமண சமயத்தின்பால் நின்ற அந்நாட்டு அரசனான நெடுமூறன் ஆணையிட்ட போது, “நாம் யார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்” என்று பெருங்குரல் எழுப்பி அதிகார அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான குரலாக சீரிப் பாய்ந்தார்.

நஞ்சு கலந்த சோறு வழங்கியும், நீற்றறையுள் இட்டும், யானையால் மிதிக்க வைத்தும், கல்லுடன் கட்டி கடலில் போட்டும் எனப் பலவாறு நாவுக்கரசருக்கு துன்பத்தை விழைவித்த போதும் அவற்றை எல்லாம் சிவ பரம்பொருளினால் தகர்த்து ஏறிந்தார். நஞ்சு கலந்த சோறு உண்ட போது திருவைந்தெழுத்து ஓதியும் நீற்றறையுள் இட்டபோது “மாசில் வீணையும் மாலை மதியும்” என்ற பதிகம் பாடியும், யானையால் மிதிக்க வைத்த போது “சன்னைவெண் சந்தனச் சாந்தும்” என்ற பதிகம் பாடியும், கல்லுடன் கட்டி கடலில் போட்ட போது “சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்” என்ற பதிகம் பாடியும், சமணர்களின் சூழ்ச்சிகளை வென்று அவர்களை அழித்தார். உழவாரத்தைக் கையில் ஏந்தி, தமிழை நாவில் ஏந்தி, ஈசனை இதயத்தில் ஏந்தி சமயப் புரட்சி ஒன்றையே நடத்தி முடித்தார்.

அப்பர் எனும் பெயருடன் நாவுக்கரசர் காலத்தால் பிரிக்க முடியாத பெட்டக பொதி. இவர் செய்த அற்புதங்களை எண்ணுகின்ற போது மனம் விரிந்து பறக்கின்றது. அவற்றுக்கு அப்பால்

இவரின் சமுதாயச் சீர்திருத்தமே மனக்கண்ணில் விரிகிறது. வடமாழியும் வருணாச்சாரமும் சைவத்துமிழ் மீது வீழ்ந்த போது அவற்றை துடைத்தெற்று சைவ புதுமை கண்டார். அப்பர் ஒரு பேராழுமை எனவும் விரியலாம்.

**“ஆவரித்துத் தின்றமலும் புகையை ரேனும்
கங்கைவார் சகடக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவரன்றே யாம்வணாங்கும் கடவுளாரோ.”**

என்ற வரிகள் வருணாச்சாரத்தின் மீதும் சமூகப் பிளவின் மீதும் விழுந்த சாட்டை அடிகள். எக்குலம் எச்சாதி எக்கோத்திரமாய் இருப்பினும் அவர் ஈசனுக்கு அன்பர் எனில் அவருக்கு நான் அடியேன். எனப் பெருமனம் விரிந்து போகின்றார் அப்பர். புகழ் விரும்பி இறை தொண்டாற்றும் பலருக்கு மாற்றாக, உழுவாரம் ஏந்தி ஊர் ஊராய் சென்று சுத்தம் செய்து பெரும் தொண்டாற்றி இருக்கின்றார் அப்பர் பெருமான். திருமறைக் காட்டு கதவைத் திறந்தது முதல் பஞ்சம் போக்கி படிக்காச பெற்றது முதற்கொண்டு, இடப லில்ட்சணை பெற்றது வரை அடிகளாரின் அற்புதம் நீஞ்கின்றது. அடிகளார் ஒரு அருந்தொண்டர், தமிழ் பாவலர், இறைவனை மொழியாலும் மனத்தாலும் பணியாலும் குல பேதமின்றி யாவரும் இறைவனை அடைய முடியும் என்று, தமிழ் கூறும் சைவ உலகிற்கு வாழ்ந்து காட்டிய பெரியார். தமிழ் இருக்கும் வரை சைவம் இருக்கும் வரை சிவம் இருக்கும் வரை திருநாவுக்கரசர் வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பர்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் முத்தி அடைந்த தலம் - திருப்புகழுர் அனல்புரநாதர் திருக்கோயில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் குருபூசை - சித்திரைத் திங்கள் செக்கு (சுதயம்) நாண்மீன்

ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அனைந்த பிரான் அடிபோற்றி!

திருச்சிற்றம்பலம்

GNANAKURUFEEL 68

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள்

இறைவனின் பேரின்ப ஆற்றில் மிதந்து முத்தியின்பம் அடைந்து, தொண்டர்கள் வானுறையும் கடவுளர்களாக மாறிப்போயினர். ஓனால் இந்த வழமையில் இருந்து மாறாக, ஒரு அடியவரால் இறைவனே தனித்தன்மை வாய்ந்த சிறப்புப் பெற்றான் என்றால் அது திருவாதவூரடி களையே சாரும்! “விடையேறியோர் தூவென் மதி சூழிய” இறைவனை “பரியேறிய நாதனாக”, பத்தர்களுக்குக் காட்சி தர வைத்த பெரும்பேறு பெற்றவரே, திருவாத ஷர்திகளென்னும் மணிவாசகர்! நான்முகனுக்கும் திருமாலுக்கும் அடிமுடி காட்டாத ஈசன், இவருக்காக இறங்கி வந்து தன்னைக் காட்டி அருளினார்.

பெரியபுராணத்தில் எந்தக் குறிப்புக்களும் இல்லாத மணிவாசகரை, காலம் சைவத்தின் கைகளில் சான்றுகளோடு சேர்ப்பித்தது! சைவத்தின் மாண்பு அத்தனைக்கும் சாரமாய் அமைந்த தனிப்பெரும் நாலாகிய திருவாசகத்தை அருளிய மணிவாசகரிடத்திலே, இறைவனே விரும்பி, திருக்கோவையும் கேட்டு பெற்றுக் கொண்டான் என்கில், இதை விட மணிவாசகர் சிறப்பை வார்த்தைகளில் சொல்லிவிடத்தான் இயலுமா? “மணிவாசகந்தரு மந்திரமோதினால் பிணி மூப்பில்லாப் பிரம மாகுதும்” என்கிறார், யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகள்.

சைவத்தின் தெளிவு தொண்டு! அது உயர்ந்த ஞானமார்க்கத்தோடு சேரும் போது, அறிவால், கல்வியால் பெற்ற புறப்பொருட்கள் எல்லாம் சிறு புல்லென தெரிந்து நம்மை நீங்கும். அந்த இயல்பு வாய்க்கப் பெற்றதும், இப்பெரிய சைவசமய மார்க்கத்திற்குப் பெரும் பணியாற்ற இறைவனின் பெருங்கருணை வந்து வாய்க்கிறது. அரிமர்த்தன பாண்டியனின், முதல் அமைச்சராக, அந்நாடின் உயரிய பட்டமாகிய “தென்னவன் பிரமராயன்” எனும் பெருமையோடு, அரசவையில் பணியாற்றி வந்தார் திருவாதவூரடிகள்.

போர்ப் படைகளை மேம்படுத்துவதற்காக குதிரை வாங்க வேண்டிய தேவை பாண்டிய மன்னனுக்கு ஏற்பட்டது. இதனால் முதலமைச்சராக விளங்கிய வாதவூரரை பொற்காச கொடுத்து அனுப்பினார். பரிவாரங்களுடன் குதிரை வாங்கச் சென்ற வாதவூரர் வழியில், குருந்த மரநிழலில் குருவாகிய இறைவனைக் கண்டதும், அந்த நொடியில், அறிவால் வாய்த்த அத்தனையையும் துறந்தார்! தன் பதவி துறந்தார், பணியை மறந்தார், தன்னை மறந்தார், பரமனின் பாதங்களை தன் தலைமேல் தாங்கும் பேறுபெற்றார்! உள்ளம் கசிந்து உடலும் என்பும் உருகி நின்று ஞானத்தின் தெளிவை, நான் மறையின் முடிவை, சிற்றறிவு உணர முடியாத சிவனை உற்றறியும் உள்ளன்பு பெற்றார்! ஒரு காதலி காதலனைத் தேடி பிரிவு ஆற்றாமல் புலம்பும் நிலையைப் போலானார்.

தான் வந்த நோக்கம் மறந்து, சிவன் அடியிலேயே மூழ்கியிருந்தார். உடன் வந்தவர்கள் இதைப் பற்றி அரசனிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். சினம் தலைக்கேறிய அரசன் மாணிக்க வாசகரை இழுத்து வருமாறு காவலரை பணித்தான். பதற்றமடைந்த மாணிக்கவாசகரை, சிவபெருமான் அமைதிப்படுத்தி, ஆவணித் தீங்கள் குருகு (மூலம்) நாண்மீன் நாளன்று குதிரைகள் வரும் எனச் சொல்லி அனுப்பினார். மாணிக்கவாசகரும் அதை அரசனிடம் சொல்ல, அவனும் சினம் தணிந்து அன்பாக பழகினான் சிறிது காலம் செல்ல, குதிரை வராததை கண்ட அரசன் கோபமடைந்து, மாணிக்கவாசகரை சிறையில் அடைத்தான்.

மாணிக்கவாசகரின் அழுகையை பொறுக்கமுடியாமல், நரிகளைப் பரிகளாக்கி, தானே அதன் தலைவனுமாகிக் கையில் கோலுடன் வந்தார். வந்தது சிவனே என்று தெளிகின்றார்! வாதவூர். ஆனால் மன்னனின் அறியாமையை எண்ணியும் ஆண்டவனின் பேரருளை எண்ணியும் “கடை நாயேனாகிய” தனக்காக இறைவன் வந்தானே என்று கலக்கம் மிகக் கொள்கின்றார். பின்னரும், திருப்பெருந்துறையில் மீளவும் சென்று குருநாதன் திருத்தாள் களிலேயே, பத்தி பெருகப் பணிசெய்து பேரின் அனுபவம் பெறுகின்றார்!

இறைவனோ, அவ்விடம் விட்டு அகன்று, மணிவாசகரை தில்லைக்கு வருமாறு திருவருள் கூர்ந்து கூறி மறைகின்றான்! இறைவனைத் தேடி உத்தரகோசமாங்கைக்கு சென்றார்! அங்கே,

“கடையவனோனைக் கருணையினால் கலந்து ஆண்டு கொண்ட
விடையவனோ விட்டிடுதி கண்டாய்” என்றும்.

“திருந்து என்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொள் ஒர்றிவை என்னின்
அல்லால் விருந்திவனோனை விட்டிடுதி கண்டாய்” என்றும்

என்னைக் கைவிட்டுவிடாதே, என்று இறைவனிடத்தில் ஜம்பது பாடல்களால் உலகை நீத்தலின் பொருட்டு விண்ணப்பிக்கின்றார்! இறைவனோ, திருப்பெருந்துறையில் மணிவாசகர் காணுத் தவறிய கோலத்தைக் காட்டி, எண்சித்திகளையும் மணிவாசகர் பெறும் வகையில் அருளி மறைந்தார்! அதன் பின்னரும், அற்புதமான மனம் உருகும் திருவாசகப் பதிகங்களை மணிவாசகர் நெக்குருகிப் பாடினார்.

திருமுதுகுன்றம், திருவென்னைய் நல்லூர் முதலிய தலங்களை வணாங்கி, திருவன்னா மலையை அடைந்து, திருவாதவூர்திகள், திருவன்னாமலையில், தன்னையும் பெண்ணாகக் கருதி “திருவம்மானை” பாடினார். அதிகாலை துயிலைழுப்பி சிவபூசைக்கு அழைக்கும் “திருவெம்பாவை” பாடினார். இவ்வாறு வரலாற்றையும் ஆவணப்படுத்தி, திருவன்னாமலையில் இருந்து இறைவன், ஆணைப்படியே தில்லையை சென்றடைந்தார். இறைவனின் வான் கருணைச் சிறப்பை எண்ணி எண்ணிச் சிறுமியர் போல், திருக்கோத்தும்பி பாடி ஆடி மகிழ்ந்தார். தில்லையில் தான் பெற்ற ஞானத் தெளிவால், புத்தமார்க்கத் துறவிகளை வாதில் வென்று, சைவத்தின் மாண்பை உலகத்தார்க்கு உணர்த்தியது மட்டுமன்றி ஈழநாட்டு அரசனின் ஊமைப் பெண்ணையும் பேசவேத்தார்.

இறைவன் தானே அந்தணன் வழியில் சென்று, மணிவாசகரை ஆட்காண்டது மட்டுமன்றி தானே திருவாகத்தையும் கேட்டு எழுதிக்கொண்டார். அது மட்டுமா! “பாவை பாழை வாயால் கோவையும் பாடுகே” என்று தமிழை விரும்பிக் கேட்டார். எவ்வளவு சிறப்பு? எவ்வளவு கருணை? மணிவாசகரின் திருவாசகம் சைவத்தின் ஒப்பற்ற ஊற்று! அருள் வழியும் அமுதசுரபி! சான்றோரும் மேலைநாட்டு அறிஞரும் அருமருந்தாகப் போற்றிய அமுதம்! நாமும் எம் தலை முறைக் கு மணிவாசகராகிய திருவாதவூரடிகளின், சிவனே பொருளாய் அமைந்த திருவாசகத்தையும் கடத்தி மகிழ்வோமாக!

வான் கலந்த மாணிக்க வாசக! நின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால்: நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன் கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்து
ஊன் கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே - வள்ளலார் சுவாமிகள்

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் முத்தி அடைந்த தலம் - தில்லையம்பதி (சிதம்பரம்)
மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் குருபூசை - ஆனித் திங்கள் கொடுநூகம் (மகம்) நாண்மீன்

ஊழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தாள் போற்றி!

திருச்சிற்றம்பலம்

GNANAKURU Arts 69

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் உமையவளின் திருமூலைப் பாலை உண்டு, மூன்று வயதிலேயே திருக்கழு மலம் என்று சிறப்பிக்கப்படும் சீர்காழித் திருத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசனை நோக்கி பாடிய சிறப்புடையவர் சம்பந்தர். இவர் புகழியர் கோன், வொங்குரு வேந்தன், ஆஞ்சைய பிள்ளை, தோணிபுரத் தென்றல், பாலறாவாயர், முத்தமிழ் வித்தகர், பரச மயக் கோளரி, தமிழாகரன், கவுணியர் கோன் போன்ற பல திருப்பெயர்களை தன்னகத்தே கொண்டவர்.

சம்பந்த நாயனார் சோழ நாட்டிலூள்ள சீர்காழி என்னும் ஊரில் சிவபாதவிருதயருக்கும் பகவதி அம்மைக்கும் மகவாக தோன்றினார். மூன்று வயதிலேயே முக்கண்ணன் மனைவி யிடம் ஞானப் பாலைப் பருகியதால், பல தேவாரப் பாடல்களைப் பாட பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி, அக்காலத்தில் தளர்ச்சியடைந்திருந்த சைவ சமயத்தை புத்துயிர் பெறச் செய்தார். தேவார முதலிகளுள் ஒருவரான இவரால் முதல் மூன்று திருமூறைகள் அருளிச் செய்யப்பட்டன. இதில் 4158 பாடல்கள் உள்ளார்க்குள்ளின்றன.

�சனிடம் பொற்றாளம், முத்துச்சிவிகை, முத்துச் சின்னம் பெற்ற இவர் இறைவனை தீந்தமிழால் பாட பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார். அவ்விதம் திருப்பாச்சில் ஆச்சிரமத்தில் கொல்லி மழுவளின் மகள், உணர்விழுந்து, வலிப்பினால் வரும் முயலகன் எனும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டாள். சம்பந்தர் சுவாமிகள் திருப்பாச்சிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனை நினைந்து “துணிவளர் திங்கள்” என்ற பதிகம் பாடி அவளது நோயைத் தீர்த்தார். திருச் சௌக்கோடு சென்றிருந்த போது, அங்கு குளிர்காலத்தில் குளிர் காய்ச்சலால் பாதித்திருந்த, சிவனுழயார்களுக்காக இறைவனைப் பாடினார். அப்பதிக மகிழையால் அந்நாட்டிலேயே குளிர்ச்சரம் அற்றுப்போனது. அப்பதிகம் பின்வருமாறு,

“அவ்விகனாக்கு இவ்விகன ஆம்” என்று சொல்லும் அஃது அறிவீர்
உய்விகன நாடாது இருப்பதும் உம்தமக்கு ஊனம் அன்றே
கைவிகன செய்து எம்பிரான் கழல் போற்றுதும் நாம் அடியோம்
செய்விகன வந்து எமைத் தீண்டப் பெறா திருநீலகண்டம்

தந்தையார் யாகம் செய்யும் பொருட்டு திருவாடுதூரை சிவனை நினைந்து “இடரினும் தளரினும்” பதிகம் பாடிப் பொற்கிளி பெற்றுக்கொண்ட சம்பந்தர், திருமருகலில் “சடையா யெனுமால்” பதிகம் பாடி இறந்த வணிகனை உயிர்ப்பிக்கச் செய்தார். மேலும் சம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் இனைந்து பஞ்சம் தீர்க்க இறைவனிடம் படிக்காச் பெற்றனர். இருவரும் இனைந்து திருமூறைக்காட்டில் தலைவாசல் திறக்கவும் மூடவும் பாடினர்.

Gnanakuru Arts

18

த்ருஞானசம்பந்தர் ஞானப்பால் உண்ணல்

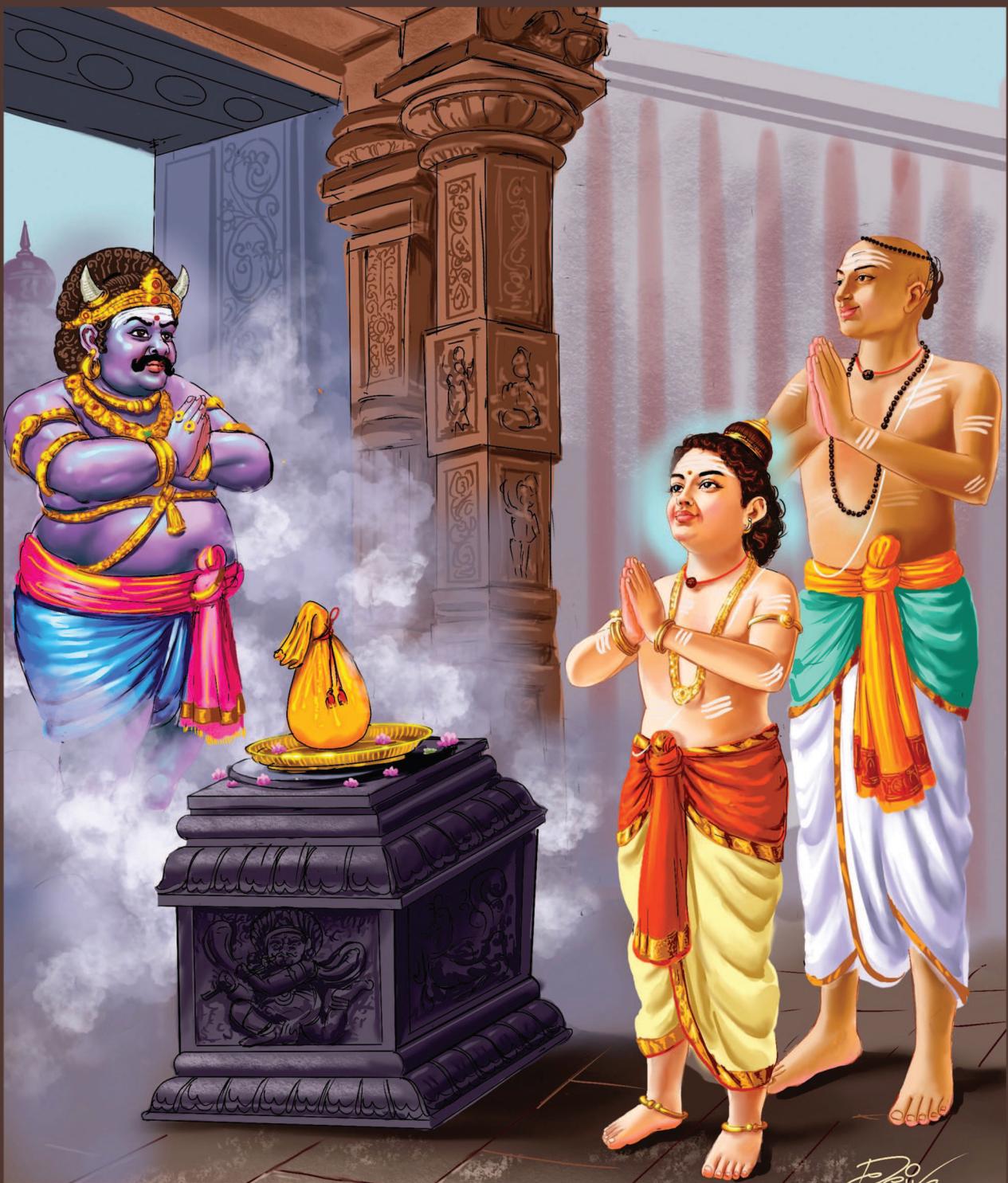
தந்தைக்கு இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

தோழுடைய சௌமியன் விடையேற்றியோர் தூவென்மதி சுட்டிக் காட்டுடைய சுடலைப் பொடிபூச் சன் உள்ளங்கவற் கள்வன் ஏழுடைய மலரான் உனை நாட்பண்ணது ஏத்த அஞ்சிசெய்த பீடுடைய மிருமா புரம்பேவிய பெம்மானவனன்றே

இறைவண்டம் பொற்றாளம் பெறுதல்

மடையில் வானை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீன்
உடையுங் கொண்ட ஏருவ மென்கொலோ

உலவாப் பொற்கழி பெறுதல்

இடர்னும் தளர்னும் எனது உறு நோய்
தொடர்னும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்
கடல்தனில் அழுதொடு கலந்த நஞ்சை
மடற்னில் அடக்கிய வேதயனே

அரவு தீண்டிய இளைஞரை உயர்ப்பித்தல்

சடையா யெனுமால் சரண்டீ யெனுமால்
வடையா யெனுமால் வெநுவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மெல்வே

சம்பந்தர் சமண மதத்தினுடைய ஆதிக்கத்தால் நலிவுற்ற பாண்டிய நாட்டில், சைவ சமயத்தை வளர்ப்பதற்காக மாங்கையற்கரசியார், குலச்சிறையார் ஆகியோரின் அடைப்பினை ஏற்று மதுரைக்குச் சென்றார். அங்கு அவர் தங்கியிருந்த மடத்துக்கு சமணர்கள் தீ மூட்டினர், அத்தீயை அப்படியே கூன் பாண்டியனுக்கு வெப்புநோயாக மாற்றினார். இதன் வலி தாங்க முடியாமல் உழுன்று கொண்ட மன்னனின் கோரிக்கையை ஏற்று அந்நோயினை இல்லாமல் செய்வதற்காக “மந்திர மாவது நீறு” என்று தொடங்கும் திருநீற்றுப்பதிகம் பாடி வெப்புநோயை முழுமையாக தீர்த்ததோடு. தீச்சர்களான சமணர்களின் அனல்வாதம், புனல்வாதத்தை இறையருளால் வென்றார். அனல் வாதத்தில் பாண்டியனின் கூணையும் சரியபடுத்த பாடி அவனை நின்றார்ச் நெடுமாறன் ஆக மாற்றிய துடன், இறைவன் விரும்பி உறையும் திருவாலவாய் ஆகிய மதுரையில் சைவத்தை வளர செய்தார்.

வாதத்திற்கு வரும் முன்பே சம்பந்தரை தண்டிக்க எண்ணிய புத்தநந்தியின் தலையை உருளச் செய்ததோடு, சாரிபுத்தன் முதலான புத்தர்களோடு வாதம் புரிந்து அவர்களை சைவ சமயத்தை தழுவச் செய்தார். இப்படியான பல அற்புதங்களை, பரமன்பால் பதிகம் பாடி நிகழ்த்தும் பரசமயகோளரி, திருவோத்துரீல் உள்ள சிவத் தொண்ட்ரகள் சமணரால் கேலிக்குள்ளாக்கப்பட்ட தால் இறைவனை நினைந்து பாடி, ஆண்பனைகளை பெண்பனைகளாக மாற்றினார். அதுமட்டுமன்றி அம்பிகை மயிலாக வந்து இறைவனைப் பூசித்த திருமயிலாப்பூரில் வாழ்ந்த சிவனேயச் செல்வர் ஒருவரின் மகளான பூம்பாவை பாம்பு தீண்டி உயிரிழந்த நிலையில் அவளின் எழும்புக் குட்டதை உயிர்ப்பிக்க “மட்டிட்ட புன்னை” என்னும் பதிகத்தைப் பாடி உயிர்ப்பித்தார்.

இத்தகைய சிவத் தொண்டாற்றி வரும் சிவதொண்டரான சிவநேயச்செல்வருக்கு, சிறும் சிறப்புமாய் திருமணம் நடத்த எண்ணினார் சிவபாதவிருதயர். இதற்கு முதலில் இணங்காத சம்பந்தரை இயல்பு வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி திருமணத்திற்கு சம்மதிக்க வைத்தனர். நம்பியாண்டார் நம்பி மகளான தோத்திர பூரணையை ஈசன் தோத்திரம் பாடித் துதிக்க பொருத்தமான துணை என தீர்மானித்து திருமணத்தை நடத்தி வைத்தனர். மணமகனாகிய சம்பந்தர் மனையாளைக் கரம்பிடித்து இறைவனோடு கலக்க விரும்பி (முத்தி பெற) “கல்லூர் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்” எனும் பதிகம் பாடினார்.

இறைவனும் அப்பதிகத்திற்கு செவிசாய்த்து “திருநல்லூர் பெருமான் திருத்தலத்திலே வாயிலுடன் தோன்றும் சோதியின் இம்மணம் காண வந்த அனைவரும் சிவபுரம் வந்தடைவீர்” என உரைத்தார். அவ்வாறே திருநீலநக்கநாயனார், முருக நாயனார், சிவபாதவிருதயர், நம்பியாண்டார் நம்பி, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் ஆகியோர் சுற்றத்துடன் சோதியில் கலந்து அனைவரும் சென்ற பின் தன் மனைவியுடன் அதனுள் செல்ல முன்னர் “காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி.” எனும் பதிகம் பாடி சோதியில் புகுந்தார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சவாமிகள் முத்தி அடைந்த தலம் - திருப்பெருமண நல்லூர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சவாமிகள் குருபுதை - வைகாசித் தீங்கள் குருகு (மூலம்) நாண்மீன்

பூமியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல் போற்றி!

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

இறைவன் அடியார் பெருமைகளைப் பாடுவதற்காக ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றார். அவர் தான் பெருமானின் அனுக்கத் தொண்டரான ஆலால் ஈந்தரர். திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில், சிவப்பிராமணரான சடையனாருக்கும் இசைகளூனி யாருக்கும் மகவாக பிறந்தவர் சுந்தரர். நரசிங்க முனையரால் அரச்போகத்தில் வளர்க்கப்பட்ட இவர், முற்பிறவியில் ஆலால் சுந்தரராய் எச்சுக்குத் திருக்கபிளையில் தொண்டு செய்தார். பூமாலைத் தொண்டாற்றி, திருநீற்று மடலை கையில் தாங்கி சிவபெருமானின் அருகில் நிற்கும் பேறு பெற்றவர் நம்பியாளூரர். ஒருநாள் நந்தவனத்தில் முக்கண்ணனின் பிராட்டியான உழையவளுக்கு தொண்டாற்றும் அந்த மில் சீர் அநிந்திதை, கந்த மாலைக் கமலினி ஆகிய சேஷயர்பால் மோகம் கொள்ள அவர்கள் மயங்கி நின்றனர். இதை அறிந்த பிறைசூடன், ஆலாலசுந்தரரை பூமியில் பிறக்கச் செய்து அவ்விரு பெண்டி ரோடு வாழுமாறு அருள்பாலித்தும், மீண்டும் இத்தவறை பூவுலகில் செய்யாதிருக்க தன்னை தடுத்தாட் கொள்ளு மாறு இறைவனிடம் வேண்டி பூமிக்குப் புறப்பட்டார்.

புத்தார் சடங்கவி சிவாச்சாரியாரின் மகனை சுந்தரருக்கு மணம்புரிய நிச்சயித்தனர். திருமணம் விமரிசையாக நடந்து கொண்டிருந்தபோது இறைவன் சுந்தரரை தடுத்தாட்கொள்ள எண்ணி கிழப்பிராமண வழிவத்தில் வந்து, சுந்தரர் தம் அடிமை எனக்கூவி அவரை ஆட்கொண்டு, திருமணத்தை தடுத்தார். தடுத்தாட் கொள்ளுகையில் இறைவனே கிழப்பிராமணன் என அறியாது பித்தன் என ஏசியதால் வன்தொண்டன் என்ற பெயரை முதலில் பெற்றார். அப்பெயரைப் பெற்ற இவரை எசன் தன்னை பஞ்சன் எனப்பாடுமாறு பணித்தார். அதனை ஏற்றுக் கொண்ட சுந்தரர் இறைவனை நோக்கி “பித்தாப் பிறைசூடி” என்ற பதிகம் பாடி சிவனைப் பாடும் பணியை தொடங்கினார்.

திருவதிகையின் அருகில் இருந்த சித்தவட மடத்தில், இறைவனால் திருவடி சூட்டப்பட்ட சுந்தரர் தில்லைவா அந்தனைரைப் போற்றி திருத்தொண்டர் தொகையைப் பாடனார். திருவாளுரில் இறைவனால் தன் தோழர் எனக்கூறப்பட்ட தம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரர், உருத்திர கணிகையர் குலத்தில் பிறந்த பரவையார்பால் காதலுற்றார். இவரே கைலாயத்தில் கமலினியாக அம்பிகைக்கு சேவை புரிந்தவர். முன் வினைப் பயனால் இருவரும் (சுந்தரர், பரவையார்) நோக்கியதை சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் அருமையாக குறப்பிட்டுள்ளார்.

இருவரையும் ஓன்றாக இணைக்க எண்ணி, இருவரின் கனவிலும், அடியார்கள் கனவிலும் இறைவன் தோன்றி, திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார். சுந்தரர் மீது பத்தி கொண்ட குண்டை யூர்கிழார் ஓவ்வொரு முறையும் நெல்லை அனுப்பி வந்தார். இருந்த போதும் அவரால் ஒருமுறை பஞ்சத்தின் காரணமாக நெல்லை அனுப்பமுடியவில்லை, இதை அறிந்த சுந்தரர் திகைக்க இறைவனே அன்றிவோடு இரவாக திருவாளுக்கு நெல் மூட்டைகளை அனுப்பி வைத்தார். மேலும் திருவாளுர் பங்குனி உத்தர விழாவிற்காய் எசன் இவர் பொருட்டு சௌகட்டி

GNANAKURUPLS 08

களை பொன்கட்டிகளாக்கியும், திருமுதுகுன்றத்தில் கொடுத்த பன்னராயிரம் பொன்னை சுந்தரர் மணி முத்தாற்றில் போட அதை கமலாயக் குளத்தில் கிடைக்கப் பெறவும் செய்தார். இவ்விதம் இவர் பொருட்டு பல அற்புதங் களைச் செய்தார்.

இத்தனையும் செய்த இறைவன் தொண்டை நாட்டில் பொதிச் சோற்றையும், திருக் கச்சுரில் யாசகம் பெற்றுக் கிடைத்த சோற்றையும் அளித்து அருள் புரிந்ததோடு, அநிந்திதை யான சங்கிலியாரோடு இவருக்கு திருமணம் செய்து கொடுதோர். சங்கிலியார் சுந்தரர் திருமணம் நடைபெற்றதனை அறிந்து கோபமுற்ற பரவையாரை சாந்தப்படுத்தி இருவரையும் இணைத்து வைத்தார். அப்பப்பா இறைவன் இவர்பால் இருமுறை அல்லவா தூது போனார் இதை,

“நோக்குறும் நாதலோன் நின்கிடை விருப்பால்
நாற்பக வல்ளனநுண் மருங்குல்
வார்க்குவி முலைமென் மகளிர் தம் புலவி
மாற்றுவான் சென்றனன் என்றால்
சோக்கலிக் காமன் வயிற்றிடைக் குத்திக்
கொண்டதே துக்கு நீ புகலாய்”

என நால்வர் நாண்மணிமாலை சுட்டுகிறது. இறைவன் நம்பியானுரர் பால் தூது சென்றதும் அவரது எளிவந்த தன்மையை பெரியோர் உணர்கின்றனர் என்பதற்கு கீழ்வரும் சீவஞானசித்தியார் எடுத்துக்காட்டு.

“வேதம் நாரணன் ஒருணம் அறியாவி முழுப்பொருள் பேதைபால்
தூதனாய் இரு கால்நடந்திடு தோழன் வன்மைசெய் தொண்டனுக்கு
மூதலால் ஓடியார்களுக்கு எளியான் ஓடிக் கமலங்கள் நீ
காதலால் ஓடையா ஈண்டன வேண்டினா இம்மையே தரும் கண்டிடே”

சுந்தரர் பெருமான் ஏயர்கோண் கலிக்காமரின் பிள்ளையையும் தீர்த்ததோடு, அவி நாசியில் முதலை உண்ட பாலகணை இறையருளால் மீட்டும் அதிசயங்களை நிகழ்த்தினார். இப் புவியுலக வாழ்வு இத்துடன் போதும் என்று திருவஞ்சைக் கழுத்தில் “வெறுத்தேன் மன வாழ்க்கையை விட்டொழுத்தேன்” என்பாட இறைவன் அவரை திருக்கயிலைக்கு அழைத்து வர வெள்ளை யானையை அனுப்பி வைத்து, மீண்டும் தன்னுடைய அனுகத் தொண்டனாக ஏற்றநுளினார். பரவையாரும் சங்கிலியாரும் உரிய காலத்தில் கைலையை சென்றடைந்து, அம்பிகையின் சோஷகளாக மீண்டும் விளங்கினார்கள். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆற்றிய பெரும்பணி திருத்தொண்டர் தொகை பாடியதேயாகும். அதுவே சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தை எழுத வழிவகுத்தது. அதுமட்டுமன்றி இவரின் சுந்தனயம், தெய்வீகம் கமலும் தேவாரப் பாட்கள் 1026ம் திருப்பாட்டு என வழங்கப்படுவதோடு ஏழாம் திருமுறையாகவே மிளிர்கிறது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முத்தியடைந்த தலம் - திருவஞ்சைக்களாம்
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் குருபூசை - ஆழத் திங்கள் விளக்கு (சுவாதி) நாண்மீன்

வாழிதிரு நாவவூர் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி!
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூல நாயனார்

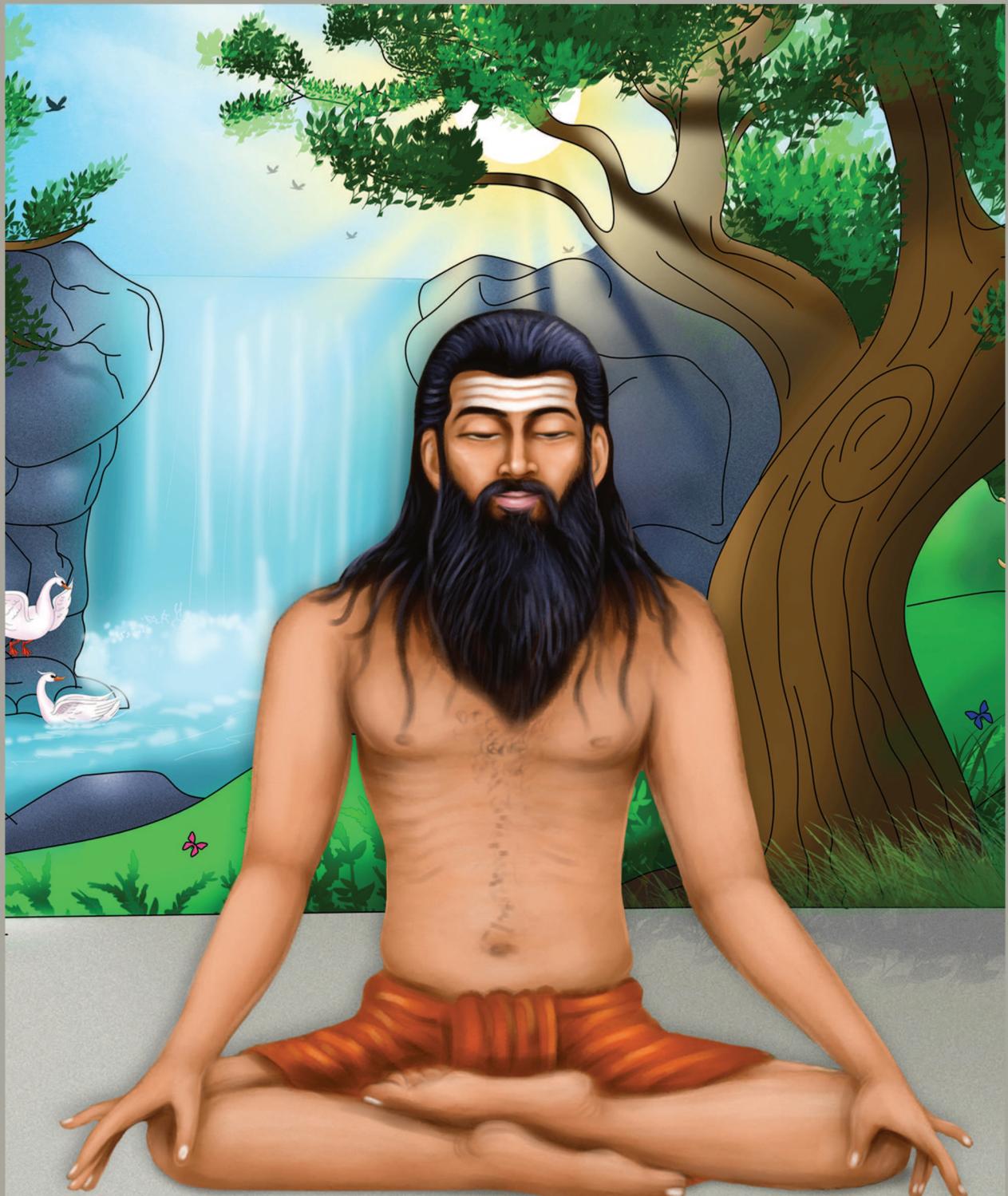
சிவனோடொக்கும் தெய்வம் தேஷ்ணும் இல்லை
அவனோடு ஒப்பார் கீங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்னாளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடி தாமரையானே

திருமூலர் என்ற ஒற்றை பெயர் பல ஆண்டுகளை கடந்தும் தகதகத்து ஓளிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஓராயிரம் உணர்ச்சி அலைகளை வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது. அதையும் தாண்டி அந்தப் பெயரை நோக்கும்பொழுது பத்தி ஓளிவீசி பரவுகின்றது. வடக்கே இருந்து ஒரு சிவயோகியார் அகத்தியரைக் காண விரும்பி தென்னாடு நோக்கி பயணமாகிறார். பயணமாகி வருகின்ற வழியில் ஒரு பசுக்கூட்டம் கதறிக் கொண்டிருப்பதையும் அம் மந்தைக் கூட்டத்தின் நடுவில் இடையன் ஒருவன் இறந்து கிடப்பதையும் கண்டு வெம்பினார். பசுக்களின் துயரத்தினைப் போக்க எண்ணி தன்னுயிரினை அந்த மூலனின் உடலில் செலுத்தினார்.

உயிர்பெற்றெழுந்த மூலன், பசுக்களை மேய்த்து சென்று வீட்டில் விட்டார். அதன் பின்பு தன் உடலைத் தேழி வந்தார் ஆனால் உடலை காணவில்லை. எல்லாம் அவன் செயல் என்று எண்ணி மூலனின் உடலுடன் திருவாடுதுறை ஆதீனத்தில் துறவியாக அமர்ந்தார். அவரைக் கண்ட மூலனின் மனைவி அழுது புலம்பி விட்டு பின்பு வீடு சென்றாள். அத்தகு மூலனின் உடலில் அமர்ந்து திருமூலர் பாடிய அரும்பெரும் அதிசயமே “திருமந்திரம்” என்று சொல்லிப் போகலாம்.

ஒரு பாடல் அறிவியல், ஆண்மீகம், அன்பு என எல்லாவற்றையும் கலந்து பேசுகின்றது என்றால் அது திருமந்திரமே என்றும் எண்ணிப் போகலாம். வார்த்தைக்கு வார்த்தை அறிவியல் கொட்டிக்கிடக்கிறது. அத்தகு மூலனின் திருமந்திரம் எனும் அருந்தமிழ் முதநால், தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் அறிவு பெட்டகம் என இயம்பலாம். திருமுறைகளில் ஒன்றான திருமந்திரத்தை தமிழ் ஆகமம் எனவும், மற்றையவற்றை தமிழ் வேதம் எனவும் சிறப்பித்து இருக்கின்றது.

தமிழ் கூறும் சைவ நல் உலகம் ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற முற்போக்கு வாதத்திலிருந்து அன்பே சிவம் என்ற அன்பியல் வாதம் வரை தன்னுடைய அலைகளை அடித்து ஓய்கின்றது திருமந்திரம். ஆண்டுக்கு ஒரு பாடல் வீதம் மூவாயிரம் பாடல்களை மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பாடனார் திருமூலர் என்று அப்பெரு முதாலரின் வரலாறு விரிகின்றது.

திருமூல நாயனார்

தமிழன்னைக்கு கிடைத்த மிக ஆழமான அரிய பெருஞ்செல்வம் திருமந்திரம் என்னும் பெருநூல். திருமந்திரமாலை என்று அந்நாலுக்கு திருமூலமூதாலன் பெயர் விளம்பினான். பத்தியோடு பார்க்கின்ற பொழுது அது ஒர் பத்தி நூல், அறிவியலுடன் பொருத்திப் பார்க்கின்ற போது அது அறிவியல் நூல், மெய்யியல் உடன் பொருந்திப் பார்க்கின்ற போது அது மெய்யியல் நூல், தத்துவத்துடன் பொருத்தி பார்க்கின்ற பொழுது அது ஒரு தத்துவ நூல், சாத்திரத்துடன் பொருத்திப் பார்க்கையில் அது ஒரு சாத்திர நூல், தோத்திரத்துடன் பொருத்திப் பார்க்கையில் அது ஒரு தோத்திர நூல், அத்துடன் ஆகமத்துடன் பொருத்திப் பார்க்கையில் அது ஒரு ஆகம நூல், தமிழடன் பொருத்திப் பார்க்கையில் அது ஒரு தமிழ் நூல். அமிழ் தினும் இனிய தமிழ் பரப்பினுடைய பெருநூல் என்றும் தெளியலாம். இத்தகு திருமந்திரத்தை தமிழ் பரப்பில் அள்ளித் தெளித்த மூலன் என்றென்றும் தமிழர் மத்தியில் நீங்காத தமிழ் முன்னோர்.

திருமூல நாயனார் முத்தி அடைந்த தலம் - திருவாவடுதுறை மாசிலாமணீஸர் திருக்கோயில் திருமூல நாயனார் குருபூசை - ஜப்பசித் திங்கள் புரவி (அச்சவினி) நாண்மீன்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவள்ளூர்

ஆயிரமாயிரம் நூல்கள் தமிழுள் எழுந்துவிட்டன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டன. இருந்தும் நாம் திருக்குறவைப் பற்றி இன்னும் அதிகம் பேசுகின்றோம். ஏனென்றால் அது கொண்டிருக்கும் அளவற்ற ஆற்றலும் அதன் பெருமையுமே காரணம். அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் எனும் மூன்று பெரும் பிரிவின் அடிப்படையில் வள்ளுவர் திருக்குறவை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் முதலாவதாக இடம்பெறும் அதிகாரம் கடவுள் வாழ்த்தாகும். தத்துவம் என்பது தமிழர் தம் தனிப்பெருஞ்சரக்கு. அந்தத் தத்துவத்தின் விரிவுப் பொருள் தான் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்.

சைவத் தமிழர் தம் தத்துவச்சாரலை ஆழ்ந்து ஆராயுங்கால் மூன்றையின் கலங்கள் தோறும். இதைத்தின் வால்வுகள் தோறும், இனம்புரியா ஞான அலை அடித்துப் போகும். அத்தக சைவசித்தாந்தக் கருத்து சங்கப்பாடல்களில் உட்கிடக்கையாகவும், திருக்குறள், திருமுறைகளில் வெளித்தெரியுமாறும். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் அம்மணமாகவும் பொதிந்து கிடக்கிறது. “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” என்று கணியன் பூங்குன்றனார் சங்ககாலத்திலேயே சைவசித்தாந்தம் கூறும் வினைகளைப் பற்றி முரசறைந்து போய்விட்டார். கணியன் பூங்குன்றனாரின் வாழ்க்கை நிறைவூற்று சில வருடங்கள் கடந்தோடியதும், தமிழ் நாட்டில் மீண்டும் கண் விழிக்கின்றது ஒரு தத்துவ ஊற்று. அந்த ஞான ஊற்றின் பெயர் வள்ளுவர் என்று சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டியதில்லை.

வேதங்கள் எனப்படுவன ஓதப்படுவன. ஆகமங்கள் எனப்படுவன ஒழுங்கு செய்வன. அறம், பொருள், இனபம், வீடு எனும் நான்குமே தமிழர் வேதங்களின் அடிப்படைச் சாரம். இந்த நான்கு வேதங்களையும் பேசும் தமிழ் நூல்கள் இரண்டே இரண்டு தான். ஒன்று திருக்குறள், மற்றையது திருமுறைகள். இந்த இரண்டின் சமூர்சி தான் தமிழரின் வாழ்வியல். இந்த இரண்டின் இயக்கத்தில் தான் தமிழர் தம் அறிவியலே இயங்குகின்றது. அந்த வகையில் எவன் ஒருவன் இவ்விரண்டையும் தன் வாழ்வில் பேணுகின்றானோ அவனின் முன்னேற்றத்தை எவராலும் தடுக்க முடியாது.

“இகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு”

என்று தனது முதற்குறவை ஓதுகின்றார் வள்ளுவர். இறைவனது இன்றியமையாமையை வள்ளுவர் எவ்வளவு அழகாக எடுத்தாளுகின்றார் பாராங்கள். எழுந்துக்களுக்கு ஆரம்பமாக அகரம் எவ்வாறு நிற்கின்றதோ அது போல இறைவன் உலகின் ஆரம்பமாக உள்ளான் என்று கூறுகின்றார் வள்ளுவர். அ என்ற எழுத்தின்றி உயிர் எழுத்துக்களே இல்லை, உயிர் எழுத்துக் கள் இன்றி மெய் எழுத்துக்கள் இல்லை. எழுத்துக்கள் இல்லையென்றால் மொழி இல்லை. மொழி இல்லையென்றால் இனமே இல்லை. ஒரு அகரத்தின் தேவையைப் பாராங்கள்.

திருவள்ளுவர்

அது போலத்தான் இறைவனும் என்கிறார் ஞானத் தமிழ்ப்புலவர். பகவன் என்றால் பகர்ந்து உள்ளவன் என்றும் பொருள் படும். சத்தியொடு சீவமாகப் பகர்ந்து உள்ளவன் தான் இறைவன். பிரிந்தும் அதே சமயம் சேர்ந்தும் உள்ள நிலை தான் இறைநிலை. அதனாலே தான் “சத்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என்று திருவருடப்பயன் போற்றுகின்றது.

அடுத்தாக வள்ளுவர் ஏறிகணைக் கேள்வியை ஏறிகின்றார். நாத்திகர்களை நோக்கி முதன்முதலில் எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பியவன் வள்ளுவன் என்று தான் சொல்லியாக வேண்டும். “நாத்திகம் பேசி நாத்தமும்பேரியும்” என்று சொன்ன மாணிக்க வாசகருக்கே வள்ளுவன் முன் ணோடியாகி விட்டான் என்றால் அதில் பிழையில்லை. “கற்றதனால் ஆய பயனென் கொல்?” அவன் இறைவனை வழிபடாதவர்களை நோக்கி எழுப்பும் கேள்வி மிகுந்த ஆழமானது. நாம் எவ்வளவு கற்றாலும், இறைவனை வணாங்கா விட்டால், அந்தக் கல்வியால் பயனே இல்லை என்கின்றார். இதே ஆழத்தை வைத்து தான் சமணம், பொத்தம் முதலாய நாத்திக சமயங்களை மறுத்தெறிகிறது சைவசித்தாந்தம்.

இறைவனின் அடிகளைச் சேரலையே முத்தி என்கிறது சைவசித்தாந்தம். இதனாலே தான் மாணிக்கவாசகரும் பாடும் இடம் தோறும் இறைவனின் தாள்களையே பாடுகின்றார். இதற்குச் சற்றும் இளைக்காத வள்ளுவர், “வாலறிவான் நற்றாள் தொழு அர் எனின், மலர் மிகை யேகினான் மாணாடி சேர்ந்தார், வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி, தனக்குவரமை இல் லாதான் தாள், அறவாழி அந்தணன் தாள், எண்குணத்தான் தாளை வணாங்காத்தலை, இறைவன் அடி சேராதார்” என்று வரிக்கு வரி இறைவனின் அடிகளையே போற்றுகின்றார்.

ஈசனுக்கு எட்டுக் குணாங்கள் உண்டு என்று சைவம் பேசுகின்றது. அதனை தன்வயத் தன் ஆதல், தூய உடம்பினன் ஆதல், இயற்கை உணர்வினன் ஆதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவில் ஆற்றல் உடைமை, வரம்பு இல் இன்பம் உடைமை என்று சைவசித்தாந்தம் பேசும். வள்ளுவரும்,

“கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணாங்காத் தலை”

என்று ஈசனை விளம்புகின்றார். மேலும் நிலையாமை, பற்றியும் அதேசமயம் இன்பத்துப்பால் பற்றியும் வள்ளுவர் பேசுகின்றார். இல்லறத்தையும், துறவறத்தையும் ஒரே வாயால் பேசிய ஒரே சமயம் சைவமே. அதன் தத்துவமே இறைவனின் மாதொருபாகத் தத்துவம். ஒரே சமயத்தில் இல்லறத்திலும், துறவறத்திலும் ஈசனை வைத்துப் போற்றுகின்றது சைவம். இத்தகு எட்டுக் குணாங்கள் உள்ள இறைவனை வழிபட்டால் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார். ஆகவே வள்ளுவர் சொன்னதன் ஆழச் சிறப்பினை அறிவில் எடுத்து, நாமும் அஃது போல் நடந்து ஈசனை வழிபடுவோம். அறவழியில், பொருளைப் பெற்று, இன்பமடைந்தாலே போதும் இறைவன் தானாக அருளுவான் என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார். மனிதன் இறைவனுக்குச் சொன்னது திருவாசகம். மனிதன் மனிதனுக்குச் சொன்னது திருக்குறள். வள்ளுவர் போற்றுதும்.

தெய்வச் சேக்கிழார்

உலகின் மூத்த முதல் நெறியாகிய சைவ நெறியின் சாரமே, தொண்டுதான்! தனக்காகவும் பிறருக்காகவும், தவமும் தானமும் செய்வதோடு இறைக்காகவும், வாழும் முறைக்காகவும் தொண்டு செய்வதும் இந்த நெறியின் தெளிவாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இளைய தலைமுறைக்கு தொண்டின் சிறப்பைச் சொல்ல தொடர்ந்து வரவேண்டும் என்பதற்காக, தன் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்து, உழைத்த பெருந்தகை, தெய்வச்சேக்கிழாரை அவரது பணிகளால் உயர்த்தி பாரின் மிசை வணங்குவதே சைவத்தமிழரின் பெருங்கடனாகும்!

பெரியபுராணமாகிய திருத்தொண்டர் புராணத்தை எமக்கு தந்து, சைவசமயத்தின், ஒப்பற் பெரும் புதையலை உருவாக்கிய பெருமை வாய்ந்த, தெய்வச் சேக்கிழாரின் அர்பணிப்பான பணியை அடுத்த தலைமுறை ஓதி உணரவேண்டும் என்று, 14ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய உமாபதி சிவாச்சாரியார் “சேக்கிழார் புராணம்” என்கிற ஒப்பற் நூலை எமக்கு தந்தார். நூற்று மூன்று பாடல்களைக் கொண்டமைந்த அந்நாலே சேக்கிழார் வரலாற்றை நாம் அறியத் துணை செய்யும் தொன்மையான ஆவணமாகும்.

உலகம் “ஆவணப்படுத்தல்” என்ற எண்ணக்கருவை, எடுத்தாள முதலே, கல்லிலும், செப்பிலும், ஆவணப்படுத்தியவர்கள் தமிழர்கள் தான்! வாழ்ந்து உயர்ந்த மனிதர்களின் வாழ்வை, ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையில் காவியங்களையும் புராணங்களையும் பாடி வைத்தவர்கள் தான் சைவத்தமிழர்கள். ஆனால் அவற்றை, வெறுமனே பத்தி இலக்கியங்களை மட்டுமே பார்த்து எம், மகத்துவத்தைத் தொலைத்தது வருத்தமே! இந்த மகத்தான பெரும் பணிக்கு மணிமகுடம் வைத்ததை போல வந்து சைவநூறிக்கு வாய்த்தவர் தான் தெய்வச் சேக்கிழார்.

திருத்தொண்டர் புராணத்தை எழுதும் போது, அவர் அதைக் கற்பனையிலேயோ, அல்லது, செவிவழிச் செய்திகளை ஆதாரமாக வைத்தோ. முன்வைக்கவில்லை. தன் வகித்த, நாட்டின் பெரும் பணியான முதல் அமைச்சர் பதவியைத் துறந்து, திருத்தொண்டர்கள் வாழ்ந்த ஊர்களைத் தேடித் தேடிப் போனார். திருத்தலங்களை ஆராய்ந்து தேவாரத் திருப்பதிகங்களை ஓதி உணர்ந்து, மிக நூட்பமாகத் திறனாய்வு செய்தார். இதுவரை உலகில் எவரும் செய்திராத மிகமிகக் கண்ணியமான திறனாய்வு அது! தான் சரிவர உறுதிப்படுத்தாத எந்தத் தகவலையும், இலக்கிச் சுலைக்காகவேனும் அந்த ஆவணச் சுராங்கத்தில் உட்சேர்க்கவில்லை. நாயன்மார் களின் தாய் தந்தையர்களின் பெயர்களைக் கூட சரிவரத் தெரிந்தால் மட்டுமே குறிப்பிட்டார். எந்த நாயன்மார்களின் பெயரையோ, அல்லது அவரை விழிக்கும் போது, கவிக்கூற்றாக, “அன், ஆன்” விகுதிகளைச் சேர்க்கவில்லை. அவ்வளவு கண்ணியமாக, அடியார்க்கு அடியாராக நின்று அந்த ஆவணப் பேழையில் அருளமுதம் நிறைத்தார்!

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை” என்றாரே வள்ளுவர், அந்தக்குறலுக்கு தானே உதாரணமாய் தோன்றினார். அந்தப் பணிவு, தெளிவால் விளைந்த விளைவு! இறை அருளால் களிந்த கனிவு, அதனாலே தான், நாம் இன்று, “வள்ளுவன் சொன்னான், காம்பன் பாடனான்” என்று பதிவு செய்கின்றோம், ஆனால் அதே தொனியில், அதே விகுதியில், “சேக்கிழார் பாடனான்” என்றோ, “சேக்கிழார் சொன்னான்” என்றோ கூறவும் முடியாது, பதியவும் தோன்றாது! இது தெய்வத் தன்மையின் சான்று!

சேக்கிழாருக்கு தானாய் வாய்த்தது என்பதை விட, பணிவாலும், தொண்டையும், தொண்டரையும் இறைவனுக்கு நிகராக உயர்த்தியதாலும் பெற்ற பேறன்றே கருதலாம். தெய்வச்சேக்கிழார் என்ற ஒருவர் சைவத்தமிழ் உலகுக்கு கிடைத்திராமல் போயிருந்தால், திருத்தொண்டர் தொகையிலும், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியிலும் இருந்த அடியவர் பெருமை, பாசிழுமிய பவளமாயும், மாசியில் மறைந்த மதியாயும் போயிருக்கும். அதை விரித்துச் சொன்ன தெய்வச்சேக்கிழாரின் திருத்தொண்டர் புராணமே, “தொண்டை” சாரமாக கொண்ட, சைவத்தின் பெரும் எழுச்சிக்குத் துணை நின்றது என்பதே உண்மை! அறுபத்து மூன்று தனியாடியர்களதும், ஒன்பது தொகையாடியார்களதும், அதியுச்சமான இறையன்பை, அவர்களின் தொண்டின் பற்றுதலையும், இறைவன் புகழ்பாடுவதையன்றி, முத்தியின் மீதும் பற்றற்று இருக்கும் அவர் பான்மையையும் பத்திச்சவை நனி சொட்டச்சொட்ட எமக்கு அளித்த தாலேயே, இன்று இத்தகு பெரும் வரலாற்றைத் தொண்டர்கள் சார்ந்து நாம் எம் கைகளில் வைத்துவணாக்குகின்றோம்.

எப்படி திருநெறிய செந்தமிழ் தந்த மூவர் தேவாரங்களை, மருந்தாக, மந்திரங்களாக, புரிந்து கேட்கப்படும் புண்ணியங்களாக கொள்கிறோமோ, அப்படியே தெய்வச்சேக்கிழார் திருவாய் மொழிந்த பெரியபுராணத்தையும் சைவத்தமிழ் உலகம் செப்பேட்டில் பதித்து, நடராசர். திருக்கமலங்களில் வைத்து, உயர்த்தியது

“தோடுசெய்த திருநெறிய செந்தமிழோடாக்கும் என்று வரை தொடர்ந்து செய்
பேடு செய்து நடராசர் சந்தியிலோற்றுனர்களிது பாலிசூழ்.
நடுசெய்தவ நீடுகுன்றைவள நகரிசெய்தவ நிகரிலாப்.
பீடுசெய்ததாகி ரதிகுலத்திலகர் சேக்கிழார் செய்த பெரும் தவம்.”
என்கிறார், கொற்றவன்குடி - உமாபதிசிவாசசாரியார்.

சேக்கிழாரின் பெருங்குடி செய்த தவம் மட்டுமல்ல, சேக்கிழாரை பெற்றதே சைவத்தமிழ் உலகின் மிகப்பெரும் தவப்பயனாகிறது. இன்று வாழும் தலைமுறைக்கு சேக்கிழார் வரலாறு, ஒரு மகத்தான வழிகாடி! பணியும் தன்மையும், கீழ்ப்படிந்து ஒழுகும் பாங்கும் இல்லாமல் முறைதவறிப்பயணிக்கும் இளைய தலைமுறைக்கு நல்ல மருந்து. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரின் வரலாறு, பெரியபுராணத்தின் பெரும்பங்காய் நிறைந்து நீள்கிறது. எந்த அமங்கலச் சொற்களும் இன்றி, எந்த அகந்தை விழிப்புக்களும் இன்றி, தெளிந்த நீரில், நிறைந்த மலராக, பெரியபுராணத்தை சேக்கிழார் படைத்த போது, இயல்பாக ஞானசம்பந்தரின் பெருமையை உரைத்து. திருநாவுக்கரசரின் முதுமையின் வாசலின் நின்றும் இறைவனை அணுகும் தன்மை

யையையும் வியந்தும், வயது, முத்திக்கும், தொண்டுக்கும் தடையில்லை என்றும் எமக்கு சான்று தந்தார்.

சுந்தரலூர்த்தி நாயனாரின் திருத்தொண்டர் தொகையின், நீட்சியாக, அவர்கள் யார் யார் என்று பாடி எம்மையும் வணாக்குமாறு அருளாணைத் தருகின்றார். திருத்தொண்டர் அறுபத்துமூவரை என்ற மட்டுப்பாடோ, வரையறையோ இல்லை. அந்த எண்ணப்பாங்கு யாருக்கும் வரவும் கூடாது என்பதே சைவத்தின் கோட்பாடாகும். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சைவம் உய்வதற்க்காக, திருத்தொண்டர்கள் வரலாற்றைத் தேடிய தெய்வச்சேக்கிழாரின். விருப்பும் அதுவே ஆகும்.

அருளாளர்களாய் ஆற்றலாளர்களாய் இந்த மண்ணில் தோன்றி இறைவனின் பெருங் கருணைப் பேறுபெற்று, இறையோடு இரண்டறக்கலந்து பேரானந்த நிலை எய்திய, திருத் தொண்டர் வரலாற்றை எமக்கு தந்து தெய்வநிலை அடைந்த சேக்கிழாரின் திருப்பாதங்களை நினைந்து வணாக்குவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் நாயனார்

மெய்கண்ட தேவர்

அப்போது சோழர் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. நாயன்மார்களின் பேரெழுச்சியினால் கிட்டத்தட்ட அழிந்த நிலையில் இருந்த சமணமும், பௌத்தமும் மீண்டும் மெல்ல தலைக்காட்டத் தொடங்கின. சமணம் முதலான புரச் சமயங்களின் இருள் போக்க தோன்றிய செய்த திருஞானசம்பந்தர் சோதியுட்புகுந்து முத்தியைய்தி விட்டார். இறுதி நாயனாரான சுந்தரர், நாயன்மார் மரபை நிறைவு செய்து விட்டு, கைலையேகி விட்டார். சமணம் முதலான சமயங்கள் உருக்குலைந்து தான் போயின. ஆனால் அவை முற்றாக அழியவில்லை. அவற்றின் தாக்கம் மீண்டும் முளைக்க ஆரம்பித்தது. நெல் வயலில் ஒரு தடவை மாத்திரம் புற்களைப் பிடிஓங்கினால் போதுமா? புற்கள் முளைக்க முளைக்கப் பிடிஓங்க வேண்டும் அல்லவா. சைவம் எனும் பயிரைத் தமிழ்நாட்டில் வளர்க்க மீண்டும் களைப்பிடிங்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. நோயின் இயல்பே என்ன என்றால் மருந்தின் இயல்புக்கு ஏற்ப தம்மை மாற்றிக் கொள்வது. சென்ற முறை சைவத்தினை எதிர்கொண்டு அச்சமயங்கள் அழிவடைந்தாலும், இம்முறை அதற்கு ஒத்தாற் போல் தம்மைத் தத்துவ அடிப்படையில் வளப்படுத்தியிருந்தன. எனவே சைவத்தைக் காக்க, தத்துவச் செழுமை வாய்ந்த மருந்து தேவைப்பட்டது.

இந்தக் கட்டத்தில் தான் திருவெண்காட்டில் அந்த அற்புதம் நிகழ்ந்தது. தத்துவத்தின் பொருளில் எங்கள் சைவசித்தாந்தமே உயர்ச்சி பெற, செந்தமிழின் சிறப்பு இந்த உலகங்கும் பரவல் அடைய திருப்பெண்ணாகடத்தில், திருத் தோன்றம் பெற்றார் மெய்கண்டார். உலகில் எத்தனையோ தத்துவ அறிஞர்கள் உள்ளனர். கிரேக்கத்தின் அரிசோட்டிலில் இருந்து சீனத்தில் கண்புசியச வரை நீஞ்கின்றது அந்தப் பட்டியல். அதற்குச் சற்றும் சளைக்காமல் இளவுயதிலே இன்னும் சொல்லுவது என்றால் அவர்கள் எல்லோரையும் விட மேம்பட்டுத் திகழ்ந்தவர் தான் மெய்கண்டார். மெய்கண்டார் எனும் ஒருவர் எமக்குக் கிடைத்தது. எமது மிகப் பெரிய பலம் என்று சொன்னால் அதில் சற்றும் மிகையில்லை. சைவசித்தாந்த வளர்ச்சியில் ஒழுங்கு முறைப் படுத்தப்பட்ட முதல் நூலை அருளியவர் மெய்கண்டாரே தான். அவர் அருளிய சிவஞான போதும் தான் ஒவ்வொரு சைவரும் கற்றுத் தெளிய வேண்டிய தலையாய் நூல்.

சைவத்தினது பெருமையே அதன் பேதமின்மை தான். ஒருவரின் சிறப்புக்கு சாதி, செல்வம், பாலினம், அழகு என்பன மட்டுமல்ல வயது கூடத் தடை இல்லை என்று அறைக்கவல் விடுத்த பெருஞ்சமயம் எம் சைவம். மெய்கண்டார் ஞானமெய்தியது தன்னுடைய இரண்டாவது வயதில், அது அல்லவா சைவத்தின் பெருமை. வெறும் இரண்டு வயதிலேயே சைவத்தின் பெருஞ்சரக்கு வாய்ந்த நூலை இயற்றிவிட்டார். அந்தளவுக்கு அவரிடம் தத்துவஞானமும், அறிவாற்றலும் ஊறிக்கிடந்தது எம்பெருமானின் அருட்கருணையே.

“அவன் அவள் அதுன்னும் அகவலூ விகாகமயின்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்து உளதாம்
அந்தம் இதி என்மனார் புலவர்”

என்று தனது முதல் நூற்பாவில் பாடுகிறார் மெய்கண்டார். இந்த நூற்பாவின் பொருண்மையை எண்ணுங்கால் மனத்தின் கணு தோறும் ஞான அலை அழித்துப் போகின்றது. இதன் ஆழத்தை விளக்கிச் சொல்லும் தன்மை, என் சிற்றறிவுக்குச் சற்றும் எட்டாமையினால் எனக்கு எட்டிய அளவில் சொல்லுகின்றேன். நாம் பார்க்கும் இந்த உலகு மூன்று பொருட்களால் ஆனது. ஒன்று உயிர்ப் பொருள், மற்றையது உயிர் அற்ற பொருள். உயிர்ப் பொருள் தம் இன விருத்தியின் பொருட்டு பால் நிலை வேறுபாடுகளைக் கொண்டு இருக்கும். அந்த ஒரு விடயம் தான் உயிருள்ள பொருட்களையும், உயிர் அற்ற பொருட்களையும் வேறுபடுத்துகின்றது. ஆகையினால் உயிர்ப்பொருட்களை ஆண், பெண் என்றும் உயிர் அற்ற பொருட்களைப் பொதுப் பொருளாகவும் நோக்க முடியும். அவ்வளவு தான் இம்முனினதும் சேர்வையே உலகம். இதைத்தவிர இங்கு வேறு எதுவும் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட மூன்றின் கலவையாகிய உலகம் மூன்று செயல்களைக் கொண்டது என்று சொல்லுகின்றார் மெய்கண்டார். உலகம் ஒரு காலத்தில் தோன்றி உள்ளது. இன்று இருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் எப்போதோ ஒரு நாள் அழிந்து போகும். இந்த மூன்று செய்யல்களும் தொடர்ந்து இடம்பெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். இதைத் தான் இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் ஆய்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட மூன்று செயல்களை உடைய உலகம் ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அது தோன்ற முதல் அவனில் ஒடுங்கித் தான் உள்ளது. மீண்டும் அழிந்த பின்னரும் அவனில் அது ஒடுங்கும். உயிர்களைப் பற்றி வாழுகின்ற ஆணவத்தை நீக்கவே அவன் இதனைச் செய்கின்றான். ஆதலால் எல்லாவற்றையும் அழித்து தன்னுள் ஒடுக்கி, மீண்டும் வெளிப்படுத்தும் அவனே இறைவன் என்று அளவை நாலார் சொல்வதாக மெய்கண்டார் சொல்லுகின்றார்.

எத்துணை பேரறிவு மெய்கண்டாருக்கு, ஆதலால் தான் அவர் சிவபெருமானே என்று கருதி வழிபடுகின்றது கைவப் பெருஞ்சமயம். உலகின் ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் ஒன்றோ, இரண்டோ அல்லது சில ஞானிகள் தான் உண்டு. ஆனால் ஞானிகள் கடல் போல நிறைந்த சமயம் எம் கைவசமயம். அது எம் உயிரினும் மேலானது. ஆகையால் அதை நாமும் பின்பற்றி வாழ்வில் கடைந்தேறுவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்ட தேவர்

திருச்சிற்றம்பலம்

விதிமாற்றும் விரிசடையான்

சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோடு ஓப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே

நீங்கள் விதியை வெல்ல முழுமா ? நிச்சயமாக வெல்லலாம்.

விரிசடையான் துணைகொன்று விதியை வெல்லலாம் என்று ஆணையாகச் சொல்லுகிறார்
திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள்.

உலகின் முதற்கடவுளும், சைவத்தினையும் தமிழினையும் உருவாக்கிய சிவபெருமானின் பாதங்களை, அவனருளாலே வணங்கி திருவருட் துணையுடன் உண்மைகளை உங்களிடம் பகிரவதில் பேரானந்தம் அடைகிறேன்.

தமிழ் மொழியின் ஒவ்வொரு சொல்லும், அதன் ஒசையும், ஒலியும் இறைவனால் உருவாக்கப்பட்டவை. அதனாலே தான் தமிழ், தெய்வத்தமிழாகப் போற்றப்படுகின்றது. கண்ணுதற்பெருங்கடவுளும் கழகமோடு அமர்ந்து, பண்ணுறுத் தெரிந்தாய்ந்த இப்பசுந்தமிழ் என்ற பரஞ்சோதி முனிவரின் வரிகளும், நிழல்பொலி, கணிசிசிமணி நெற்றி, உமிழ் சொங்கண், தழல்புரை சுடர்க்கடவுள் தந்த தமிழ் என்ற கம்பரின் வரிகளும் தெய்வத்தமிழின் தோற்றத்தினை தெளி வாக்கியுள்ளன.

தமிழ் மொழியை முத்தமிழ் என்பதற்கு இயல், இசை, நாடகம் என்பதை விடவும் இன்னும் ஒரு கருத்தியலும் இருந்து வருகிறது. தமிழ் மொழியானது மந்திரம் (மனதைத் திரமடையச் செய்யும் தன்மை), மந்தரம் (மனதைத் தரமடையச் செய்யும் தன்மை) மற்றும் மந்திரம் (மனதைத் திறமையடையச் செய்யும் தன்மை) என்ற மூன்று வகை ஆற்றலை உடையது. இது தெய்வத்தமிழாகிய எங்கள் யைந்தமிழுக்கே உரிய சிறப்பம்சமாகும்.

வினையும் விதியும் – வினையின் விளைவே விதியாகும்

தமிழ் லிலக்கணமாயினும் சரி, சைவக் கோட்பாடாயினும் சரி, வினை என்றால் ஒரு செயலையே குறிக்கும். நாங்கள் வாழ்க்கையில் விரும்பியோ விரும்பாமலோ, தெரிந்தோ தெரியாமலோ, நினைத்தோ நினைக்காமலோ பலவிதமான செய்கைகளை அதாவது வினைகளைச் செய்கிறோம். அவை நல்லதாக இருந்தால் நல்வினை என்றும் தீயவையாயின் தீவினை என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகின்றன.

சுதந்திரமான வாழ்க்கையை உங்களுக்கு தருவதற்காக கடவுளின் படைப்பில் மனிதரை சுயாதீனமாகப் படைத்தது ஆறாம் அறிவு எனும் பிரித்தறியும் திறனையும் சேர்த்து பூவுலகுக்கு

அனுப்புகிறார். அந்த ஆறாம் அறிவைப் பயன்படுத்தி எது சரி எது பிழையன்று பிரித்தறிய முடியாமல் எமக்காக, எம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்காக மனம், வாக்கு, காயம் இவை மூன்றினாலும் ஜம்பொறிகளாலும் நாங்கள் பலவகையான தீய வினைகளைச் செய்து இருதியில் தீவினைத் தொகுப்பையே மேலோங்கச் செய்கிறோம்.

வினையும் விதியும் என்ற விடயத்தில் இன்னுமொரு கருத்தையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த நூற்றாண்டில் விதியெனப்படும் சட்டவிதிகளால் வினையாகிய குற்றங்களை கட்டுப்படுத்தியும், தண்டித்தும் வருகிறது நீதிமன்றம். இதையே ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, வினையின் விளைவே விதியாகும் என்றும் வினைகளைக் கட்டுப்படுத்த இறை வழியினை முதன்மை வழியாகவும் கொண்டும் வாழ்ந்தனர் சைவத்தமிழர்கள். அத்துடன் ஊழ்வினையாகிய முற்பிறப்பு வினைகளையும் அழிக்கும் உபாயத்தினையும் கையாண்டு விதியை வென்று வாழ்ந்தனர் பண்டைத் தமிழர்கள். மனிதர்களின் விதிகளில் இயங்கும் நீதிமன்றத்தால் தண்டனைக் காலத்தினைக் குறைத்து மன்னிப்புக் கொடுக்கும் பொழுது, உயிர்களிடத்தில் எல்லையற்ற அன்பைக் கொண்ட எம்பெருமான் விதியினை நிச்சயம் மாற்றி உங்களுக்கு அருள்பாலிப்பார் என்பதில் ஜயமேது.

நாம் செய்யும் சகல வினைகளுக்கு மூலகாரணம் எங்களின் மனம். ஆறாம் அறிவினைப் பயன்படுத்தி மனதை நெறிப்படுத்தி நல்லதை செய்தால் விதி நல்லாயிருக்கும், பிரித்தறியாமல் தீயவற்றினை செய்தால் விதி மாறிப்போகிறது. அந்தவகையில் விதியை வெல்லும் போரில் வெல்லவேண்டியது மனமே என்ற உண்மை வெளிப்படுகிறது. இனி மனதை வெல்வது எப்படி என்று பார்த்தால், முத்தமிழின் திறனாகிய மந்திரம், மந்தரம் மற்றும் மந்திறம் ஆகிய மூன்றாலும் என்ற தெளிவு பிறக்கிறது. அந்தவகையில் தமிழ் வேதங்களாகிய திருமுறைகளை, விரிச்சிடையானை நினைந்து ஒலியெழுப்பி பாடுவதன் மூலம் மனம் திரம், தரம் மற்றும் திறம் அடைகின்றது. இந்நிலையில் உள்ள மனம் நல்லதையே செய்யும். அதனால் நல்வினைப் பயனையே அனுபவிக்கும். அத்துடன் திருமுறைகள் ஊழ் வினையையும் அறுத்து பேரின்பப் பெருவாழ் வினை தரவல்ல மருந்தாகவே இருக்கின்றன.

ஆமை தன் கால்கள், தலை முதலாய ஜந்து உறுப்புக்களையும் ஓட்டுக்குள் ஓடுக்கி தன்னைப் பாதுகாப்பது போல் மனிதன் ஜம்புலன்களையும் அடக்கி மனம் பொறி வழிப் போகாது வாழ்ந்தால் அது அவனது ஏழுவகையான பிறப்புகளையும் சிறப்படையைச் செய்யும், என்கிறார் வள்ளுவப்பெருந்தகை.

ஓருமையுள் ஆமைபோல் ஜந்தக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - குறள் 126

சைவநூறிக் கோட்பாட்டில் இந்தப்பிறப்பில் மட்டுமல்ல முற்பிறப்பு வினைகளும் தொடர் கிண்ணன என்ற நம்பிக்கையும் வலுவாக இருக்கிறது. சிவகங்கையைச் சேர்ந்த கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் 'தூக்கிய திருவடிதுணையென நம்பினேன் துரிய நடராசனே' என்ற தம் பாடலில்

‘எத்தனையோ பிறவி எடுத்தெடுத்து இளைத்தேன்
இருவினைப் பயன்களை எய்தி எய்திக் களைத்தேன்.
சித்தம் இனி உன்மேல் வைத்திருக்க நினைத்தேன்
திக்கு வேறில்கலை ஜயா! தீனாகரைக் காக்கும் மெய்யா’

என்று பாடி, மனிதர்கள் பலப்பல பிறவிகள் எடுப்பார்கள் என்பதையும் வினைப்பயனின் பயணத்தினையும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.
நால்ழயாரில் வரும் வரிகளைப் பார்த்தால்

தாம்செய் வினை அல்லால் தம்மோடு செல்வதுமற்று
யாங்கணுந் தேரின். பிறிதில்கலை. - ஆஸ்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த உடம்பும் பயமின்றே.
கூற்றாஸ் கொண்டோடும் பொழுது

இதிலிருந்தும் நாம் செய்கின்ற வினைகளே மட்டுமே உயிருடன் சேர்ந்து போகின்றதே அல்லாமல் பிறிதொன்றுமில்லை என்பது புலனாகிறது. அதுவே ஊழாகவும், பழவினையாக மறுபிறப்பில் வந்து விதியாக வேலை செய்கிறது எனலாம்.

வினையை அழுக்க முடியுமா ? அதனால் வரும் விதியை விவலீல் முடியுமா ?

திருஞானசம்பந்தர் வாக்கு

நிச்சயமாக வினைகளை அறுத்து அதனால் ஏற்படுகின்ற வினைப்பயனாகிய விதியினை சிவத்தின் திருவருள் கொண்டு மாற்றலாம் என்று திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆணையாகக் கூறுகிறார். மூன்றாம் திருமுறைத் திருவெவண்காட்டுப் பதிகத்தின் பதினேநாராவது பாடலாகிய, பாடலின் பலன்களை விழிக்கும் திருக்கடைக்காப்பில் தமிழ் ஞானசம்பந்தர்,

நல்லவர் புகலியுள் ஞான சம்பந்தன்
செல்வன் எம் சிவனுறை திருவெண்காட்டின் மேற்
சொல்லிய அருந்தமிழ் பத்தும் வல்லவர்
அல்லோடு அருவினை அறுதல் ஆகையே

பல வகையான புண்ணியங்கள் செய்த நல்லவர்கள் வசிக்கின்ற திருப்புகலியுள் (சீர்காழி) அவதரித்த ஞானசம்பந்தன், செல்வனாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளகின்ற திருவெவண்காட்டில் பாடிய அருந்தமிழ்ப் பாக்கள் பத்தினையும் பத்தியொடு ஒதவல்லவர் களுடைய துண்பங்கள் மறைவதோடு அவற்றிற்குக் காரணமான அருவினையும் (இலகுவில் அகலாத) அறும் என்பது நமது ஆணையாகும் என்று சத்தியம் செய்கிறார்.

திருஞானசம்பந்தரின் முதலாம் திருமுறை திருக்கழுமலப் பதிகத்தில் “வினைகைட மன நினைவது முடிகெனில் நனி தொழுதெழு” என்று வினைகள் அழிந்து, மனத்தில் நினைத்தது

நடைபெறவும் வேண்டுமெனில் பிறைசூடும் அண்ணலாரின் திருவடி நன்கு தொழுதெழுக என்று பாடியுள்ளார்.

தோடுடைய செவியன் பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பிலிருந்து

இருநெறிய மனம் கவத்து உணர் ஞானசம்பந்தன் உகருசெய்த
திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்விகளை தீர்தல் எளிதானே

அத்துடன் முதல் திருமுறை கண்ணார்கோயில் பதிகத்தில்

கண்ணார் கோயில் கைதொழுவார்க்கட்டு இடர்பாவம்
நண்ணா வாகும் நல்விகளை ஒடு நண்ணுகும்மே

திருக்கண்ணார் கோயிலைக் கைகளால் தொழுது வணங்குவாரைத் துண்பங்களும் பாவங்களும் அணுகாது மாறாக நல்வினைகளும் அவற்றின் பயனான இன்பங்களே வந்துசேரும் என்பதிலிருந்து சீவவழிபாடு விதியை மாற்றும் அல்லது வெல்ல உதவும் என்று அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

சுந்தரர் வாக்கு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் ஏழாம் திருமுறையில் திருப்புவணம் திருப்பதிகத்தில் பாவவினைகளை அறுக்கும் புரிவுடையார் உறையும் திருப்புவணம் என்று விரிசடையானின் வினையறுக்கும் தன்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

திருவுடையார் திருமால் அயனாலும்
உருவுடையார் உமையானை ஓர்பாகம்
பரிவுடையார் அடைவார் வினைதீர்க்கும்
புரிவுடையார் உறை பூவணம் ஈதோ

திருமால், பிரமன் ஆகிய காரணக் கடவுளரிலும் மேலான திருவுடையவரும், தமது திருமேனியில் உமையம்மையை ஒரு பாகமாகக் கொண்டவரும், அன்புடன் தம்மை நாடும் அடியவர்களின் வினைகளைத் தீர்க்க ஒவ்வொய் இருப்பவருமாகிய சீவபெருமான் திருப்புவணம் என்னும் தலதில் எழுந்தருளியுள்ளார்.

சீரின் மிகப் பொலியும் திருப்புவணம்
ஒரு இருப்பிடமாக உறைவான் தனை
ஊரன் உரைத்த சொன் மாலைகள் பத்திவை
பாரில் உரைப்பவர் பாவம் அறுப்பரே

திருப்புவணம் பதிகத்தில் உள்ள, ஊரன் என்கின்ற நம்பியாரூரன் பாடிய இச்சொல் மாலைகள் பத்தினையும் பாடுபவர் தங்கள் பாவங்களை அறுத்து, வினைகளைக் களைந்து விதியினை வெல்வார்கள் என்று வாக்குறுதி அளிக்கிறார்.

திருநாவுக்கரச நாயனார் வாக்கு

நான்காம் திருமுறையில் பாவநாசத் திருப்பதிகத்தில் அப்பர் பெருமானும் பாவங்களை போக்குவான் விரிசடையான் என்பதை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

முந்திக் தானே முளைத்தானை மூரி வெள்ளேறு ஊர்ந்தானை
அந்திச் செவ்வான் படியானை அரக்கன் ஆற்றல் ஆழித்தானைச்
சிந்தை வெள்ளப் புனலாட்டிச் செஞ்சொன் மாலை அடி சேர்த்தி
எந்தை பெம்மான் என் எம்மான் என்பார் பாவநாசமே

எல்லாவற்றிற்கும் முன்னே தோன்றிய சிவபெருமான், வலிமை பொருந்திய வெள்ளை நிறக் காளையை ஊர்தியாகக் கொண்டவர். மாலை நேரச் செவ்வானத்தின் நிறத்தினை உடைய அவர், அரக்கனின் ஆற்றலை அழித்தவர். அவரை மனதிலே நிறுத்தி திருநீராட்டி, இனிய சொற் களாலான பாடல்களை பாமாலையாக திருவடியில் சேர்த்து, அவரைத் தந்தையாக, எம் பெருமானாக, கடந்தும் உள்ளேயும் உள்ள கடவுளாக போற்றுபவர்களின் வினைகள் கெட்டு பாவங்கள் நாசமாகி) நிறைவான வாழ்வு கிடைக்கும். வினைகள் கெடுவதால் விதியில் மற்றும் ஏற்பட்டு வாழ்வு மினிரும் என்பதே உட்கருத்து.

அதுபோல் மணிவாசகரும் விரிசடையானின் வித்தகத்தினை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ணுகன் தன் பெய்கழல்கள் வெல்க

இந்தவரிகளைப் பார்த்தால், வேகத்தின் வினைவால் பல வினைகள் செய்து சேகரிக்காமல் வேகத்தினை குறைத்து விவேகத்தினை கூட்டி என்னை ஆண்டருளுகின்ற வேந்தன் அடி வெல்க என்றும் அத்துடன் அவனே பிறப்பை அறுக்கும் தலையில் அலங்காரம் கொண்ட தலைவன் என்று விழித்துப்பாடுகிறார். சகல வினைகளையும் அறுத்தபின் சிவமாக்கி பிறப்பினை அறுத்து மீண்டும் பிறப்பில்லா பேரின்பப் பெருவாழ்வு நிலையை தந்து சிவபுரத்தில் இடமளிக்கிறார்.

சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்

சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணத்தினை, சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லு பவர்களின் முந்தை அதாவது முன்னைய வினைகள் முழுவதும் ஓயும், அறும் என்கிறார் மணிவாசகப்பெருமான்.

மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறை - அச்சோப் பதிகம்
 முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஒடுண்ட
 அத்தக்ஞக் கருளியவாறு ஒருப்பெறுவார் அச்சோவே

பேரின்ப வாழ்வின் வழியை அறியாத தீவினையாளருடன் கூடி அவர் வழியில் சென்ற தனக்கு, தன் பழவினைகள் ஓடும்படி மனமாசு அகற்றி, தன்னைச் சிவமாக்கி ஆட்கொண்டார் என்ற வரிகளில் பழ வினைகள் அதாவது பழழை வினைகளின் தொடர்ச்சி மறுபிறப்பிற்கு வரும் என்ற கருத்தையும், அவற்றினை விரிசடையான், ஓடும்படி செய்து தன்னை ஆட்கொண்டான் என்று சொல்லி திருவாசகத்தினை மலர்ந்தருளும் போது, அந்த திருவாசகத்தினை அழகிய சிற்றம்பலமுடையான் தன் கைப்பட எழுதியுள்ளார். மாசற்ற சோதியாகிய நிமலன், இது பொய்வாக்கியம் என்றால் தன் கையால் எழுதுவாரா என்ற கேள்விக்கான விடையே விதியை வெல்லும் விரிசடையான் என்ற இந்த நூலின் கருப்பொருளாகும்.

திருவாசகம் போற்றித் திருவகவலில்
 தாயே ஒரு வளர்த்தனை போற்றி
 மெய்தரு வேதியனாகி வினைகெடக்
 கைதரு வல்ல கடவுள் போற்றி

அதாவது வினைகெடக் கைதரவல்ல கடவுளே போற்றி என்று விழித்துப்பாடுகிறார். அதிலும் வினைகளை கெடுத்து கைதரும் கடவுளாகிய சிவபெருமான் என்பதை குறிப்பிடுகிறார்.

திருமூலரின் திருமந்திரமாகிய தமிழ் மந்திரத்தில்
 சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
 சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
 சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஒவார்
 சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே

சிவ சிவ என்றிடத் தீவினைகள் அனைத்தும் அழிந்து, தேவராகி சிவகதியை அதாவது மீண்டும் பிறப்பில்லாத் தன்மையை அடைவார்கள். சிவ சிவ என்ற மந்திரத்திற்கு உள்ள தனித்தன்மையை எளிமையாகக் கூறியுள்ளார். இதனை சொல்லாதோர் தீவினையாளராகவே இருந்து மீண்டும் பிறப்புக்களை எடுத்து வினைப்பயனை அனுபவிப்பார்.

இதன் வழி வினைகளை அறுக்க, உயிரில்லாத வினையை எம் உயிருடன் இணைக்கும் பரம்பொருளாம் விரிசடைக்கடவுளின் வழிநின்று வினைகளை அறுத்து, விதியை மாற்றி வெற்றி பெறமுடியும் என்பது திண்ணமாகின்றது.

திருமுறைகள் ஒதுவதன் பலன்கள்

வினைகளில் இருந்து விடுபடவேண்டும். திருந்தவேண்டும் என்று நாங்கள் நினைத் தாலும் அதனை செய்யமுடிவதில்லை. அதுவும் விதி தான் என்று பலர் கூறும் விதண்டாவாதம் அவர்களின் அறியாமையினதும் சோம்பேறித்தனத்தினதும் வெளிப்பாடே. அறியாமையில் இருந்து வெளிவர இறை வழிபாடு குறிப்பாக திருமுறைகள் வழிவகுக்கின்றன.

இறைவன், காலத்திற்குக் காலம் நலிவடையும் சைவத்தினை மேம்படுத்தவும், வினை வயப்பட்டு வாழ்வினை வீணாகக் கழிக்கும் மாந்தரை நல்வழிப்படுத்தவும் கருவிலே திருவாக அருளாளர்களை இப்புவலகிற்கு அனுப்பி அவர்கள் வழிநின்று எங்களுக்கு அருளை வழங்கியுள்ளார்.

இவ்வுண்மையை “எனது உரை தனது உரையாக” என்று அருளிச் செய்துள்ள சம்பந்தப் பெருமான் திருவாக்கிலிருந்து அறியலாம். திருமுறைகளில் உள்ள ஒவ்வொரு ‘சொல்லும்’ மந்திர ஆற்றல் உடையது. எனவே, திருமுறைகளை நாம் ஒதும் போது, அதில் உள்ள மந்திர ஆற்றல், நமது உயிரில் கலந்து, நமது அறியாமையைப் போக்கி, வினைகளை அறுத்து விதியை மாற்றுகின்றன. குறிப்பாக தமிழ் மந்திரங்களாக எங்கள் அருளாளர்கள் தந்த திருமுறைகள் அனைத்தும் இறையருள் பொருந்தியவை. மந்திரத்திறன் கொண்டவை என்பதை மேலே பார்த்தோம்.

திருமுறைகளை ஒதுவதன் மூலம் பழவினைகளை அகற்றியும், பொருள் விளங்கிப் பாடுவதால் இனி வினைகளை சேர்க்காமலும், வாழ்வாங்கு வாழும் மாந்தர்க்கு வினைப்பயனை ஊட்டத் தேவை இல்லாததால் நாளைடைவில், விதியை மாற்றும் வல்லமையும் திருமுறைகள் நிச்சயம் வழங்குகின்றன. நாளாந்த வாழ்க்கையில் உங்கள் முயற்சிகளை இடையறாது செய்தவண்ணம் திருமுறைகளை பாடி வினைத்தடைகளை அகற்ற வெற்றி நிச்சயம் வரும்.

திருமுறைகளை பண்ணுடன் தான் யாட வேண்டுமா ?

கட்டாயமாக பண்ணுடன் பாடனால் தான் அதன் அருள் கிடைக்கும் என்றில்லை. திருமுறைகளை தொடர்ந்து காலையும் மாலையும் கருத்துடன் நாளும், உடலையும் மனதையும் சுத்தப்படுத்தி இயன்றளவு ஒலி அதாவது தமிழ் மந்திர ஒலி வெளிப்படுமாறு பாடுவது நன்மை பயக்கும். அத்துடன் பாடும் போது சொல்லும் பொருளும் வெளிப்பட உரைக்கின் மிகச்சிறப் பாகும். பண் தெரிந்தவர்கள் பண்ணுடனும் பாடலாம். எதுவாக இருந்தாலும் தமிழ் ஒலிச்சுத்தம் வெளிவரவேண்டும்.

இசை முக்கியமில்லை என்பதை, சம்பந்தப்பெருமானின் வரிகளில் இருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

**கோழை மிடறாக கவி கோளும் இலவாக இசை கூடும் வகையால்
ஏழை அடியார் அவர்கள் யாவை சொன்ன சொல்மகிழும் ஈசன்**

வழிபாட்டாலும், தேவாரத் திருப்பதிகங்களை ஒதுவதாலும் பழவினை மற்றும் வருவினை, இப்பிறப்பில் நாம் அனுபவிக்க இருக்கும் வினை ஆகிய இவையெல்லாம் தீரும் என்பது ஆஞ்செடய பிள்ளையாரின் அறிவுரை.

வல்லதோர் இச்சையினால் வழிபாடு
இவைபத்தும் வாய்க்கச் சொல்லுதல்
கேட்டல் வல்லார். துன்பம் துடைப்பாரே

சிவவழிபாடும், திருமுறை ஒதலும் நிச்சயமாக வினையினால் வரும் துன்பத்தினை நீக்கும். அத்துடன் வாய்க்கச் சொல்லுதல் கேட்டல் வல்லார் என்பது எழுதப்படுக்க தெரிந் தவர்கள் திருமுறைகளை படித்து பொருஞ்சனர்ந்து சொல்லுதல் சிறப்பு அத்துடன் எழுதவாசிக்க முடியாதவர்கள் திருமுறைகளை மற்றவர் சொல்ல கேட்டபே போதுமானது என்பதாகும். மேலாக ஈசன் எல்லோருக்கும் சமமானவன் என்பதும் வெளிப்படையாகிறது. படிக்கத் தெரியாதவர்களின் நிலைமைக்கு விதிப்பயன் காரணமல்ல அவர்களின் முயற்றியின்மையே காரணம். அவர்களும் திருமுறைகள் உரக்க கேட்பதன் மூலம் வினைகளை அறுக்கமுடியும்

மேற்குறிப்பிட்ட முறைகளில் திமுறைகளை, காலை மாலை இரண்டு வேளையும் பாடத்தொடங்க நிச்சயம் மாற்றம் தெரியும். தொடர்ந்து பாட துள்ளியோடும் தொடர்ந்து வினைகளே. ஊழ்வினைகள் ஓட நல்வினை பொங்கும் இதன்வழி நிச்சயம் விதிமாறும், எல்லாம் நன்றாகவே நடக்கும். விதிமாற விரிச்செடயான் வழி நில்லுங்கள். ஆராத இன்பம் அருஞ்சமலையாகிய ஆடல்வல்லானின் அடி போற்றுங்கள். பேராது நிற்கின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறாகிய பரம்பொருளின் பாதம் பணியுங்கள். வாழ்வில் வெற்றி நிச்சயம் இது சுத்தியம்.

இந்த நூலில் தரப்பட்ட திருமுறைகளின் தொகுப்பினை ஒரு குறை தீர்க்கும், தடை நீக்கும் அல்லது விடுதலை தரும் முறைகளாகப் பார்ப்பது தவறு. (பரிகார வழிமுறைகள் அல்ல). சைவ மரபில் அப்படி ஒரு கோட்பாடு இல்லை. இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுவது சிவ வழி பாட்டின் மூலம் வினைகளின் தாக்கங்களில் இருந்து பாதிப்புகளைக் குறைப்பதற்கான வழி முறைகளே.

நீங்கள் உலகியல் தோய்வில் இருக்கும் போது தான் வினைகள் உங்களை அனுகுகின்றன. சிவவழிபாட்டில் அல்லது சிவத்தில் தோய்ந்து இருக்கும் போது வினைகளின் தாக்கங்கள் உங்களை அடையா. உதாரணத்திற்கு மார்க்கண்டேயரின் தத்துவக்கதையினை சிந்தித்துப் பார்த்தல் தெளிவை தரும். ஆகவே இப்படியான அருளாளர்களின் பதிகங்களை தினமும் ஓதி வருவதால் சிவத்துடன் தோய்வு ஏற்படும். அப்படி சிவநினைவுகளில் நீங்கள் இருக்கும்போது வினைகள் வந்து எமைத் தீண்டாது என்று சிவத்தின் மேல் ஆணை இடுகிறார் திருஞானசம்பந்தர் சுவாபிகள்.

அவ்வினைக்கு இவ்வினையாம் என்று சொல்லும் அஃது அறிவீர்
உய்வினை நாடாது இருப்பதும் உம்தமக்கு இனம் அன்றே
கைவினை செய்து எம்பிரான் கழல் போற்றுதும் நாம் அடியோம்
செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம் - திருநீலகண்டதிருப்பதிகம்

ஆகவே சிவபூசையும், திருமுறை ஒதுதலும் நிச்சயம் வினைகளின் தாக்கத்தினை நலிவடையச் செய்து, உங்களுக்கு நிச்சயம் நன்மைகளைக் கொண்டுவரும் என்பதே இந்த நூலின் பொருளாகும். தீவினையின் தாக்கங்கள் குறைய நல்வினைப் பயனால் நீங்கள் நிச்சயம் இறைவனின் திருவருளை பெற்று வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வீர்கள்.

மண்ணின் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் கைவலும்
எண்ணின் நல்லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணின் நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே
இன்பமே ஏந்நாளும் துன்பமில்லை

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

தென்னவன் பார்த்தீபன்
தென்னாடு - செந்தமிழாகம சிவமுடற்,
கொக்குவிள், யாழ்ப்பாணம்.

+94 21 221 2739 | thennavan@thennadu.org | www.thennadu.org

கல்வியில் மேன்மையற்று உயர்நிலை அடைவதற்கு ஒதுவேண்டிய சுற்றுமொடு பற்று அவை திருக்கருப்பறியலூர்த் திருப்பதிகம்

**திருக்கருப்பறியலூர் - குற்றம் பொறுத்தநாதர்
திருக்கோயில்**

கல்வியில் சிறந்து விளாங்க, கல்வி மேலோங்க திருக்கருப்பறியலூரில் உள்ள கோல்வனை நாயகி அம்மை உடனுறை குற்றம் பொறுத்தநாதப் பெருமானை மனதிலே நினைந்து உளமுருகி திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த திரண்டாம் திருமுறை பதிகம் 2-31, திருக் கருப்பறியலூர்) “சுற்றுமொடு பற்று அவை” என்ற பதிகத்தினை, காலை, மாலை திருவேளையும் திருக்கருப் பறியலூர் அப்பனின் திருவடியை நீள நினைந்து, உளமுருகி மெய்யன் போடு பாடுவது, வினைகளை நீக்கி கல்வியில் மேன்மையைத் தரும்.

மாணவர்கள் பாழனால் இன்னும் சிறப்பாகும். இயலாதவர்களுக்கு, அவர்கள் பொருட்டு பெற்றோரோ, உறவினர்களோ பாடுதலும் பலன் தரும். எனவே, கல்வியில் சிறந்து விளாங்கிட நாமும் பாடிப்பறவிடு வோமாக. ஓம் நமசிவாய.

மயிலாடுதுறை, வைத்சுவரன்கோயில் ஆகிய இடங்களிலிருந்து பேருந்து வழியாக இத்தலத்தை அடையலாம்.

இறைவன் - குற்றம் பொறுத்தநாதர்

இறைவி - கோல்வனை அம்மை

பண் - இந்தளம்

ரோகம் - நாதநாமக்கிரியை

திருச்சிற்றம்பலம்

சுற்றுமொடு பற்று அவை துயக்கு அற அறுத்துக்
குற்றம் இல் குணங்களொடு கூடும் அழியார்கள்
மற்று அவரை வானவர்தம் வான் உலகம் ஏற்றக்
கற்றவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே -

1

வண்டு அணைசெய் கொன்றை அது வார்சடைகள் மேலே
கொண்டு அணைசெய் கோலம் அது கோள் அரவினோடும்
விண்டு அணைசெய் மும்மதிலும் வீழ்தர ஓர் அம்பால்

கண்டவன் இருப்பது கருப்பறியலூரே -

2

வேதமொடு வேதியர்கள் வேள்வி முதல்ஆகப்
போதினோடு போதுமலர் கொண்டு புனைகின்ற
நாதன்னன நள்கிருள்முன் ஆடுகுழழு தாழும்
காதவன் இருப்பது கருப்பறியலுாரே -

3

மடம்படு மலைக்கு இறைவன் மாங்கை ஒரு பங்கன்
உடம்பினை விடக்கருதி நின்ற மறையோனைத்
தொடர்ந்து அணவு காலன் உயிர் கால ஒரு காலால்
கடந்தவன் இருப்பது கருப்பறியலுாரே -

4

ஒருத்தி உமை யோடும் ஒருபாகம் அதுவாய
நிருத்தன் அவன் நீதிஅவன் நித்தன் நெறிமூய
விருத்தன் அவன் வேதம் என அங்கம் அவை ஒதும்
கருத்தவன் இருப்பது கருப்பறியலுாரே -

5

விண்ணவர்கள் வெற்பு அரசு பெற்றமகள் மெய்த்தேன்
பண் அமரும் மென்மொழியினாலை அணைவிப்பான்
எண்ணி வரும் காமன் உடல் வேவ ஏரிகாலும்
கண்ணவன் இருப்பது கருப்பறியலுாரே -

6

ஆதிஅடியைப் பணிய அப்பொடு மலர்ச்சேர்
சோதி ஓளி நல்புகை வளர்க்குவடுபுக்குத்
தீதுசெய வந்து அணையும் அந்தகன் அரங்கக்
காதினன் இருப்பது கருப்பறியலுாரே -

7

வாய்ந்த புகழ் விண்ணவரும் மண்ணவரும் அஞ்சப்
பாய்ந்து அமர்செயும் தொழில் இலங்கை நகர்வேந்தற்கு
ஏய்ந்த புயம் அத்தனையும் இற்றுவிழு மேல்நாள்
காய்ந்தவன் இருப்பது கருப்பறியலுாரே -

8

பரந்து அது நிரந்தவரு பாய்திரைய கங்கை
கரந்து ஓர் சடைமேல்மிகை உகந்து அவனை வைத்து
நிரந்தரம் நிரந்து இருவர் நேஷ அறியாமல்
கரந்தவன் இருப்பது கருப்பறியலுாரே -

9

அற்றம் மறையா அமணர் ஆதம் இலி புத்தர்
சொற்றம் அறியாவதற்கள் சொன்னசொலை விட்டுக்

குற்றம் அறியாத பெருமான் கொகுடிக் கோயில்
கற்று என இருப்பது கருப்பறியலூரே -

10

திருக்கடைக் காப்பு

நலம்தரு புனல்புகலி ஞானசம்பந்தன்
கலந்தவர் கருப்பறியல் மேய கடவுள்ளைப்
பலம்தரு தமிழ்க்கிளவி பத்தும் இவை கற்று
வலம்தரும் அவர்க்கு வினைவாடல் எளிது ஆமே -

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கருப்பறியலூர் சௌல்லாங்கள்:

கல்வியில் மேன்மையும் சிறப்பும் பெற வழிகாட்டிய திருக்கருப்பறியலூர் அப்பனின் திருவடியை நீள நினைந்து, இத்திருப்பதிகத்தை பாடி, உங்களின் அல்லது பின்னைகளின் கல்வி மேலோங்கப் பெற்று, கல்வியில் சிறந்தவராகவும், பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழு, எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளாசி புரிவாராக.

இயலுமாயின் திருக்கருப்பறியலூர் சென்று, குற்றம் பொறுத்தநாதர் மற்றும் கோல்வனை நாயகி அம்மனை வழிபட்டு, வாழ்வாங்கு வாழு எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளின்

முன்னெடுத்த செயல்களில் வெற்றி பெற, செய்வினைகள் அகல ஒதவேண்டிய அவ்வினைக்கு வீவ்வினைஆம் திருநீலகண்டப் பதிகம்

திருக்கொழுமாடச்சௌங்குன்று - உழையொருயாகனார் திருக்கோயில்

திருக்கொழுமாடச்சௌங்குன்று என்னும் தலத்தில் திருஞானசம்பந்தர் வந்திருந்தவேளை பணிக்காலம் ஆதலால் அக்கொங்கு நாட்டுக்கே உரிய தான் நளிர்சூரம் எனும் குளிர் காய்ச்சல் ஏற்பட்டது. இந் நோயினால் பலரும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அடியார்கள் அக்காய்ச் சலால் பாதிக்கப்படுவதை விரும்பாத ஞானசம்பந்தர், திரு நீலகண்டத் திருப்பதிகமான “அவ் வினைக்கு வீவ்வினை ஆம்” எனும் இப்பதிகத்தினை பாடி அடியார்களின் துயரத்தினை தீர்த்தார். இந்த பதிகத்தின் இறுதியில் “தீவினை வந்து எழைத்தீண்டப் பெறா திருநீலகண்டம்” என திருநீலகண்டத்தின் மேல் ஆணையிட்டு பாடப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இது ஆணைப்பதிகமாகவும் அமைகின்றது.

திருஞானசம்பந்தர் ஆணையிட்டு கூறிய திருநீலகண்டத் திருப்பதிகத்தை பாடி, கொடும் நோய்களில் இருந்தும், மாந்திரீக செயல்களில் இருந்தும் விடுபட்டு, எடுத்த காரியங்கள் அனைத்திலும் வெற்றி பெற்று, சீரும் சிறப்புமாய் வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக. ஓம் நமசிவாய.

ஸ்ரோடு, சேலம், நாமக்கல் போன்ற நகராங்களிலிருந்து பேருந்து வழியாக சென்று இத்தலத்தை அடையலாம்,

இறைவன் - உழையொருபாகனார், சொங்கோட்டையன்

இறைவி - பாகவ, பாகம்பிரியாள்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

இராகம் - சௌராட்டிரம்

திருநீலகண்டப் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

“அவ்வினைக்கு இவ்வினை ஆம்” என்று
சொல்லும் அஃது அறிவீர்
உய்வினை நாடாது இருப்பதும்
உம்தமக்கு ஊனம் அன்றே
கைவினை செய்து எம்பிரான்
கழல் போற்றுதும் நாம் அடியோம்
செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

1

காவினை இட்டும் குளம்பல
தொட்டும், கணி மனத்தால்
“ஏ” வினையால் எயில் மூன்று
எரித்தீர் என்று இருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து, மலர்அடி
போற்றுதும், நாம் அடியோம்
தீவினை வந்து எமைத்தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

2

முலைத்தடம் மூழ்கிய போகங்களும்
மற்று எவையும் எல்லாம்
விலைத்தலை ஆவணம் கொண்டு
எமை ஆண்ட விரிசலையீர்
இலைத்தலைச் சூலமும் தண்டும்
மழுவும் இவை உடையீர்
சிலைத்து எமைத் தீவினை தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

3

விண் உலகு ஆள்கின்ற
விச்சாதரர்களும் வேதியரும்
“புண்ணியர்” என்று இருபோதும்
தொழுப்படும் புண்ணியரே
கண் இமையாதன மூன்று உடையீர்!

உம்கழல் அடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

4

மற்று இணை இல்லா மலை தீரண்டு
அன்ன திண்ணோள் உடையீர்
கிற்று எமை ஆட்கொண்டு கேளாது
உழிவதும் தன்மை கொல்லோ?
சொற்றுனை வாழ்க்கை துறந்து
உம்திருவடியே அடைந்தோம்
செற்று எமைத் தீவினை தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

5

மறக்கும் மனத்தினை மாற்றி,
எம் ஆவியை வற்புறுத்திப்
பிறப்பு லீல் பெருமான், திருந்து
அடிக்கீழ்ப் பிழையாத வண்ணம்
பறித்த மலர்கொடு வந்து, உடைம
ஏத்தும் பணி அடியோம்
சிறப்பு லீலித் தீவினை தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

6

இப்பதிகத்தில் 7ம் செய்யுள் சிதைந்து போயிற்று -

7

கருவைக் கழித்திட்டு, வாழ்க்கை
கழிந்து, உம்கழல் அடிக்கே
உருகி மலர்கொடு வந்து உடைம
ஏத்தும் நாம் அடியோம்
செருவில் அரக்கனைச் சீரில்
அடர்த்து அருள்செய்தவரே,
திரு இலித் தீவினை தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

8

நாற்றமலர் மிசை நான்முகன்
நாரணன் வாது செய்து,
தோற்றும் உடைய அடியும் முடியும்
தொடர்வு அரியீர்
தோற்றினும் தோற்றும் தொழுது

வணங்குதும் நாம் அடியோம்
சீர்றும் அது ஆம் வினை தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

9

சாக்கியப் பட்டும் சமன் உரு
ஆகி உடை ஓழிந்தும்
பாக்கியம் இன்றி இருதலைப்
போகமும் பற்றும் விட்டார்
பூக்கமழ் பொன்றைப் புரிசடையீர்
அடி போற்றுகின்றோம்
தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்
பெறா திருநீலகண்டம் -

10

பிறந்த பிறவியல் பேணி எம்
செல்வன் கழல் அடைவான்
இறந்த பிறவி உண்டாகில்
இமையவர் கோன் அடிக்கண்
திறம்பயில் ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்
பத்தும் வல்லார்
நிறைந்த உலகினில் வானவர்
கோணாடும் கூடுவரே -

11

திருச்சிற்றும்பலம்

திருக்காழமாடச்சௌங்குள்ரு செல்லுங்கள்:

இதன் தற்கால பெயர் திருச்சௌங்கோடு ஆகும். எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி அடையவும், செய்வினைகள் அகலவும் வழிகாட்டிய மாதொருபாகனாரை நினைந்து, திருஞானசம்பந்தர் ஆணையிட்டு கூறிய திருநீலகண்டத் திருப்பதிகத்தை பாடி, எல்லா அருளும் பெற்று, நல்வாழ்வு வாழ, பாகம்பிரியாள் உடனுறை உடையொருபாகனார் திருவருள் புரிவாராக.

இயலுமாயின் திருச்சௌங்கோடு சென்று, குன்றின் மேல் குடிகொண்டிருக்கும், உடையொரு பாகனார் மற்றும் பாகம்பிரியாள் அம்மையை வழிபட எல்லாம்வல்ல திருவருள் கைக்கூட்டும்.

திக்குவாய் மாறிச் சீர்ப்பறவும் சிறந்த பேச்சாளர் ஆகவும் ஒதவேண்டிய திருவாசகம் பூசுவதும் வெண்ணீரு

சிதம்யரம் (தில்லை) - திருமூலநாதர் திருக்கோயில்

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தமிழ் நாட்டில் உள்ள திருத்தலங்களுக்கு தலப்பயணம்

மேற்கொண்டு, பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டுதில் லைக்கு வந்தார். அவ் வே ன எயில் ஈழத் து மன்னன், தீட்சிதர்களை புத்தர் களோடு வாதத் துக்கு அழைத்தான். அதை கண்டு கலங்கிய தீட்சிதர்கள் அருள்மிகு நடராசரை வேண் டி வணாப் கினர். இறைவன் அசரீரி வாக்காக “திரு வாத வூர ரை அடைந்து வெல்லுவாக்கள்” என உரைத் தார். தீட்சிதர்கள் அப்படியே

திருவாத வூரரை அடைந்து, ஈழத்து மன்னன் ஓருவன் தனது ஊழை மகளுடன் தில்லைக்கு வந்திருந்ததையும், அவன் தன் புத்தமத்தை நிறுவ முயன்றததையும் மாணிக்கவாசகரிடம் கூறினார்கள். அது குறித்து இறைவன் கூறிய கூற்றையும் அவரிடம் கூறி புத்தர்களை வாதில் வெல்ல வேண்டுமென பணிந்தனர்.

அதன்படி மாணிக்கவாசகரும் ஒப்புக்கொண்டு புத்தர்களோடு வாதிட்டு, அவர்களை ஊழைகளாக்கிப் பின் சைவராக்கினார். ஈழ மன்னனின் மகளான ஊழைப் பெண்ணையும் “பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டு என்னை ஈசன் அவன் எவ்வியர்க்கும் இயல்பானான் சாழோ.” என பதிலளிக்க வைத்தார். அவனது பேச்சின் தொகுப்பை மாணிக்கவாசகர், “பூசுவதும் வெண்ணீரு பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்” எனத் தொடர்க்கும் “திருச்சாழல்” திருப்பதிகதிகமாக அருளிச் செய்தார்.

எனவே, அப்பேறு பெற்ற “பூசுவதும் வெண்ணீரு பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்” எனத் தொடர்க்கும் “திருச்சாழல்” திருப்பதிகத்தினை பாடனால் திக்குவாய் மாறி சிறப்பாகப் பேசலாம். சிறந்த பேச்சாற்றல் உருவாகும் என்பது தின்னனம். எனவே நாழும் பாடிப் பரவிடுவோம் - ஓம் நமசிவாய. தமிழகத்தின் பல இடங்களிலிருந்தும் பேருந்து வழியாக சிதம்பரத்தை அடையலாம்.

இறைவன் - திருமூலநாதர்

இறைவி - உகமயம்மை

இராகம் - மோகனம் - திருவாசகம் - திருச்சாழல்

திருச்சிற்றும்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு
பூண்பதுவும் பொங்கு அரவும்
பேசுவதும் திருவாயால்
மறைபோலும்? காண் ஏடு!
பூசுவதும் பேசுவதும்
பூண்பதுவும் கொண்டு என்னை?
ஈசன் அவன், எவ்வுயிர்க்கும்
இயல்பானான் சாழலோ. -

1

என் அப்பன், எம்பிரான்
எல்லார்க்கும் தான்ஈசன்
துண்ணம்பெய் கோவணமாக
கொள்ளும் அது, என் ஏடு?
மன்னுக்கலை, துண்ணுபொருள்,
மறைநான்கே, வான்சரடாத
தன்னையே கோவணமாச்
சாத்தினன் காண் சாழலோ -

2

கோயில் சுடுகாடு
கொல்புலித்தோல், நல்லூடை
தாயும் கிலி தந்தை கிலி
தான்தனியன் காண் எடு!
தாயும் கிலி, தந்தை கிலி
தான்தனியன் ஆயிழனும்
காயில், உலகு அனைத்தும்
கல்பொடி, காண், சாழலோ. -

3

அயனை, அனாங்கனை,
அந்தகனைச், சந்திரனை
வயனாங்கள் மாயா
வடுச்செய்தான் காண், ஏடு!
நயனாங்கள் மூன்று உடைய

நாயகனே தண்டித்தால்
சயம் அன்றோ வானவர்க்குத்
தாழ்க்குழலாய்? சாழலோ. -

4

தக்கனையும் எச்சனையும்
தலை அறுத்துத், தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
தொலைத்தது தான் என் ஏடு?
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத்
தொலைத்துஅருளி, அருள்கொடுத்து
அங்கு எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற்று
அருளினன்காண், சாழலோ. -

5

அலரவனும் மால் அவனும்
அறியாமே, அழல் உருவாய்,
நிலம் முதல், கீழ் அண்டம் உற
நின்றது தான், என் ஏடு?
நிலம் முதல் கீழ் அண்டம் உற
நின்றிலனேல் இருவரும்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரம்
தவிரார், காண் சாழலோ. -

6

மலைமகளை ஒருபாகம்
வைத்தலுமே, மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன் சடையில்
பாயும் அது, என் ஏடு?
சலமுகத்தால் அவன் சடையில்
பாய்ந்திலனேல், தரணி எல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து
பெருங்கேடாம் சாழலோ. -

7

கோலாலம் ஆகிக் குரைகடல்வாய்
அன்று எழுந்த
ஆலாலம் உண்டான்
அவன் சதுர்தான் என் ஏடு?
ஆலாலம் உண்டிலனேல்,
அன்று அயன் மால் உள்ளிட்ட
மேல் ஆய தேவர் எல்லாம்
வீடுவர்காண் சாழலோ. -

8

தென்பால் உகந்து ஆடும்
தில்லைச் சிற்றம்பலவன்,
பெண்பால் உகந்தான்
பெரும்பித்தன் காண், ஏடு?
பெண்பால் உகந்திலனேல்
பேதாய், இருநிலத்தோர்
விண்பால் யோகு எய்தி
வீடுவர்காண் சாழலோ. -

9

தான் அந்தம் இல்லான்
தனை அடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்து
அழுத்து வித்தான் காண் ஏடு?
ஆனந்த வெள்ளத்து
அழுத்துவித்த திருவழகள்,
வான் உந்து தேவர்கட்டு ழர்
வான்பொருள் காண் சாழலோ. -

10

நங்காய், இது என்ன தவம்?
நரம்போடு எலும்பு அணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே
காதலித்தான், காண் ஏடு?
கங்காளம் ஆமாகேள்
கால அந்தரத்து இருவர்,
தம்காலம் செய்யத்
தரித்தனன்காண் சாழலோ. -

11

கான் ஆர் புலித்தோல்
உடை் தலை ஊன் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்கு
இங்கு ஆட்படுவார்? ஆர் ஏடு!
ஆனாலும் கேளாய்
அயனும் திருமாலும்,
வான் நாடர் கோவும்,
வழி அழியார் சாழலோ. -

12

மலை அரையன் பொற்பாவை
வாள்நுதலாள், பெண்திருவை
உலகு அறியத் தீ வேட்டான்

என்னும், அது என் ஏலே!
உலகு அறியத் தீவேளாது
ஓழிந்தனனேல், உலகு அனைத்தும்
கலைநவின்ற பொருள்கள் எல்லாம்,
கலங்கிடும் காண் சாழோ -

13

தேன்புக்க தண்பனைசூழ்
தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம்
பயிலும் அது என்? ஏலே!
தான்புக்கு நட்டம்
பயின்றிலனேல், தரணி எல்லாம்
ஊன்புக்க வேல் காளிக்கு
ஊட்டு அம் காண் சாழோ. -

14

கடகரியும் பரிமாவும்
தேரும் உகந்து ஏறதே,
இடபம் உகந்து ஏறியவாறு
எனக்கு அறிய இயம்பு ஏலே!
தடமதில்கள் அவை மூன்றும்
தழல் ஏரித்த அந்நாளில்,
இடபம் அதாய்த் தாங்கினான்,
திருமால்காண் சாழோ. -

15

நன்றாக நால்வர்க்கும்
நான்மறையின் உட்பொருளை,
அன்று, ஆலின் கீழ் இருந்து, அங்கு
அறம் உரைத்தான் காண் ஏலே!
அன்று, ஆலின் கீழ் இருந்து, அங்கு
அறம் உரைத்தான் ஆயிழனும்
கொன்றான் காண், புரம் மூன்றும்
கூட்டோடே சாழோ. -

16

அம்பலத்தே கூத்து,
ஆடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையும் தேவன் என்று
நன்னும் அது என்? ஏலே!
நம்பனையும் ஆமாகேள்

நான்மறைகள் தாம் அறியா
“எம்பெருமான், ஈசா” என்று
ஏத்தின காண் சாழலோ. -

17

சலம் உடைய சலந்தரன் தன்
உடல் தழிந்த நல் ஆழி,
நலம் உடைய நாரணன்கு, அன்று
அருளியவாறு என்? ஏல!
நலம் உடைய நாரணன், தன்
நயனம் இடந்து அரன் அடிக்கீழ்
அலர் ஆக இட, ஆழி
அருளினன் காண் சாழலோ.-

18

அம்பரம் ஆம், புள்ளித்தோல்
ஆலாலம் ஆர் அமுதம்
எம்பெருமான் உண்ட சதுர
எனக்கு அறிய இயம்பு ஏல!
எம்பெருமான் ஏது உடுத்து.
அங்கு ஏது அமுது செய்திழனும்
தம்பெருமை தான் அறியாத்
தன்மையன் காண் சாழலோ. -

19

அரும் தவர்க்கு ஆலின் கீழ்
அறம் முதலா நான்கிணையும்
இருந்து, அவர்க்கு அருளும் - அது
எனக்கு அறிய இயம்பு ஏல!
அரும் தவர்க்கு, அறம் முதல் நான்கு
அன்று அருளிச் செய்திலனோல்
திருந்த, அவருக்கு உலகு இயற்கை
தெரியா காண் சாழலோ. -

20

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்யாம் செல்லுங்கள் :

ஊமைப் பெண்ணை பேச வைத்த, “திருச்சாழல்” திருப்பதிகத்தை, உமையம்மை உடனுறை திருமூலநாதரை நினைந்து, பாடி, திக்குவாய் மாறி, பேச்சு குறைபாடுகள் நீங்கி, சிறந்த பேச்சாற்றல் பெற்று, இறைவன் புகழ் பாடிப்பரவிட, எம்பெருமான் அருள் புரிவாராக.

இயலுமானவர்கள், வாழ்வில் ஒருமுறையாவது செல்லவேண்டிய, தில்லையம்பதி திருத்தலத்திற்கு சென்று, வணாங்கி, அருளாசி பெற்று சீரும் சிறப்புமாய் வாழ எல்லாம் வல்ல திருவருள் கைகூட்டும்.

பணம் பெருகுவதற்கும் வறுமை நீங்குவதற்கும் ஓதவேண்டிய இடரினும் தளரினும் திருவாவடுதுறை திருப்பதிகம்

திருவாவடுதுறை - மாசிலாமணியீசர் திருக்கோயில்

திருஞானசம்பந்தரின் தந்தையிடம் ஒரு முறை வேள்வி செய்யத் தேவையான செல்வம் இல்லாது போனது. செல்வம் இல்லாது மனம் வருந்திய சம்பந்தரின் தந்தையாகிய சிவபாதவிருதயர் திருஞான சம்பந்தரிடம் உதவி கேட்டார். திருஞான சம்பந்தரும், திருவாவடுதுறை கோயிலுள்ள சென்று “இடரினும் தளரினும்” என்ற பதிகத்தைப் பாடி, இறுதி வரியில் “ஈவது ஒன்று எமக்கில்லையோ? இதுவோ உனது அருள்” என்று உதவி கேட்டார். திருஞான சம்பந்தர் பதிகத்தைப் பாடி முழந்ததும், அங்கு தோண்றிய சிவபூதம் கோயிலின் முன்னுள்ள பீடத்தில் பொற்கிழி ஒன்றினை வைத்து விட்டு “இது பெருமானால் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பொற்கிழி, இக்கிழி எடுக்க எடுக்க குறையாது, மிகும். இதை வைத்து வேள்வி நடத்துக” என்று சொல்லி மறைந்தது. அதன் பின் அந்தக்கிழியை வைத்து சிவபாதவிருதயர் வேள்வி நடாத்தி முடித்தார்.

இறைவன் மறுமைக்கு அருளை வழங்குவது போல, இம்மைக்குப் பொருளையும் வழங்குவான். “இடரினும் தளரினும்” எனும் பதிகத்தை பாடி தேவையான செல்வத்தை இறைவனிடம் இருந்தே கேட்டுப் பெறுவோம். ஓம் நமசிவாய.

கும்பகோணம் மயிலாடுதுறை பேருந்து சாலையில் திருவாவடுதுறை வாயில் வழியே சென்றால் இக்கோயிலை அடையலாம்.

இறைவன் - மாசிலாமணியீசர், மாசிலாமணீசுவரர், கோமுந்தீசுவரர்

இறைவி - ஓப்பிலாமுலை அம்மை

பண் - காந்தாரபங்கம்

ரோகம் - கேதாரகிளாகள்

கிடரினும் தளரினும் எனது உறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுது எழுவேன்
கடல்தளில் அழுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்மாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.
வாழினும் சாவினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உனகழல் விடுவேன் அல்லேன்
தாழ்கிளம் தடம்புனல் தயங்கு சென்னிப்
போழ் கிளமதி கைவத்த புண்ணியனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்மாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

நனவினும் கனவினும் நம்பா, உன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேன், அம்மான்
புனல்வரி நறுங் கொன்றைப் போது அணிந்த
கனலளரி அனல்புலகு கையவனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்மாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

தும்மலோடு அரூந்துயர் தோன்றிழினும்
அம்மலர் அடிஅலால், அரற்றாது என்னர்
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணை ஒன்றினால்
மும்மதில் ஏரி எழு முனிந்தவனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்மாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

கையது வீழினும் கழிவு உறினும்
செய்கழல் அடிஅலால் சிந்தை செய்யேன்
கொய் அணிந்றுமலர் குலாய சென்னி
மைஅணி மிடறு உடை மறையவனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்சாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

வெந்துயர் தோன்றி ஓர் வெருஉறினும்
எந்தாய், உன் அடிலால் ஏத்தாது, என் நர்
ஜந்தலை அரவு கொண்டு அரைக்கு அசைத்த
சந்தவெண் பொடிஅணி சங்கரனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்சாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

வெப்பொடு விரவி ஓர் வினை வரினும்
அப்பா உன் அடி அலால் அரற்றாது, என் நர்
உப்புடை ஒருவனை உரு அழிய
அப்படி அழல் எழு விழித்தவனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்சாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

பேர் கிடர் பெருகி, ஓர் பிணி வரினும்
சீர் உடைக் கழல் அலால், சிந்தை செய்யேன்
ஏர் உடை மணி முடி கிராவணனை
ஆர் கிடர் பட, வரை அடர்த்தவனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்சாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும் நின்
உண்மலர் அடி அலால் உரையாது, என் நர்
கண்ணனும் கடிகமழ் தாமரை மேல்
அண்ணலும் அளப்பு அரிது ஆயவனே.

இதுவோ எமை ஆஞ்சாறு? ஈவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

பித்தொடு மயங்கி ஓர் பிணி வரினும்
அத்தா உன் அடி அலால் அரற்றாது, என் நர்
புத்தரும் சமணரும் புறன் உரைக்கப்
பத்தர்கட்கு அருள் செய்து பயின்றவனே.

இதுவோ எமை ஆனாறு? எவது ஒன்று எமக்கு இல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்? ஆவடுதுறை அரனே.

அலைபுனல் ஆவடு துறைஅமர்ந்த
இலைநுனை வேல்படை எம் இறையை
நலம்மிகு ஞானசம் பந்தன் சொன்ன
விலைஉடை அருந்தமிழ் மாலை வல்லார்.

வினை ஆயின நீங்கிப்போய் விண்ணவர் வியன் உலகம்
நிலையாக முன்றுவர் நிலைமிசை நிலைகிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை செல்லுங்கள் :

திருஞானசம்பந்த பெருமான் அள்ள அள்ளக் குறையாத உலவா பொற்கிழியைப் பெற்றதுபோல், இப்பதிகத்தினைப் பாடி, நீங்களும் உங்கள் வினைகள் நீங்பெற்று, பொன், பொருள், பணம் முதலியவற்றைப் பெற்று, சிறும் சிறப்புமாய் நல்வாழ்வு வாழ எல்லாம்வல்ல ஒப்பிலாமுலை அம்மை உடனுறை மாசிலாமணியீசப் பெருமான் அருள்மதை பொழிவராக.

இயலுமாயின் ஒருமுறையாயினும், திருவாவடுதுறைக் கோயிலுக்குச் சென்று ஆங்குள்ள பெருமானை நேரில் வணங்கி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ எல்லாம்வல்ல திருவருள் கைக்கூட்டடும்.

ஆயுள் பலம் பெருகவும், கோள்களின் தாக்கங்கள் நீங்கவும் ஒத்வேண்டிய வேயுறு தோளி பங்கன் கோளறு திருப்பதிகம் திருமறைக்காடு - மறைக்காட்சூவரர் திருக்கோயில்

திருமறைக்காட்டில் திருஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியிருப்பதை அறிந்த மங்கையர்க் கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும், சம்பந்தரை மதுரைவரும்படி அழைப்பு விடுத்தனர் ஆதலால் சம்பந்தர் மதுரை செல்லத் துணிந்தார். அதனை அறிந்த நாவுக்கரசர் மதுரையில் சமணர் பெரும் சூது செய்வர். நாளும் கோளும் அங்கு தற்சமயம் செல்லல் ஏற்புடைய தல்லவெனக் கூற, நாளும் கோளும் அடியார்களை ஒன்றும் செய்யாதென, உமையிடம் ஞானப்பால் உண்ட ஆளுடை பிள்ளையார், எம்பெருமானை உமையாருபாகனாக மனதில் நினைந்து, “வேயுறு தோளி பங்கன் விடம் உண்ட கண்டன்” எனும் கோளறு திருப்பதிகத்தினை பாழியருளினார்.

“கோளறு பதிகம்” அதாவது கோள் + அறு, நம் மனம், சொல், செயல் என்று அனைத்தையும் ஆட்கொண்டு, நம் வாழ்வின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும், கோள்களின் ஆதிக்கத்தை அறுத்து, (விலக்கி) நம் வாழ்வில் நலங்கொடுக்கும் திருப்பதிகமே கோளறுப் பதிகம்.

அப்படியான கோளறு பதிகத்தை, எம்பெருமானை நினைந்து, காலையும் மாலையும் ஓதி, கோள்களின் தாக்கங்களை அறுத்து, ஆயுள் பலத்தை பெருக்கி, நல்வாழ்வு பெற்று, பெருவாழ்வு வாழ்வோமாக, ஓம் நமசிவாய.

இறைவன் - மறைக்காட்சூவரர்

இறைவி - யாழைப்பழித்த மொழியம்மை

பண் - பியந்தைக் காந்தாரம்

ரோகம் - நவரோச

கோளறு திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயறு தோளி பங்கன் விடம் உண்ட கண்டன்
மிக நல்ல வீணை தடவி,
மாசறு தீங்கள் காங்கை முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு, தீங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி
சனி, பாம்பு இரண்டும் உடனே
ஆசு அறும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே -

1

என்பொடு கொம்பொடு ஆமை இவை மார்பு இலங்க
எருது ஏறி, ஏழை உடனே,
பொன்பொதி, மத்த மாலை புனல்சூழ வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டொடு, ஆறும்,
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்,
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே -

2

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீறு அணிந்து
உமையோடும், வெள்ளள விடடமேல்,
முருகு அலர்கொன்றை தீங்கள் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
திருமகள், கலை அது ஊர்தி, செய்மாது, பூமி,
திசை தெய்வம் ஆன பலவும்,
அருளநதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

3

மதி நுதல் மாங்கையோடு, வட ஆல் இருந்து
மறை ஓதும் எங்கள் பரமன்,
நநியோடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதி உறு காலன், அங்கி, நமனோடு தூதர்
கொடு நேராய்கள் ஆனபலவும்,
அதிகுணம் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

4

நஞ்சு அணி கண்டன், எந்தை, மடவாள்தனோடும்
 விடை ஏறும், எங்கள் பரமன்,
 துஞ்சு இருள், வன்னி, கொன்றை முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவணரோடும், உரும் பீடியும், மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்,
 அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

5

வாள்வரி அதள் அது ஆடைவரி கோவணத்தர்
 மடவாள்தனோடும் உடன் ஆய்,
 நாள்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூழ வந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 கோள் அரி, உழூவயோடு, கொலையானை கேழல்,
 கொடு நாகமோடு, கரடி,
 ஆள் அரி, நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

6

செப்பு இளமுலை நல்மாங்கை ஒருபாகமாக
 விடை ஏறு செல்வன் அடைவார்
 ஓப்பு இள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு, குளிரும் வாதம், மிகையான பித்தும்,
 விணையான வந்து நலியா,
 அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

7

வேள்பட விழிசெய்து அன்று, விடைமேல் இருந்து
 மடவாள்தனோடும் உடனாய்,
 வாண்மதி வன்னி கொன்றை மலர்சூழ வந்த, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ் கிளங்கை அரையன் தனோடும்
 இடர் ஆன வந்து நலியர்
 ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

8

பலபல வேடம் ஆகும்பரன், நாரிபாகன்,
 பசு ஏறும் எங்கள் பரமன்,

சலமகளோடு எருக்கும் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகாலம் ஆன பலவும்
 அலைகடல், மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

9

கொத்து அலர் குழலியோடு விசயற்கு நல்கு
 குணம் ஆய வேட விகிர்தன்,
 மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து. என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 புத்தரோடு அமனை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே. -

10

தேன் அமர் பொழில்காள் ஆலைவினை செந்நெல் துண்ணி,
 வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழு,
 நான்முகன் ஆதி ஆய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்,
 தான் உறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசு ஆள்வர், ஆணை நமதே. -

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காட்டிற்குச் செல்லுங்கள்:

“ஆணை நமதே” என்று ஞானசம்பந்தர் அறுதியிட்டு முடித்த, கோள்களின் ஆதிக கத்தை அறுத்து, நல்வினை பயக்கும் கோளறு பதிகத்தை பாடி, கோள்களினால் ஏற்றப்படும் தாக்கங்கள் நீங்கி, ஆயுள் பலம் பெருகி, சீரும் சிறப்புமாய் வாழு, திருமறைகாட்டில் உறையும் மறைக்காட்டைவர் திருவருள் புரிவாராக.

இயலுமாயின், அப்பரும் சம்பந்தரும் கதவு திறக்கவும் மூடவும், திருமறைகளை பாடி யருளிய, திருமறைக்காடு திருத்தலத்திற்கு சென்று மறைக்காட்டைவரர் மற்றும் யாழைப்பழித்த மொழியம்மையை வழிபட எல்லாம்வல்ல திருவருள் கைகூட்டட்டும்.

சிவனுக்கு கோயில் அமைப்பது கோடி புண்ணியம் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகள்

அருள்மிகு தாயுமானவர் சுவாமி திருக்கோயில் கடவுள் மங்கல நன்ஸீராட்டு

சைவத்தினையும், தமிழினையும் பேணிப் பாதுகாக்கவும், மேன்மையறஞ் செய்யவும் எடுத்த விடாமுயற்சியின் விளைவால் தோன்றிய எங்கள் பாடசாலையின், நோக்கங்களை மீண்டும் வலுப்படுத்தவும், இளமையிலேயே குழந்தைகளுக்கு சைவநெறியின் ஆதித் தன்மையையும், தனித்துவத்தினையும், பெருமைகளையும் சிவவழிபாட்டின் ஊடகப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும், அத்துடன் மாணவர்கள் அறிவுடன் சேர்த்து ஞானத்தினையும் பெற்றிடவும் வேண்டி.

பண்டு நால்வருக்கு அறம் உரைத்த பெருமானும், மகேந்திரமலையில் சொன்ன ஆக மத்தினைத் தோற்றுவித்தவரும், வினைகளை அழித்து நல்வாழ்வினைத் தரவல்ல தனிப் பெரும் கடவுளுமாகிய சிவபெருமானை, தாயாய் தந்தையாய் தலைவனாய் தலைவனாய் நிற்பவனாகிய சிவபெருமானை, “தாயுமானவர் சுவாமி” வழிவில் எங்கள் பாடசாலையில் எழுந்தருளி யுள்ளார்.

இந்த உயரிய சிந்தனை மற்றும் கைங்கரியங்களை எமக்கு செய்ய முன்னின்ற தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம் மற்றும் சைவ மாணவர் சபையினருக்கும் அதன் நிறுவநாக தென்னவன் பார்த்தினுக்கும், அத்துடன் இந்த உயரிய திருப்பணிக்கு முழுதுமான நிதிப்பாங்களிப்பை செய்து தந்துள்ள, எங்கள் பாடசாலை பழைய மாணவராகிய நன்கொடையாளர் தொழில் திபர் சிவத்திரு. முருகண்டி நவநேசன் அவர்களுக்கு எங்கள் பாடசாலை சமூகம் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

அத்துடன் தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடத்தின் அழைப்பில் யாழ்ப்பணம் வருகை தந்துள்ள, இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டின் சூரியனார்கோயில் ஆதீனம், தவத்திரு. சீர்மிகு சிவாக்கர தேசிக சுவாமிகள் மற்றும் திருமுறைத் தமிழ்மந்திர வழியில் இத்திருக்குட நன்ஸீராட்டை நடத்தித் தந்த அருட்குருநாதர். ஒளியகம் ந. ஒளியரசு ஜயா அவர்களுக்கும், திருக்குடந்தை தெய்வத்தமிழ் திருக்கூடல் மெய்கண்டசிவம் இறைநெறி.இமையவன் ஜயா அவர்களுக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக. மேலும் எங்களுக்கு ஆசிச்செய்திகள் தந்த பெரியவர்கள் அத்துடன் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், நலன்விரும்பிகள், தென்னாடு மற்றும் சைவ மாணவர் சபைப் பெரியவர்கள், இம்மலருக்கு ஆக்கங்களை தந்துதவியவர்கள் மற்றும் இம்மலரை முன்னின்று ஒழுங்கமைத்த, தென்னாடு இதழ் ஆசிரியர் சிவத்திரு. தென்னாடு நிலவன் அவர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

அதிபர்
கொக்குவில் இந்து ஆரம்ப பாடசாலை

முதலாம் தமிழ்ச் சங்கம்

கல்யூகர்ப்பரும் கடவுளையும் கழகவமாடு அமர்ந்து
பண்ணுமத் தெரிந்து ஒய்ந்த இப்பசுந்தமிழு

மீனாகுமரி

